

ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้เท่าทันสื่อสังคมออนไลน์กับพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น
อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี

ASSOCIATION BETWEEN SOCIAL MEDIA LITERACY AND SEXUAL BEHAVIORS
OF ADOLESCENTS IN BANGLAMUNG DISTRICT, CHONBURI PROVINCE

โสภิสุดา วิบูลย์พันธุ์

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการสร้างเสริมสุขภาพ
คณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
สิงหาคม 2560
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยบูรพา

คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ และคณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ได้พิจารณา
วิทยานิพนธ์ของ โสภิสูดา วิบูลย์พันธุ์ ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตาม
หลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสร้างเสริมสุขภาพ คณะสาธารณสุขศาสตร์
มหาวิทยาลัยบูรพาได้

คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์

.....*ดร. นิกา*..... อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก

(อาจารย์ ดร. นิกา มหารัชพงศ์)

.....*ดร. ยวดี รอดจากภัย*..... อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

(รองศาสตราจารย์ ดร. ยวดี รอดจากภัย)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

.....*ดร. ศาสตรี เสวคนธ์*..... ประธาน

(ศาสตราจารย์นายแพทย์ ดร. ศาสตรี เสวคนธ์)

.....*ดร. นิกา*..... กรรมการ

(อาจารย์ ดร. นิกา มหารัชพงศ์)

.....*ดร. ยวดี รอดจากภัย*..... กรรมการ

(รองศาสตราจารย์ ดร. ยวดี รอดจากภัย)

.....*ดร. ปางริย์ อับดุลลาฮาซิม*..... กรรมการ

(อาจารย์ ดร. ปางริย์ อับดุลลาฮาซิม)

คณะสาธารณสุขศาสตร์ อนุมัติให้รับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตาม
หลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสร้างเสริมสุขภาพ คณะสาธารณสุขศาสตร์
มหาวิทยาลัยบูรพา

.....*ดร. ยวดี รอดจากภัย*..... คณบดีคณะสาธารณสุขศาสตร์

(รองศาสตราจารย์ ดร. ยวดี รอดจากภัย)

วันที่ 18 เดือน สิงหาคม พ.ศ. 2560

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้ด้วยความกรุณาจากท่านอาจารย์ ดร.นิภา มหารัชพงศ์ อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก รองศาสตราจารย์ ดร.ยุวดี รอดจางภักย์ อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม ที่กรุณาให้คำปรึกษาแนะนำแนวทางที่ถูกต้อง ตลอดจนแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ในการดำเนินงานวิจัยฉบับนี้ด้วยความละเอียดถี่ถ้วนและเอาใจใส่ด้วยดีเสมอมา ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งเป็นอย่างยิ่ง จึงขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

การศึกษาครั้งนี้จะสำเร็จลงไม่ได้ หากไม่ได้รับความกรุณาจาก รองศาสตราจารย์ ดร.พรนภา หอมสินธุ์ รองศาสตราจารย์ ดร.จุฬารัตน์ โสตะ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กมลมาลย์ วิรัตน์เศรษฐิน และดร.วรรณรัตน์ รัตนวรารักษ์ ที่ได้กรุณา และให้ความอนุเคราะห์ในการตรวจสอบความเที่ยงตรงของแบบสอบถาม และให้ข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ในการปรับปรุงแก้ไข จนทำให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ถูกต้องสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ขอขอบพระคุณ ผู้อำนวยการสถานศึกษาที่เข้าร่วมการวิจัย ที่ให้ความอนุเคราะห์อำนวยความสะดวกระหว่างเก็บรวบรวมข้อมูล ขอขอบคุณผู้ปกครองและวัยรุ่นทุกท่านที่กรุณาสละเวลาให้ความร่วมมือและสมัครใจในการตอบแบบสอบถามในการดำเนินการวิจัย ทำให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยดี

คุณค่าและประโยชน์ของวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็นกตัญญูคุณเวทิตาแด่ บุปผารี บุรพาจารย์ และผู้มีพระคุณทุกท่าน ที่ทำให้ข้าพเจ้าเป็นผู้มีการศึกษาและประสบความสำเร็จในทุกวันนี้

โสภิสุดา วิบูลย์พันธุ์

57910114: วท.ม. (การสร้างเสริมสุขภาพ)

คำสำคัญ: การรู้เท่าทันสื่อ/ สื่อสังคมออนไลน์/ พฤติกรรมทางเพศ

โสภิตศุดา วิบูลย์พันธุ์: ความสัมพันธ์ระหว่างการรู้เท่าทันสื่อสังคมออนไลน์กับ
พฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี (ASSOCIATION BETWEEN
SOCIAL MEDIA LITERACY AND SEXUAL BEHAVIORS OF ADOLESCENTS IN
BANGLAMUNG DISTRICT, CHONBURI PROVINCE) คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์:
นิภา มหารัชพงษ์, Ph.D., ยุวดี รอดจากภัย, ศ.ด. 104 หน้า. ปี พ.ศ. 2560

การศึกษาครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจแบบตัดขวาง มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา
ความสัมพันธ์ระหว่างการรู้เท่าทันสื่อสังคมออนไลน์กับพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นในอำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษานี้ คือวัยรุ่นที่กำลังศึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นของโรงเรียนในอำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี จำนวน 396 คน สุ่มกลุ่มตัวอย่างโดยใช้วิธีการสุ่มแบบหลายขั้นตอน เก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามสำหรับวัยรุ่นและผู้ปกครองของวัยรุ่น วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติพรรณนาในรูปของจำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าต่ำสุด ค่าสูงสุด และสถิติวิเคราะห์ Chi square test

ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ใช้สื่อสังคมออนไลน์ทุกวันร้อยละ 85.4 โดยใช้สื่อสังคมออนไลน์ในช่วงวันหยุดเสาร์-อาทิตย์เฉลี่ย 9.78 ชั่วโมงต่อวัน และในช่วงวันจันทร์-ศุกร์เฉลี่ย 5.61 ชั่วโมงต่อวัน สื่อสังคมออนไลน์ส่วนใหญ่ที่ใช้คือ เฟซบุ๊ก ร้อยละ 95.7 รองลงมาคือยูทูป ร้อยละ 86.6 และไลน์ ร้อยละ 78.8 ผู้ปกครองมีบทบาทต่อการใช้สื่อสังคมออนไลน์ของวัยรุ่นอยู่ในระดับน้อย โดยกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่รู้เท่าทันสื่อสังคมออนไลน์เรื่องเพศ ทั้งการเข้าถึงสื่อ การวิเคราะห์สื่อ การประเมินค่าสื่อ และการสร้างสรรค์สื่ออยู่ในระดับพอใช้ และมีพฤติกรรมทางเพศอยู่ในระดับดี และความสัมพันธ์ระหว่างการรู้เท่าทันสื่อกับพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น พบว่า การเข้าถึงสื่อ การวิเคราะห์สื่อ และการสร้างสรรค์สื่อสัมพันธ์กับพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แต่ไม่พบความสัมพันธ์ระหว่างการประเมินค่าสื่อกับพฤติกรรมทางเพศ

ข้อเสนอแนะต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ควรสร้างโปรแกรมสร้างเสริมการรู้เท่าทันสื่อสังคมออนไลน์เรื่องเพศสำหรับวัยรุ่น เพื่อให้วัยรุ่นสามารถรู้เท่าทันสื่อสังคมออนไลน์เรื่องเพศก่อนให้เกิดพฤติกรรมการใช้สื่อสังคมออนไลน์เรื่องเพศได้อย่างเหมาะสมและสร้างสรรค์

57910114: M.Sc. (HEALTH PROMOTION)

KEYWORD: MEDIA LITERACY/ SOCIAL MEDIA/ SEXUAL BEHAVIORS

SOPHISUDA WIBOONPHAN: ASSOCIATION BETWEEN SOCIAL MEDIA LITERACY AND SEXUAL BEHAVIORS OF ADOLESCENTS IN BANGLAMUNG DISTRICT, CHONBURI PROVINCE. ADVISOR COMMITTEE: NIPA MAHARACHPONG, Ph.D., YUVADEE RODJARKPAI, Dr.P.H. 1104 P., 2017.

This cross sectional research aimed to analyze the association between social media literacy and sexual behaviors of adolescents in Banglamung district, Chonburi province.

Three hundred and ninety six junior high school students from three schools were multi-stage sampled. Data were collected using self-administered questionnaire among students and their parents. The data were consequently analyzed for frequency, percentage, mean, standard deviation, and Chi square test.

The results showed that 85.4% of the sample group accessing and surfing the social media every day. The average hour for social media engagement on weekend was 9.78 hours a day; while it was 5.61 hours a day during weekdays. The first three social media the sample group mostly engaged were Facebook, YouTube, and Line application with the percentage of 95.7, 86.6, and 78.8, respectively and the parental control over their children's media engagement was at low level. The media literacy including the aspects of accessing, analyzing, evaluating, and creating the media were at moderate level whereas the sexual behaviors were at good level. Moreover, there were relationships between sexual behaviours and media literacy in the aspects of accessing, analyzing, and creating the media with the statistical significance of 0.5; however, there was no relationship between sexual behaviours and media literacy in the aspects of evaluating the media.

According to the results of the study, this could be applied to develop the program of social media literacy program over the sexual contents for the adolescents which leads to appropriate behaviours in recognizing the sexual content in social media.

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
สารบัญ.....	ฉ
สารบัญตาราง.....	ช
สารบัญภาพ.....	ฌ
บทที่	
1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	2
สมมติฐานของการวิจัย.....	3
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	4
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	4
ขอบเขตของการวิจัย.....	4
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	5
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	6
แนวคิดเกี่ยวกับการรู้เท่าทันสื่อ.....	6
วัยรุ่นกับสื่อสังคมออนไลน์.....	10
พฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น.....	12
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	17
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	27
รูปแบบการวิจัย.....	27
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	27
เครื่องมือเก็บรวบรวมข้อมูล.....	30
การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ.....	33
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	34
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	35

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
การพิทักษ์สิทธิของกลุ่มตัวอย่าง.....	36
4 ผลการศึกษา.....	37
ส่วนที่ 1 ข้อมูลของวัยรุ่น.....	38
ส่วนที่ 2 บทบาทของผู้ปกครองในการใช้สื่อสังคมออนไลน์ของวัยรุ่น.....	51
ส่วนที่ 3 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลของวัยรุ่น การใช้สื่อสังคมออนไลน์ บทบาทของผู้ปกครองในการใช้สื่อสังคมออนไลน์ของวัยรุ่นและการรู้เท่าทัน สื่อสังคมออนไลน์เรื่องเพศ กับพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น.....	56
5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	63
สรุปผลการวิจัย.....	64
อภิปรายผล	70
ข้อจำกัดของการวิจัย.....	73
ข้อเสนอแนะ.....	73
บรรณานุกรม.....	75
ภาคผนวก	83
ภาคผนวก ก.....	84
ภาคผนวก ข.....	86
ภาคผนวก ค.....	88
ประวัติผู้วิจัย.....	104

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
2-1 จำนวนและอัตราการคลอดบุตรของวัยรุ่นไทย กับจังหวัดในพื้นที่เครือข่ายบริการที่ 6 ปี 2555.....	15
2-2 จำนวนและอัตราการคลอดบุตรของวัยรุ่น จังหวัดชลบุรี ปี 2555 จำแนกตามอำเภอ.....	16
2-3 การศึกษางานวิจัยในประเทศ จำแนกตามตัวแปรที่ศึกษา.....	22
2-4 การศึกษางานวิจัยในต่างประเทศจำแนกตามผลการศึกษา.....	24
3-1 สัดส่วนของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามสังกัดของโรงเรียน.....	28
4-1 จำนวนและร้อยละของข้อมูลส่วนบุคคลของวัยรุ่น.....	38
4-2 จำนวนและร้อยละของการใช้สื่อสังคมออนไลน์ของวัยรุ่น.....	39
4-3 จำนวนและร้อยละของการเข้าถึงสื่อสังคมออนไลน์ของวัยรุ่นรายข้อ.....	41
4-4 จำนวนและร้อยละการวิเคราะห์สื่อสังคมออนไลน์ของวัยรุ่นรายข้อ.....	43
4-5 จำนวนและร้อยละของการประเมินค่าสื่อสังคมออนไลน์ของวัยรุ่นรายข้อ.....	45
4-6 จำนวนและร้อยละของการสร้างสรรค์สื่อสังคมออนไลน์ของวัยรุ่นรายข้อ.....	46
4-7 จำนวนและร้อยละของระดับการรู้เท่าทันสื่อจำแนกตามรายด้าน.....	47
4-8 จำนวนและร้อยละของพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นรายข้อ.....	49
4-9 จำนวนและร้อยละของระดับพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น.....	50
4-10 จำนวนและร้อยละของข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ปกครอง.....	51
4-11 จำนวนและร้อยละของการใช้สื่อสังคมออนไลน์ของผู้ปกครอง.....	53
4-12 จำนวนและร้อยละบทบาทของผู้ปกครองในการใช้สื่อสังคมออนไลน์ของวัยรุ่นรายข้อ.....	55
4-13 จำนวนและร้อยละของระดับบทบาทของผู้ปกครอง.....	56
4-14 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น.....	57
4-15 ความสัมพันธ์ระหว่างการใช้สื่อสังคมออนไลน์กับพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น.....	58
4-16 ความสัมพันธ์ระหว่างบทบาทของผู้ปกครองกับพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น.....	60
4-17 ความสัมพันธ์ระหว่างการรู้เท่าทันสื่อกับพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น.....	62

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
1-1 กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	3
2-1 แบบจำลองทักษะการรู้เท่าทันสื่อ.....	9
3-1 การสุ่มตัวอย่าง.....	29

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในช่วงหลายปีที่ผ่านมา นักวิชาการทั้งทางด้านสื่อสารมวลชนและทางด้านสุขภาพ ได้มีความคิดเห็นตรงกันถึงอิทธิพลจากสื่อที่มีผลกระทบต่อ การดำเนินชีวิตและพฤติกรรมของคน ในยุคสมัยใหม่เป็นอย่างมากขึ้น การรู้เท่าทันสื่อจึงเป็นสิ่งที่มีความสำคัญและเป็นทักษะชีวิต ที่จำเป็นสำหรับศตวรรษที่ 21 ที่ต้องสร้างให้เกิดขึ้นในกลุ่มผู้ใช้สื่อ (เทอดศักดิ์ ไม้เท้าทอง, 2557) โดยเฉพาะสื่อสังคมออนไลน์ (Social media) ที่เป็นแหล่งข้อมูลข่าวสารที่ได้รับความนิยมสำหรับ บุคคลทุกเพศทุกวัยเป็นอย่างมาก

สื่อสังคมออนไลน์ทำให้คนสามารถติดต่อสื่อสารกันได้ทั่วทุกมุมโลก และยังช่วยให้ เข้าถึงข้อมูลค้นหาประเด็นข่าวสารที่สนใจร่วมกับการแลกเปลี่ยนข้อมูลข้อคิดเห็นกันได้อีกด้วย แต่หากใช้สื่ออย่างไม่ระมัดระวังหรือรู้เท่าไม่ถึงการณ์ก็อาจนำภัยอันตรายมาสู่ผู้ใช้สื่อ และครอบครัวได้ทั้งในทางที่ตั้งใจและไม่ตั้งใจเข้าใช้สื่อที่ไม่สร้างสรรค์ อย่างเช่น สื่อลามกออนไลน์ที่มีอยู่หลากหลายรูปแบบ ทั้งเว็บโป๊ การดาวน์โหลดคลิปวิดีโอและภาพลามก รวมถึงการถูกล่อลวงทางเพศจากการติดต่อสื่อสารในสังคมออนไลน์ (Social Network)

จากการทบทวนวรรณกรรมและงานวิจัย พบว่า สื่อมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมทางเพศ ของวัยรุ่น (Pinkleton, Austin, Chen & Cohen, 2012) ซึ่งการศึกษาศาสนาการณณ์เด็กและเยาวชน ในช่วงปีคณาเรียน (ผู้จัดการออนไลน์, 2556) พบว่า เด็กและเยาวชนมีการใช้อินเทอร์เน็ต เพื่อดูภาพโป๊เปลือย ร้อยละ 53.8 และจากผลการสำรวจพฤติกรรมผู้ใช้อินเทอร์เน็ตในประเทศไทย (กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร, 2559) พบว่าเด็กไทยมีการใช้อินเทอร์เน็ต โดย เฉลี่ย 5.7 ชั่วโมงต่อวัน และได้ระบุปัญหาในการใช้อินเทอร์เน็ตว่าถูกรบกวนจากสื่อลามกอนาจาร จากผลสำรวจดังกล่าวสะท้อนให้เห็นถึงปัญหาการเข้าถึงสื่อสังคมออนไลน์ในเรื่องเพศของวัยรุ่น ที่ขาดการวิเคราะห์ ไตร่ตรอง ประเมินผลกระทบจากสื่อ และหากไม่มีผู้ใดคัดเตือน อาจทำให้วัยรุ่น เลียนแบบพฤติกรรมทางเพศและอาจเกิดปัญหาพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นตามมาอีกด้วย

สถานการณ์ปัจจุบันของพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นยังคงเป็นปัญหาที่มีความซับซ้อน และมีแนวโน้มเพิ่มมากขึ้น จากสถานการณ์อนามัยการเจริญพันธุ์ในวัยรุ่นและเยาวชน พ.ศ. 2558 (สำนักอนามัยการเจริญพันธุ์ กรมอนามัย, 2559) พบว่า จังหวัดชลบุรีเป็นจังหวัดที่มีอัตราการคลอดบุตรของวัยรุ่นหญิงอายุ 15-19 ปี สูงที่สุดในประเทศ คิดเป็นอัตรา 66.3 ต่อพันประชากร

และจากข้อมูลการคลอดบุตรของวัยรุ่นในพื้นที่เครือข่ายบริการที่ 6 ปี 2555 พบว่าอำเภอบางละมุง มีอัตราการคลอดบุตรของวัยรุ่นอายุต่ำกว่า 14 ปีสูงสุดในจังหวัดชลบุรี ซึ่งอำเภอบางละมุง มีอาณาเขตครอบคลุมพื้นที่เมืองพัทยาที่เป็นเขตปกครองพิเศษ มีแหล่งท่องเที่ยวที่มีสถานบริการ และสถานบันเทิงจำนวนมากอาจทำให้วัยรุ่นในพื้นที่ เข้าถึงแหล่งกระตุ้นและยั่วทางเพศได้ง่ายกว่าวัยรุ่นในพื้นที่อื่น เกิดความคุ้นเคยหรือเคยชินกับการมีพฤติกรรมทางเพศที่ไม่เหมาะสม นอกจากนี้ยังพบว่าปัจจัยภายนอกที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่น คือ ปฏิสัมพันธ์ภายในครอบครัว ลักษณะการเลี้ยงดูหรือบทบาทของผู้ปกครองในการดูแล ควบคุม กำกับ ติดตามพฤติกรรมของวัยรุ่น (Nikken & de Graaf, 2013) ซึ่งการได้รับการสื่อสารให้ข้อมูล เรื่องเพศจากพ่อแม่หรือผู้ปกครองเป็นสิ่งสำคัญในการวางรากฐานของเจตคติเรื่องเพศ และพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่น

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงทำการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการรู้เท่าทันสื่อสังคมออนไลน์กับ พฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นในอำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี ซึ่งผลการศึกษาที่ได้จะสามารถ นำไปเป็นประกอบการวางแผนและพัฒนากระบวนการส่งเสริมการรู้เท่าทันสื่อสังคมออนไลน์ ให้วัยรุ่นมีพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสม ลดและป้องกันการเกิดปัญหาพฤติกรรมทางเพศ จากสื่อสังคมออนไลน์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

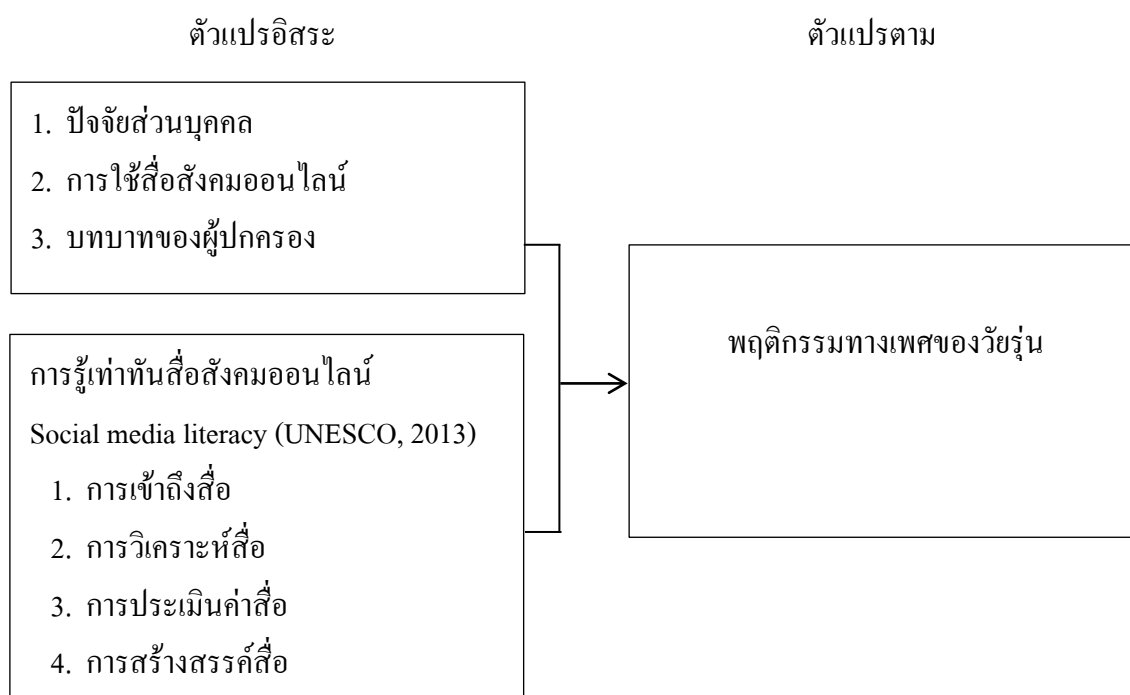
วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัจจัยส่วนบุคคล การใช้สื่อสังคมออนไลน์ บทบาทของผู้ปกครอง การรู้เท่าทันสื่อสังคมออนไลน์ และพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นในอำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี
2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น ในอำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการรู้เท่าทันสื่อสังคมออนไลน์กับพฤติกรรมทางเพศ ของวัยรุ่นในอำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี
4. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างบทบาทของผู้ปกครองในการรู้เท่าทันสื่อสังคมออนไลน์ ของวัยรุ่นกับพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นในอำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี
5. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการรู้เท่าทันสื่อสังคมออนไลน์กับพฤติกรรมทางเพศ ของวัยรุ่นในอำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี

สมมติฐานของการวิจัย

1. ปัจจัยส่วนบุคคล การใช้สื่อสังคมออนไลน์ และบทบาทของผู้ปกครองในการใช้สื่อสังคมออนไลน์ของวัยรุ่น มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นในอำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี
2. การรู้เท่าทันสื่อสังคมออนไลน์มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นในอำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี ซึ่งประกอบด้วย
  - 2.1 การเข้าถึงสื่อสังคมออนไลน์มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นในอำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี
  - 2.2 การวิเคราะห์สื่อสังคมออนไลน์มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นในอำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี
  - 2.3 การประเมินค่าสื่อสังคมออนไลน์มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นในอำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี
  - 2.4 การสร้างสรรค์สื่อสังคมออนไลน์มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นในอำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพที่ 1-1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ขอบเขตของการวิจัย

ขอบเขตของการศึกษาครั้งนี้ มุ่งศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการรู้เท่าทันสื่อ สังกมออนไลน์กับพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี คือวัยรุ่นที่กำลังศึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2559 ของโรงเรียนที่อยู่ในเขตอำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี โดยใช้แนวคิดการรู้เท่าทันสื่อ ได้แก่ การเข้าถึงสื่อ การวิเคราะห์สื่อ การประเมินค่าสื่อ และการสร้างสรรค์สื่อ (UNESCO, 2013) ระยะเวลาที่ศึกษาตั้งแต่เดือนกันยายน พ.ศ.2559 ถึงเดือนมิถุนายน พ.ศ. 2560 เป็นระยะเวลา 10 เดือน

นิยามศัพท์เฉพาะ

สื่อสังคมออนไลน์ หมายถึง ข้อความ รูปภาพ ภาพเคลื่อนไหว วิดีโอหรือสิ่งที่เผยแพร่ทางเว็บไซต์ และแอปพลิเคชันที่มีการเชื่อมต่อทางอินเทอร์เน็ตสำหรับติดต่อสื่อสาร ส่งต่อถึงกัน ทั้งระหว่างบุคคล กลุ่มคน หรือส่วนรวม ได้แก่ เฟซบุ๊ก ไลน์ ยูทูป ทวิตเตอร์ อินตราแกรม วิแชท บีทอล์ค บีโก๊ ไลฟ์ หรืออื่น ๆ

การใช้สื่อสังคมออนไลน์ หมายถึง ความถี่ที่ใช้และเวลาที่ใช้ในแต่ละครั้ง ในการเข้าถึงหรือใช้งานสื่อสังคมออนไลน์ วัดโดยแบบประเมินที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

บทบาทของผู้ปกครองในการใช้สื่อสังคมออนไลน์ของวัยรุ่น หมายถึง การสังเกต การดูแล การสนับสนุน และการควบคุมพฤติกรรมการใช้สื่อสังคมออนไลน์ของวัยรุ่น

ผู้ปกครอง หมายถึง พ่อแม่ ญาติพี่น้องในครอบครัว หรือบุคคลอื่นใด ที่มีบทบาทในการดูแล รับผิดชอบ พุดคุยและให้คำปรึกษาแก่วัยรุ่นเป็นหลัก

การรู้เท่าทันสื่อ หมายถึง ความสามารถในการเข้าถึงสื่อ การวิเคราะห์สื่อ การประเมินค่าสื่อ และการสร้างสรรค์สื่อสังคมออนไลน์ของวัยรุ่นในเรื่องเพศ ตามแนวคิดการรู้เท่าทันสื่อของยูเนสโก (UNESCO, 2013) วัดโดยแบบประเมินที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

การเข้าถึงสื่อ หมายถึง ความสามารถในการแสวงหาข่าวสารจากสื่อสังคมออนไลน์จากการอ่าน การเข้าดู การพุดคุย เกี่ยวกับเรื่องเพศในสื่อสังคมออนไลน์ วัดโดยแบบประเมินที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

การวิเคราะห์สื่อ หมายถึง ความสามารถในการตีความ เข้าใจความหมายและวัตถุประสงค์ของเนื้อหาเกี่ยวกับเรื่องเพศในสื่อสังคมออนไลน์ วัดโดยแบบประเมินที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

การประเมินค่าสื่อ หมายถึง ความสามารถในการให้ค่าคะแนนเกี่ยวกับข้อดี ข้อเสีย ความมีประโยชน์หรือภัยคุกคามจากสื่อสังคมออนไลน์ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับเรื่องเพศ วัดโดยแบบประเมินที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

การสร้างสรรคส์สื่อ หมายถึง ความสามารถในการผลิต จัดทำ หรือการคาดการณ์
ที่จะเขียนข้อความ แสดงความคิดเห็น โปสภาพ วิดีโอ เกี่ยวกับเรื่องเพศที่เหมาะสมผ่านทาง
สื่อสังคมออนไลน์ วัดโดยแบบประเมินที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

พฤติกรรมทางเพศ หมายถึง การกระทำ การแสดงออก หรือการคาดการณ์ที่จะกระทำ
พฤติกรรมในเรื่องเพศของวัยรุ่น ได้แก่เรื่องการวางตัว การยับยั้งชั่งใจ การใช้สื่อกระตุ้นอารมณ์
ทางเพศ และการป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่น วัดโดยแบบประเมินที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

วัยรุ่น หมายถึง วัยรุ่นที่กำลังศึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ภาคการศึกษาที่ 2
ปีการศึกษา 2559 ของโรงเรียนที่อยู่ในเขตอำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นแนวทางในการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการรู้เท่าทันสื่อสังคมออนไลน์กับพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นอำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี โดยมีรายละเอียด ดังนี้

1. แนวคิดเกี่ยวกับการรู้เท่าทันสื่อ (Media literacy)
2. วัยรุ่นกับสื่อสังคมออนไลน์ (Social media)
3. พฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น (Sexual behaviors)
4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

แนวคิดเกี่ยวกับการรู้เท่าทันสื่อ

1. ที่มาและความสำคัญของการรู้เท่าทันสื่อ

ในปี ค.ศ. 1982 องค์การยูเนสโก (UNESCO) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการศึกษาการรู้เท่าทันสื่อ ไว้ในปฏิญญา Grunwald ว่า “เราต้องเตรียมเยาวชนให้พร้อมสำหรับการอยู่ในโลกที่ได้รับอิทธิพลจากภาพ คำและเสียง” แสดงให้เห็นถึงความสำคัญและความจำเป็นที่ต้องศึกษาการรู้เท่าทันสื่อ องค์การยูเนสโกจึงได้ดำเนินการเกี่ยวกับการศึกษาการรู้เท่าทันสื่อ เนื่องจากสื่อมีความสำคัญและมีพลังในการขับเคลื่อนสังคมในปัจจุบันเป็นอย่างมากเป็นเรื่องที่คนยุคใหม่ต้องเรียนรู้ Buckingham (2003) ได้ระบุไว้ใน Policy Paper ขององค์การยูเนสโกในปี ค.ศ.2001 ว่าการรู้เท่าทันสื่อควรเป็นความรู้พื้นฐานสำหรับเด็ก (Tornero, 2008 อ้างใน Oxstrand, 2009) ได้กล่าวว่าการรู้เท่าทันสื่อ เป็นกระบวนการส่งเสริมให้ประชาชนมีความสามารถในการเข้าถึงสื่อที่หลากหลายมากขึ้น ทั้งที่บ้าน โรงเรียนและที่ทำงาน ด้วยการพัฒนาทักษะให้เป็น “ผู้รู้เท่าทันข้อมูลข่าวสาร (Information literate)” และ Oxstrand (2009) กล่าวว่า การรู้เท่าทันสื่อมีเป้าหมายที่จะพัฒนา “การรู้เท่าทัน (Literacy)” ที่ต้องพัฒนาทั้งความเข้าใจแบบมีวิจารณญาณและการมีส่วนร่วมอย่างแท้จริงสำหรับประชาชน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในระดับเยาวชนในการตีความและสร้างทางเลือก ในฐานะผู้บริโภคสื่อ รวมถึงเป็นผู้ที่สามารถผลิตสื่อ จะส่งผลให้กลายเป็นผู้มีส่วนร่วมที่มีศักยภาพในด้านการพัฒนาสื่อของสังคม

ในปี ค.ศ. 2007 องค์การยูเนสโกได้มีการปรับปรุงเนื้อหาจากปฏิญญา Grunwald เป็น “The paris agenda” ซึ่งการศึกษาการรู้เท่าทันสื่อได้ถูกจัดวางให้อยู่ในกรอบแนวคิดของการเรียนรู้ตลอดชีวิตในทุกช่วงวัยและครอบคลุมทุกสื่อ นอกจากนั้นต้องสร้างเครือข่ายและแลกเปลี่ยนภายในองค์กรและระหว่างประเทศให้มีความชัดเจนขึ้น ทุกประเทศจะต้องเพิ่มความตระหนักและผลักดันให้ผู้มีอำนาจในการตัดสินใจทางกฎหมาย ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทั้งหมดในระบบการศึกษารวมถึงการเคลื่อนไหวในสังคมควรได้รับการพัฒนาไปพร้อม ๆ กับการส่งเสริมให้เกิดการพัฒนาและวิธีการสอนที่เหมาะสม มีการบูรณาการเข้าไปในหลักสูตรฝึกอบรมวิชาชีพครู นอกจากนั้นควรมีการพัฒนาและงานวิจัยเกี่ยวกับการศึกษาการรู้เท่าทันสื่อ (Paris agenda, 2007) และในปี ค.ศ. 2008 องค์การยูเนสโกได้จัดพิมพ์ข้อเสนอสำหรับการฝึกอบรมครูเกี่ยวกับการศึกษาการรู้เท่าทันสื่อที่สามารถนำไปประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมได้ทั่วโลก

สำหรับในประเทศไทยนั้น พรทิพย์ เย็นกะบก (2552) ได้กล่าวถึง “การรู้เท่าทันสื่อ Media literacy” ว่าเป็นแนวคิดที่ได้รับการยอมรับในระดับสากล ดังที่ได้ระบุไว้ในยุทธศาสตร์การดำเนินงานด้านสื่อสารมวลชนขององค์การยูเนสโก (UNESCO) โดยมีหลักการเพื่อยกระดับการรู้เท่าทันสื่อให้สูงขึ้น โดยประเทศไทยนั้นได้มีการขับเคลื่อนกระบวนการรู้เท่าทันสื่อมาเป็นระยะเวลาไม่น้อยกว่า 10 ปี และยังคงขับเคลื่อนต่อไปเพื่อการสร้างภูมิคุ้มกันให้กับเยาวชนของชาติ

จากที่มาและความสำคัญของการรู้เท่าทันสื่อข้างต้น จะเห็นได้ว่าการรู้เท่าทันสื่อเป็นเรื่องที่สำคัญในสังคมปัจจุบันทั่วโลก รวมถึงประเทศไทยด้วย เนื่องจากการพัฒนาเติบโตของสื่อและเทคโนโลยีอย่างรวดเร็ว เพื่อให้ทุกคนสามารถรู้เท่าทันสื่อในทุกรูปแบบ โดยเฉพาะอย่างยิ่งสำหรับเด็กและเยาวชน การรู้เท่าทันสื่อเป็นทักษะที่จำเป็นให้เด็กและเยาวชนมีความสามารถในการเข้าถึงสื่อ ตีความหรือวิเคราะห์สื่อได้ เลือกรับสื่อได้อย่างเหมาะสม รวมถึงผลิตสื่อที่มีคุณภาพได้อย่างสร้างสรรค์

2. ความหมายของการรู้เท่าทันสื่อ

Media literacy เป็นคำศัพท์วิชาการด้านการสื่อสารมวลชนที่เกิดขึ้นและใช้ในประเทศแคนาดาและใช้แพร่หลายกันทั้งในประเทศสหรัฐอเมริกา บางประเทศในยุโรป และญี่ปุ่น ส่วนในประเทศอังกฤษใช้คำว่า Media studies และคำว่า Media education ที่ใช้ในประเทศอังกฤษและประเทศฝรั่งเศส (พรทิพย์ เย็นกะบก, 2552)

กรอบแนวคิดของ UNESCO (Paris agenda, 2007) การรู้เท่าทันสื่อ คือ “ความสามารถในการวิเคราะห์ วิเคราะห์ และประเมินค่าสื่อ ความสามารถในการเข้าถึงสื่อ นำเสนอสื่อในแบบฉบับ

ของตนเอง และผลิตสื่อเพื่อสื่อสารได้หลายรูปแบบ นอกจากนี้ การรู้เท่าทันสื่อยังหมายรวมถึง กิจกรรมทางการศึกษาเพื่อพัฒนาทักษะการวิเคราะห์วิจารณ์และสร้างโอกาสในการเข้าถึงสื่อ”

ส่วนในประเทศไทยจากการพัฒนาแนวคิดของการรู้เท่าทันสื่อของ UNESCO เพื่อให้สอดคล้องกับบริบทของสังคมไทยที่เป็นผลมาจากการดำเนินโครงการ “การพัฒนาองค์ความรู้ การรู้เท่าทันสื่อในประเทศไทย” นั้น ได้นิยามความหมายของ “การรู้เท่าทันสื่อ” ไว้ว่า การอ่านสื่อให้ออก เพื่อพัฒนาทักษะในการเข้าถึงสื่อ การวิเคราะห์สื่อ การตีความเนื้อหาของสื่อ การประเมินค่า และเข้าใจผลกระทบของสื่อ และสามารถใช้อสื่อให้เกิดประโยชน์ได้” (พรทิพย์ เย็นกะบก, 2552)

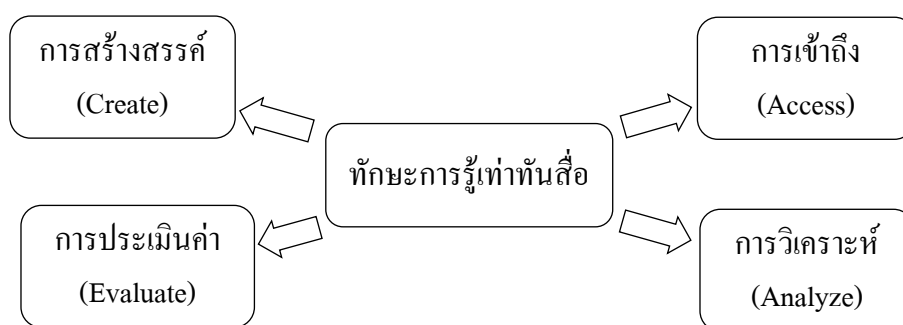
3. องค์ประกอบของการรู้เท่าทันสื่อ

องค์การยูเนสโก คณะกรรมาธิการยุโรปและรัฐสภายุโรป (European parliament) และหลายองค์กรสื่อ ได้แก่ AML, CML และ NAMLE (Thoman & Jolis, 2008) ได้ให้ความหมายตรงกันว่า ทักษะสื่อที่เป็นทักษะสำคัญ 4 ประการ ประกอบด้วย ทักษะการเข้าถึง การวิเคราะห์ การประเมินและการสร้างสรรค์ Thoman & Jolis (2008) ได้เพิ่มทักษะการมีส่วนร่วม ซึ่งทักษะเหล่านี้จะช่วยกระตุ้นพัฒนาการของบุคคลในด้านความตระหนัก ความสามารถในการคิดอย่างมีวิจารณญาณและการแก้ปัญหา

Potter (2005) ได้กล่าวว่า การพัฒนาการรู้เท่าทันสื่อจะเน้นการพัฒนาในด้านความคิดหรือกระบวนการทางปัญญา (Cognitive process) โดยองค์ประกอบสำคัญในการพัฒนาการรู้เท่าทันสื่อ คือ ข่าวสารและทักษะ โดยข่าวสารในที่นี้ คือ ข่าวสารเกี่ยวกับสื่อและข่าวสารเกี่ยวกับโลกความเป็นจริง ส่วนทักษะในที่นี้ คือการคิดวิจารณ์หรือการคิดเชิงวิพากษ์ องค์ประกอบเหล่านี้ จะช่วยให้ผู้รับสารมีความรู้ ความเข้าใจและมีทักษะในการรับเลือก วิเคราะห์ ประเมิน แยกแยะ ตอบโต้แสดงความคิดเห็นต่อสื่ออย่างมีเหตุผล

Bergsma (2004) ได้กล่าวว่า การศึกษาเกี่ยวกับการรู้เท่าทันสื่อจะมุ่งเน้นความสำคัญไปที่การสอนให้เยาวชนมีทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณ ให้เยาวชนสามารถตีความและประเมินสื่อและเนื้อหาที่ได้รับ ได้เรียนรู้กลยุทธ์และเทคนิคของการสร้างและควบคุมเนื้อหาสื่อ เกิดความเข้าใจรู้ว่าสื่อดึงดูดความสนใจได้อย่างไร และผลกระทบของเนื้อหาจากสื่อว่ามีผลต่อพฤติกรรมได้อย่างไร

อย่างไรก็ตามยังไม่มีเกณฑ์กลางสำหรับบอกได้ว่าอะไรคือการศึกษาการรู้เท่าทันสื่อที่ดี ควรให้ความสำคัญกับการกำหนดนิยามของการศึกษาการรู้เท่าทันสื่อที่เป็นหนึ่งเดียวกัน โดยมุ่งเน้นไปสู่การเชื่อมโยงระหว่างการศึกษาการรู้เท่าทันสื่อ ความแตกต่างทางวัฒนธรรม และการเคารพในสิทธิมนุษยชน (Paris agenda, 2007)

ภาพที่ 2-1 แบบจำลองทักษะการรู้เท่าทันสื่อ (UNESCO, 2007 อ้างใน พรทิพย์ เย็นกะบก, 2552)

การพัฒนาทักษะการเรียนรู้เพื่อการที่จะเท่าทันสื่อ ได้นั้น มีองค์ประกอบที่สำคัญ เรียงลำดับ คือ

1. การเข้าถึง (Access) คือการได้รับสื่อประเภทต่าง ๆ สามารถรับรู้และเข้าใจเนื้อหาของสื่อ มีการแสวงหาข่าวสารได้จากสื่อหลายประเภทและไม่ถูกจำกัดอยู่กับสื่อประเภทใดประเภทหนึ่งมากเกินไป

2. การวิเคราะห์ (Analyze) คือการตีความเนื้อหาสื่อ ผลกระทบด้านต่าง ๆ จากสื่อ โดยใช้พื้นฐานความรู้เดิมและการคาดการณ์ถึงผลที่จะเกิดขึ้น วิเคราะห์ถึงวัตถุประสงค์ของการสื่อสาร การวิเคราะห์กลุ่มเป้าหมายของสื่อ อาจใช้การวิเคราะห์เปรียบเทียบ การแตกองค์ประกอบย่อยต่าง ๆ หรือการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงเหตุและผล

3. การประเมินค่าสื่อ (Evaluate) เป็นผลมาจากการวิเคราะห์สื่อที่ผ่านมา ทำให้สามารถที่จะประเมินค่าคุณภาพของเนื้อหาสารที่ถูกส่งออกมาได้ว่ามีคุณค่าต่อผู้รับมากน้อยเพียงใดสามารถนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อผู้รับในด้านใดได้บ้าง ตัดสินใจให้คุณค่าจากเนื้อหาของสื่อ คุณค่าที่เกิดขึ้นเป็นคุณค่าที่เกิดขึ้นทางใจ อารมณ์ ความรู้สึก หรือมีคุณค่าทางศีลธรรม จรรยาบรรณ สังคม วัฒนธรรม หรือประเพณีอย่างไรบ้าง

4. การสร้างสรรค์สื่อ (Create) เป็นการพัฒนาทักษะการสร้างสื่อในแบบฉบับของตนเองขึ้นมาเมื่อมีความรู้ ความเข้าใจ สามารถวิเคราะห์ วิจัย ประเมินค่าสื่อได้อย่างองแท้แล้ว ทุกคนจะต้องเปลี่ยนบทบาทเป็นผู้ผลิต โดยการเขียนบรรยายความคิดใช้คำศัพท์ เสียง และ/ หรือสร้างภาพให้มีประสิทธิภาพตามวัตถุประสงค์ที่หลากหลาย และต้องสามารถใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีที่หลากหลายของการสื่อสารเพื่อสร้างสรรค์ ตัดต่อและเผยแพร่เนื้อหาดังกล่าว

วัยรุ่นกับสื่อสังคมออนไลน์

การสื่อสารข้อมูลของมนุษย์ ประกอบไปด้วย ผู้ส่งสาร เนื้อสาร ช่องทาง และผู้รับสาร จุดประสงค์หลักของการสื่อสารคือการที่ผู้รับสาร ได้รับข้อมูลที่ถูกต้อง ครบถ้วน และทันเวลา ในปัจจุบันสังคมมีความซับซ้อนมากขึ้น รวมทั้งผู้คนมีการใช้ชีวิตอย่างเร่งรีบ การสื่อสารข้อมูล ด้วยรูปแบบเดิมไม่เพียงพอต่อความต้องการในการสื่อสารข้อมูลของคนในสังคมยุคใหม่ สื่อสังคมออนไลน์จึงเป็นทางเลือกหนึ่งที่สำคัญของการสื่อสารข้อมูลในรูปแบบที่มีการใช้ เทคโนโลยีเข้ามามีส่วนเกี่ยวข้อง มีรูปแบบการสื่อสารข้อมูลที่หลากหลายและรวดเร็ว เหมาะสำหรับผู้คนในโลกปัจจุบัน และในอนาคต (พิชิต วิจิตรบุญยรัถย์, 2554)

1. ความหมายของสื่อสังคมออนไลน์

อารี พลดี (2556) กล่าวว่า Social media คือ สื่อชนิดหนึ่งที่ใช้สามารถมีส่วนร่วม สร้าง และแลกเปลี่ยนความคิดเห็นต่าง ๆ ผ่านระบบอินเทอร์เน็ตได้ คณะกรรมการจัดทำ พจนานุกรมศัพท์คอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีสารสนเทศ ราชบัณฑิตยสถาน บัญญัติศัพท์ว่า สื่อสังคม หรือที่คนทั่วไปเรียกว่า สื่อออนไลน์ หรือ สื่อสังคมออนไลน์

พิชิต วิจิตรบุญยรัถย์ (2554) ได้กล่าวถึงในบทความวิชาการว่า สื่อสังคมออนไลน์ หมายถึง สื่อดิจิทัลที่เป็นเครื่องมือในการปฏิบัติการทางสังคม (Social tool) เพื่อใช้สื่อสารระหว่างกัน ในเครือข่ายทางสังคม (Social network) ผ่านทางเว็บไซต์และโปรแกรมประยุกต์บนสื่อใด ๆ ที่มีการเชื่อมต่อกับอินเทอร์เน็ต โดยเน้นให้ผู้ใช้ทั้งที่เป็นผู้ส่งสารและผู้รับสารมีส่วนร่วม (Collaborative) อย่างสร้างสรรค์ ในการผลิตเนื้อหาขึ้นเอง (User-Generate Content: UGC) ในรูปของข้อมูล ภาพ และเสียง เป็นสื่อที่ผู้ส่งสารแบ่งปันสาร ซึ่งอยู่ในรูปแบบต่าง ๆ ไปยังผู้รับสารผ่านเครือข่ายออนไลน์ โดยสามารถโต้ตอบกันระหว่างผู้ส่งสารและผู้รับสาร หรือผู้รับสารด้วยกันเอง ซึ่งสามารถแบ่งสื่อสังคมออนไลน์ออกเป็นประเภทต่าง ๆ ที่ใช้กันบ่อย ๆ คือ บล็อก (Blogging) ทวิตเตอร์และไมโครบล็อก (Twitter and microblogging) เครือข่ายสังคมออนไลน์ (Social networking) และการแบ่งปันสื่อทางออนไลน์ (Media sharing)

วัฒน ภูวทิศ (2554) ได้กล่าวถึงในบทความวิชาการว่า สื่อสังคมออนไลน์ หมายถึง สื่อใหม่ (New media) มีลักษณะเด่นด้านการมีส่วนร่วมในการสร้างเนื้อหาอย่างสร้างสรรค์ ที่เครือข่ายทางสังคมสามารถแลกเปลี่ยนและแบ่งปันข้อมูลระหว่างกันอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งใช้ในการแสดงความคิดเห็นได้อย่างอิสระ ข้อมูลที่ใช้ในการนำเสนอข่าวสารผ่านทางสื่อสังคมออนไลน์ มักขาดความถูกต้องน่าเชื่อถือ เนื่องจากไม่มีระบบนายทวารข่าวสาร (Gatekeeper) เพื่อคัดกรองข้อมูล รวมทั้งผู้ใช้สื่อออนไลน์อาจจะเป็นใครก็ได้ที่ใช้เทคโนโลยีการสื่อสารผ่านทาง

อินเทอร์เน็ตหรือโทรศัพท์เคลื่อนที่ ซึ่งมีแอปพลิเคชันที่สามารถรองรับ ส่งผลให้ภาษาที่ใช้ในการนำเสนอข่าวสารมีลักษณะเป็นทางการน้อยกว่าสื่อกระแสหลัก

ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ สื่อสังคมออนไลน์ หมายถึง ข้อความ รูปภาพ ภาพเคลื่อนไหว วิดีโอ ที่เผยแพร่ทางเว็บไซต์ และแอปพลิเคชัน ที่มีการเชื่อมต่อทางอินเทอร์เน็ต ได้แก่ เฟซบุ๊ก ไลน์ ยูทูป ซึ่งเป็นสื่อสังคมออนไลน์ที่นิยมใช้กันมากที่สุดในปัจจุบัน

2. การจำแนกประเภทของสื่อสังคมออนไลน์

พิมพ์เดือน จาตุรงค์กุล (2550, หน้า 1-5) จำแนกองค์ประกอบของสื่อต่าง ๆ ได้เป็น 5 ชนิด ประกอบด้วย

- 2.1 ข้อความหรือตัวอักษร (Text)
- 2.2 ภาพนิ่ง (Still image)
- 2.3 ภาพเคลื่อนไหว (Animation)
- 2.4 เสียง (Sound)
- 2.5 ภาพวิดีโอ (Video)

แล้วนำมาผสมผสานเข้าด้วยกันเพื่อใช้สำหรับการปฏิสัมพันธ์หรือโต้ตอบ (Interaction) ระหว่างระบบคอมพิวเตอร์กับผู้ใช้ซึ่งถือได้ว่าเป็นกิจกรรมที่ผู้ใช้สามารถเลือกกระทำต่อมัลติมีเดียได้ตามต้องการ

พิชิต วิจิตรบุญรักษ์ (2554) แบ่งสื่อสังคมออนไลน์ออกเป็นประเภทต่าง ๆ ที่เป็นที่นิยมในปัจจุบัน คือ บล็อก (Blogging) ทวิตเตอร์และไมโครบล็อก (Twitter and microblogging) เครือข่ายสังคมออนไลน์ (Social networking) เช่น ไลน์ เฟซบุ๊ก และการแบ่งปันสื่อทางออนไลน์ (Media sharing) เช่น ยูทูป เป็นต้น

3. พฤติกรรมการใช้สื่อสังคมออนไลน์ของวัยรุ่น

รายงานผลการสำรวจพฤติกรรมผู้ใช้อินเทอร์เน็ตในประเทศไทย ปี 2559 (สำนักยุทธศาสตร์ สำนักงานพัฒนาธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ (องค์การมหาชน) กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร, สิงหาคม 2559) ซึ่งปัจจุบันนี้อุปกรณ์เคลื่อนที่กลายเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตคนไทย (Mobile life) โดยจากการสำรวจมีการแบ่งช่วงอายุออกเป็นเจนเนอเรชั่นต่าง ๆ ซึ่งจะแบ่งคนในช่วงอายุต่าง ๆ ออกเป็น 5 เจนเนอเรชั่น ได้แก่

1. Traditionalist เป็นผู้ที่เกิดในปี พ.ศ. 2468-2488
2. Baby Boomers เป็นผู้ที่เกิดในปี พ.ศ. 2489-2507
3. Generation X หรือเรียกสั้น ๆ ว่า Gen X เป็นผู้ที่เกิดในปี พ.ศ. 2508-2523
4. Generation Y หรือเรียกสั้น ๆ ว่า Gen Y เป็นผู้ที่เกิดในปี พ.ศ. 2524-2543

5. Generation Z หรือเรียกสั้น ๆ ว่า Gen Z เป็นผู้ที่เกิดในปี พ.ศ. 2544 เป็นต้นไป ซึ่งเป็นเจนเนอเรชันของวัยรุ่น Gen Z เป็นเจนเนอเรชันที่เกิดมาในยุคที่แวดล้อมด้วยเทคโนโลยี จากผลการสำรวจ พบว่า วัยรุ่น Gen Z มีการใช้อินเทอร์เน็ตเฉลี่ยอยู่ที่ 40.2 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ โดยเฉลี่ย 5.7 ชั่วโมงต่อวัน ส่วนใหญ่นิยมใช้ในช่วงเวลา 16.01-20.00 น. ซึ่งเป็นช่วงเวลาหลังเลิกเรียน อุปกรณ์ยอดฮิต 3 อันดับแรกที่วัยรุ่น Gen Z นิยมใช้ในการเข้าถึงอินเทอร์เน็ต อันดับแรกคือ สมาร์ทโฟน ร้อยละ 81.4 รองลงมาคือ คอมพิวเตอร์ส่วนบุคคล ร้อยละ 51.7 และคอมพิวเตอร์แบบพกพา ร้อยละ 50.1

โดยกิจกรรมออนไลน์ที่วัยรุ่น Gen Z นิยมทำจะเป็นกิจกรรมเพื่อความบันเทิง เป็นส่วนใหญ่ ได้แก่ การพูดคุยผ่านเครือข่ายสังคมออนไลน์ ร้อยละ 95.8 การชมคลิปวิดีโอผ่าน Youtube ร้อยละ 90.6 ใช้ดูโทรทัศน์ ชมภาพยนตร์ ฟังวิทยุออนไลน์ ร้อยละ 79.2 ดาวน์โหลดซอฟต์แวร์ เพลง ละคร หรือเกม ร้อยละ 79.1 และใช้ค้นหาข้อมูล ร้อยละ 77.0 และผลการสำรวจปัญหาต่างๆที่เกิดจากการใช้อินเทอร์เน็ต พบว่าวัยรุ่น Gen Z ให้ความคิดเห็นว่าถูกรบกวนด้วยสื่อลามกอนาจาร ร้อยละ 13.0 ดังนั้น ภาครัฐจำเป็นต้องให้ความสำคัญกับการควบคุมดูแล กำหนดมาตรการหรือนโยบาย เพื่อแก้ไขปัญหาเยาวชนถูกมอมเมาให้เสพติดภาพหรือสื่อลามกอนาจารที่ไม่เหมาะสม อีกทั้งสถาบันการศึกษาควรให้ความรู้ความเข้าใจแก่วัยรุ่นให้ห่างไกลและรู้เท่าทันไม่ตกเป็นเหยื่อจากการมอมเมาด้วยสื่อเหล่านี้ พร้อมทั้งผู้ปกครองต้องเอาใจใส่ หมั่นคอยตรวจสอบหรือสอดส่องไม่ให้บุตรหลานหมกมุ่นหรือถูกยั่วยุให้เสพสื่อออนไลน์ในทางที่ไม่ถูกไม่ควรด้วยเช่นกัน จะเห็นได้ว่าการรู้เท่าทันสื่อสังคมออนไลน์เป็นสิ่งจำเป็นสำหรับวัยรุ่นในยุคสมัยนี้

พฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น

1. ความหมายของวัยรุ่น

วัยรุ่น หรือ Adolescence มาจากคำกริยาในภาษาละตินว่า Adolescere หมายถึง ความเจริญ หรือการย่างเข้าสู่ความมีวุฒิภาวะ (To grow to maturity) โดยจะถือเอาความพร้อมทางด้านร่างกายเป็นเครื่องตัดสิน ในระยะนี้ร่างกายจะมีการเจริญเติบโตและมีวุฒิภาวะทางเพศ โดยสมบูรณ์ นั่นคือ เพศหญิงเริ่มมีประจำเดือนครั้งแรก และเพศชายเริ่มผลิตเซลล์สืบพันธุ์ได้ ซึ่งจะอยู่ในช่วงการศึกษาระดับมัธยมต้นและมัธยมปลาย ความหมายของวัยรุ่นนั้นสามารถให้คำนิยามหรือคำจำกัดความได้หลายทาง ดังนี้

วัยรุ่น หมายถึง ประชากรกลุ่มอายุ 10-19 ปี สำหรับวัยรุ่นหนุ่มสาว (Youth) คือ ประชากรช่วงอายุ 15-24 ปี และเยาวชน (Young people) คือ ประชากรช่วงอายุ 10-24 ปี (World Health Organization, 1995)

วัยรุ่น หมายถึง วัยที่อยู่ระหว่างความเป็นเด็กและก้าวไปสู่ความเป็นผู้ใหญ่ ซึ่งมีอายุ 13-19 ปี ซึ่งมีความเปลี่ยนแปลงทางด้านพัฒนาการไปพร้อม ๆ กัน ทั้ง 4 ด้าน ประกอบไปด้วย ด้านร่างกาย ด้านอารมณ์ ด้านสติปัญญา และด้านสังคมอย่างสมบูรณ์แบบ (ชัยจิรา ดวงแก้ว, 2553)

วัยรุ่น หมายถึง วัยที่มีการเปลี่ยนแปลงทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคม เพื่อเข้าสู่สุติภาวะ เป็นช่วงของวัยที่เชื่อมต่อระหว่างวัยเด็กกับวัยผู้ใหญ่ ซึ่งโดยทั่วไปกำหนดว่า เด็กเริ่มเข้าสู่วัยรุ่น เมื่อหญิงเริ่มมีประจำเดือนและชายมีอสุจิ (วิชัย แก้วไทย, 2553)

วัยรุ่น หมายถึง วัยแห่งการเปลี่ยนแปลงจากเด็กไปสู่ผู้ใหญ่ ซึ่งการเปลี่ยนแปลงทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม และสติปัญญา เป็นการเข้าสู่ภาวะทางเพศโดยสมบูรณ์ จึงเป็นวัยแห่งการปรับตัวและก่อให้เกิดปัญหาต่าง ๆ ตามมาได้ง่าย ช่วงอายุโดยเฉลี่ยของวัยรุ่น โดยทั่วไปอยู่ระหว่าง 12-19 ปี (วิไล คุณคำ, 2553)

ดังนั้น วัยรุ่น จึงหมายถึง วัยเด็กที่มีการเปลี่ยนแปลงไปสู่วัยผู้ใหญ่ หรือวัยหนุ่มสาว เป็นจุดเริ่มต้นในเปลี่ยนแปลงทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม และสติปัญญา ซึ่งจะเป็นได้อย่างชัดเจนในด้านร่างกายจะมีการเจริญเติบโตของระบบอวัยวะเพศ เพศหญิงเริ่มมีประจำเดือน และเพศชายเริ่มมีอสุจิ และสามารถทำงานได้อย่างเต็มที่ ถือเป็น การเข้าสู่ภาวะทางเพศโดยสมบูรณ์

2. พัฒนาการของวัยรุ่น

ช่วงระยะเวลาพัฒนาการเข้าสู่วัยรุ่น ไม่ได้กำหนดอายุที่ชัดเจน บางคนอาจเข้าสู่การเป็นวัยรุ่นช้าหรือเร็วก็ได้ แต่โดยทั่วไป การเข้าสู่วัยรุ่นของเพศชายจะช้ากว่าเพศหญิงประมาณ 2-3 ปี ซึ่งพัฒนาการของวัยรุ่นส่วนใหญ่จะอยู่ในช่วงอายุ 10-22 ปี โดยแบ่งออกเป็น 3 ช่วงวัย ได้แก่ วัยรุ่นตอนต้น วัยรุ่นตอนกลาง และวัยรุ่นตอนปลาย ซึ่งพอจะอธิบายลักษณะของวัยรุ่นแต่ละช่วงวัยได้ดังนี้

2.1 วัยรุ่นตอนต้น (Early adolescence) จะมีอายุระหว่าง 10-14 ปี โดยเพศหญิงจะเริ่มเข้าสู่สุติภาวะก่อนเพศชาย ในวัยนี้ วัยรุ่นทั้งสองเพศ จะมีการเปลี่ยนแปลงทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ และความคิด เพศชายสามารถหลังอสุจิได้ มีประสบการณ์เกี่ยวกับความสุขสุดขั้วทางเพศที่เกิดจากการสำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง สำหรับเพศหญิงจะมีประจำเดือน หน้าอกและสะโพกขยายใหญ่ขึ้น นอกจากนี้ การเปลี่ยนแปลงทางร่างกายได้ส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงทางด้านอารมณ์ บุคลิกภาพทางสังคม สติปัญญา กล่าวคือ วัยรุ่นมักมีอารมณ์หงุดหงิด อารมณ์เสีย เนื่องจากความเครียด ความวิตกกังวลเกี่ยวกับสัดส่วน และน้ำหนักของตัวเอง มีความขัดแย้งทางสังคม ไม่เห็นด้วยกับเรื่องต่าง ๆ มีความรู้สึกว่ามีไม่มีใครเข้าใจ ไม่มีใครเห็นใจตน แต่ลักษณะการเปลี่ยนแปลงของวัยรุ่นแต่ละคนไม่เหมือนกัน ขึ้นอยู่กับสภาพแวดล้อม

2.2 วัยรุ่นตอนกลาง (Middle adolescence) จะมีอายุระหว่าง 15-17 ปี ในวัยนี้ การเปลี่ยนแปลงทางด้านร่างกายจะน้อยลง แต่จะมีบุคลิกภาพที่ดึงดูดเพศตรงข้ามมากขึ้น เช่น มีใบหน้าที่ยิ้มแย้ม ผมนุ่มสลวย มีลักษณะของความเป็นชายและเป็นหญิงเด่นชัด วัยรุ่นช่วงนี้ จะเริ่มเห็นห่างจากครอบครัว มีการรวมกลุ่มของเพื่อนวัยเดียวกัน และเพศเดียวกันมากขึ้น โดยทั่วไปมักเลือกคบเพื่อนที่มีรสนิยมคล้าย ๆ กัน จากลักษณะทางเพศที่ปรากฏอย่างเด่นชัด จึงเริ่มที่จะตระหนักในความแตกต่างระหว่างเพศ ในช่วงนี้บางคนจะติดกลุ่มเพื่อนจนอาจละเลยหน้าที่ในครอบครัวที่ตนได้รับมอบหมาย จึงเป็นสาเหตุอย่างหนึ่งที่ทำให้เกิดความขัดแย้งระหว่างวัยรุ่นกับสมาชิกในครอบครัว นอกจากนี้ วัยรุ่นยังเริ่มที่จะกีดกันผู้ใหญ่ไม่ให้มายุ่งเกี่ยวกับเรื่องส่วนตัวของตน แยกตัวออกจากผู้ใหญ่มากขึ้น คบเพื่อนมากขึ้น แต่ลักษณะการคบเพื่อนยังไม่จริงจังถาวร อาจเปลี่ยนเพื่อนไปเรื่อย ๆ ตามความพอใจ

2.3 วัยรุ่นตอนปลาย (Late adolescence) มีอายุระหว่าง 18-22 ปี ร่างกายทุกส่วนมีการเจริญเติบโตอย่างเต็มที่ บ่งบอกถึงความเป็นผู้ใหญ่อย่างสมบูรณ์ ในระยะนี้ จะมีการเจริญเติบโตด้านจิตใจมากกว่าด้านร่างกาย โดยเฉพาะด้านความนึกคิดและปรัชญาชีวิต มีความพยายามที่จะปรับปรุงตัวเองให้สามารถเข้ากับสภาพแวดล้อมได้มากยิ่งขึ้น มีความกระตือรือร้นที่จะสร้างความประทับใจต่าง ๆ เพื่อแสดงว่าตนไม่ได้เป็นเด็กวัยรุ่นอีกต่อไป เริ่มมีการแต่งตัวและแสดงออกถึงความเป็นผู้ใหญ่มากขึ้น ในระยะนี้วัยรุ่นเริ่มเรียนรู้ที่จะแก้ไขปัญหาด้วยตนเอง เริ่มมีทักษะในการคิดและตัดสินใจ

3. สถานการณ์ทางเพศของวัยรุ่น

จากสถานการณ์อนามัยการเจริญพันธุ์ในวัยรุ่นและเยาวชน พ.ศ. 2558 (สำนักอนามัยการเจริญพันธุ์ กรมอนามัย, 2559) พบว่ามีอัตราการคลอดบุตรของหญิงอายุ 10-14 ปี จำนวน 1.5 ต่อพัน ประชากรหญิงในวัยเดียวกัน บ่งบอกว่าเด็กนักเรียนกำลังประสบปัญหาการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร ซึ่งปัญหาสำคัญที่ตามมาได้แก่ การตั้งครรภ์ก่อนวัยอันควร และการเกิดโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ และอัตราการคลอดบุตรของวัยรุ่นและเยาวชนอายุ 15-19 ปี ของประเทศไทย พ.ศ.2558 พบว่า มีจำนวน 44.3 ต่อพันประชากรหญิงในวัยเดียวกัน และเมื่อจำแนกรายจังหวัดพบว่า จังหวัดที่เป็นพื้นที่สีแดง ที่มีอัตราการคลอดบุตรของวัยรุ่นและเยาวชนอายุ 15-19 ปี สูงสุด 5 อันดับ โดยมีอัตราสูงกว่า 60 ต่อพันประชากรหญิงในวัยเดียวกัน ดังนี้ จังหวัดที่มีอัตราสูงที่สุดในประเทศคือ จังหวัดชลบุรี มีอัตราสูงถึง 66.3 ต่อพันประชากรหญิงในวัยเดียวกัน รองลงมาได้แก่ จังหวัดนครนายก, ระยอง, ประจวบคีรีขันธ์ และสมุทรสาคร โดยมีอัตรา 65.1, 64.9, 64.3 และ 62.5 ต่อพันประชากรหญิงในวัยเดียวกัน ตามลำดับ ซึ่งสูงกว่าอัตราภาพรวมของประเทศไทยค่อนข้างมาก นอกจากนี้ ยังพบว่าอัตราป่วยโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ในวัยรุ่น

และเยาวชนอายุ 15-24 ปี มีแนวโน้มเพิ่มมากขึ้นอีกด้วย (สำนักกระบวนวิชา กรมควบคุมโรค, 2553-2558 อ้างใน สำนักอนามัยการเจริญพันธุ์ กรมอนามัย, 2559)

และจากข้อมูลการคลอดบุตรของวัยรุ่นในพื้นที่เครือข่ายบริการที่ 6 ปี 2555 โดยภาพรวมของประเทศไทยในปี 2555 พบว่า อัตราการคลอดบุตรของวัยรุ่น อยู่ที่ 46.92 คน ซึ่งในเครือข่ายบริการที่ 6 มี จำนวนและอัตราการคลอดบุตรของวัยรุ่น ดังตารางที่ 2.1

ตารางที่ 2-1 จำนวนและอัตราการคลอดบุตรของวัยรุ่นไทย กับจังหวัดในพื้นที่เครือข่ายบริการที่ 6 ปี 2555

ที่	จังหวัด	หญิงอายุ 15-19 ปี	หญิงที่คลอดบุตร อายุต่ำกว่า 20 ปี			อัตราการคลอดบุตรของ วัยรุ่น อายุ 15-19 ปี (ต่อหญิงกลุ่มอายุเดียวกัน พันคน)
			อายุ ≤ 14ปี	อายุ 15-19 ปี	รวม	
	ทั้งหมด	2,334,227	4,116	109,520	113,636	46.92
1	ชลบุรี	48,667	139	3,533	3,672	72.60
2	ระยอง	23,928	86	1,627	1,713	68.00
3	ตราด	7,644	24	470	494	61.49
4	จันทบุรี	18,588	42	1,102	1,144	59.29
5	ฉะเชิงเทรา	24,391	43	1,335	1,378	54.73
6	ปราจีนบุรี	16,696	32	909	941	54.44
7	สมุทรปราการ	44,948	103	2,280	2,383	50.73
8	สระแก้ว	20,426	48	1,028	1,076	50.33

ซึ่งจากตารางจะเห็นได้ว่า จังหวัดชลบุรี เป็นจังหวัดที่มีอัตราการคลอดบุตรของวัยรุ่น อายุ 15-19 ปีสูงสุด และมีอัตราสูงกว่าอัตราภาพรวมของประเทศไทยค่อนข้างมาก และมีอัตราหญิง ที่คลอดบุตรอายุต่ำกว่า 14 ปี สูงสุด ถึง 139 คนต่อปี

ตารางที่ 2-2 จำนวนและอัตราการคลอดบุตรของวัยรุ่น จังหวัดชลบุรี ปี 2555 จำแนกตามอำเภอ

จังหวัด	หญิงอายุ 15-19 ปี	หญิงที่คลอดบุตร อายุต่ำกว่า 20 ปี			อัตราการคลอดบุตรของวัยรุ่น อายุ 15-19 ปี (ต่อหญิงกลุ่มอายุเดียวกัน พันคน)
		อายุ ≤ 14ปี	อายุ 15-19 ปี	รวม	
ชลบุรี	48,667	139	3,533	3,672	72.60
เมือง	-	26	791	817	-
บ้านบึง	-	13	253	266	-
หนองใหญ่	-	-	55	55	-
บางละมุง	-	32	758	790	-
พานทอง	-	4	161	165	-
พนัสนิคม	-	11	268	279	-
ศรีราชา	-	31	782	813	-
เกาะสีชัง	-	1	8	9	-
สัตหีบ	-	13	340	353	-
บ่อทอง	-	8	116	124	-
เกาะจันทร์	-	-	1	1	-

จากตารางพบว่า อำเภอบางละมุง มีอัตราการคลอดบุตรของวัยรุ่นสูงติดอันดับ 1 ใน 3 ของจังหวัดชลบุรี แต่มีอัตราการคลอดบุตรของวัยรุ่นอายุต่ำกว่า 14 ปีสูงสุดในจังหวัดชลบุรี ดังนั้นจึงควรทำการศึกษาสถานการณ์ปัญหาเพื่อเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น ในอำเภอบางละมุง เพื่อหาแนวทางในการแก้ไขปัญหาพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ และผลกระทบที่จะเกิดขึ้นตามมาของวัยรุ่น

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. งานวิจัยในประเทศ

1.1 งานวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับการรู้เท่าทันสื่อ

จินตนา ต้นสุวรรณนนท์ (2557) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการรู้เท่าทันสื่อ โฆษณากับพฤติกรรมบริโภคนิยมของเยาวชนในเขตกรุงเทพมหานคร โดยแบ่งการรู้เท่าทันสื่อ โฆษณาออกเป็น 4 ระดับ คือ ระดับการรู้ ระดับความเข้าใจ ระดับวิเคราะห์ และระดับการประเมิน พบว่า การรู้เท่าทันสื่อโฆษณามีความสัมพันธ์ทางลบกับพฤติกรรมบริโภคนิยมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 หมายถึงกลุ่มตัวอย่างที่มีการรู้เท่าทันสื่อโฆษณาในระดับต่ำมีพฤติกรรมบริโภคนิยมในระดับสูง ในทางกลับกัน กลุ่มตัวอย่างที่มีการรู้เท่าทันสื่อโฆษณาระดับสูง มีพฤติกรรมบริโภคนิยมในระดับต่ำ จะเห็นได้ว่าระดับการรู้เท่าทันสื่อมีผลต่อพฤติกรรมสุขภาพ

สุภารัตน์ แก้วสุทธิ (2553) ศึกษาพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ต การรู้เท่าทันสื่อ และพฤติกรรมการป้องกันตนเองจากการละเมิดสิทธิส่วนบุคคลทางอินเทอร์เน็ต พบว่า กลุ่มผู้ใช้ อินเทอร์เน็ตที่มีอายุต่ำกว่า 18 ปี ในกลุ่มที่มีระดับการศึกษาอยู่ในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น มีพฤติกรรมการป้องกันตนเองจากการละเมิดสิทธิส่วนบุคคลน้อยกว่ากลุ่มที่มีระดับการศึกษาสูงกว่า ซึ่งพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตไม่มีความสัมพันธ์กับการรู้เท่าทันสื่อของผู้ใช้อินเทอร์เน็ต พฤติกรรมการป้องกันตนเองจากการละเมิดสิทธิส่วนบุคคลทางอินเทอร์เน็ต แสดงให้เห็นว่า ผู้ที่มีพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอยู่ในระดับมาก ไม่ได้มีการรู้เท่าทันสื่อในระดับมากขึ้นด้วย และผู้ที่มีการรู้เท่าทันสื่อ ไม่ได้ทำให้มีพฤติกรรมการป้องกันตนเองจากการละเมิดสิทธิส่วนบุคคลทางอินเทอร์เน็ตที่มากยิ่งขึ้น

1.2 งานวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น

รุ่งรัตน์ ศรีสุริยเวศน์ และ พรนภา หอมสินธุ์ (2557) ศึกษาการสื่อสารของบุตรสาว กับมารดาเกี่ยวกับความเสี่ยงทางเพศ และปัจจัยด้านจิตสังคมที่มีความสัมพันธ์กับการมีเพศสัมพันธ์ ของนักเรียนหญิง พบว่า วัยรุ่นรับรู้ว่ามีมารดาของตนมีความถี่และความสะดวกใจในการพูดคุยเรื่อง กับตนเองอยู่ในระดับค่อนข้างต่ำ โดยเนื้อหาหลักที่นักเรียนหญิงระบุว่ามีการพูดคุยกับมารดา มากที่สุด สามอันดับแรกเป็นเนื้อหาเกี่ยวกับการมีประจำเดือนการหลีกเลี่ยงสถานการณ์เสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ เช่น การอยู่สองต่อสอง การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ และแนวทางการปฏิเสธ เพื่อนชาย หากเพื่อนชายชวนไปมีเพศสัมพันธ์ ส่วนประเด็นที่คุยน้อยคือเรื่องเกี่ยวกับเพศ และ เพศสัมพันธ์ โดยเฉพาะประเด็นความเสี่ยงทางเพศ ได้แก่ 1) เรื่องวิธีการจัดการกับความต้องการ ทางเพศด้วยตนเองกับบุตร 2) ประสบการณ์การมีเพศสัมพันธ์หรือพฤติกรรมทางเพศของตนเอง ในอดีต 3) การใช้ถุงยางอนามัย 4) การใส่ยาคุมกำเนิด เพื่อป้องกันการตั้งครรภ์ 5) สาเหตุและอาการ

ของโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์และโรคเอดส์ 6) วิธีการป้องกันตนเองจากโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์และโรคเอดส์ และ 7) ประเด็นเกี่ยวกับการสืบพันธุ์การให้กำเนิดบุตร และปัจจัยที่มีอิทธิพลมากที่สุดต่อการมีเพศสัมพันธ์คือ ความตั้งใจในการมีเพศสัมพันธ์ รองลงมาคือ การรับรู้การมีเพศสัมพันธ์ของเพื่อน การรับรู้ความสามารถในการปฏิเสธการมีเพศสัมพันธ์ และความไม่สะดวกใจในการพูดคุยมีอิทธิพลต่อการมีเพศสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

จิตติมา เพชรสัมฤทธิ์ (2556) ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมสุขภาพทางเพศของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นในจังหวัดนครสวรรค์ พบว่า การบริโภคสื่อ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมสุขภาพทางเพศของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นมากที่สุด รองลงมาเป็นการคบเพื่อน ทักษะการเรื่องเพศ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และความรู้เรื่องเพศ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมสุขภาพทางเพศ

ศรัณยู เรือนจันทร์ (2555) ได้ศึกษาสถานการณ์พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่นในพื้นที่พัฒนาต้นแบบการป้องกันและแก้ไขปัญหาการตั้งครรภ์ไม่พร้อมในวัยรุ่น จังหวัดอุดรธานี พบว่า เหตุปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการตั้งครรภ์ไม่พร้อม ได้แก่ กิจกรรมการเรียนการสอนที่ให้วัยรุ่นศึกษาค้นคว้านอกเวลาเรียนเป็นช่องทางหนึ่งของการมีปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนต่างเพศได้ง่ายขึ้น การสอนเพศศึกษามุ่งเน้นทฤษฎีแต่ขาดการเชื่อมโยงรอบด้าน การยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ถือเป็นประสบการณ์ชีวิต สำหรับทักษะของกลุ่มแกนนำผู้ปกครอง พบว่า การตั้งครรภ์ไม่พร้อมในวัยรุ่นเกิดจากการใช้ชีวิต โดยให้คุณค่าของเพื่อนมากกว่าตนเอง การบริโภคสื่อเกินความจำเป็น การขาดปฏิสัมพันธ์ภายในครอบครัว และการขาดตัวแบบที่เอื้อต่อพฤติกรรมที่เหมาะสมของชุมชน

สายฝน เอกวางกูร และคณะ (2554) ศึกษาพฤติกรรมเสี่ยงต่อสุขภาพของวัยรุ่นในจังหวัดนครศรีธรรมราช พบว่า สถานการณ์ทางเพศของเยาวชนที่มีความรุนแรงและมีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้น คือ การตั้งครรภ์ไม่พร้อม การทำแท้ง ผลกระทบที่เกิดจากการทำแท้งไม่ปลอดภัย และการติดเชื้อทางเพศสัมพันธ์ พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของเยาวชนเกี่ยวข้องกับปัจจัยภายในบุคคล คือ ธรรมชาติของวัย สมรรถนะด้านการคิดวิเคราะห์ และปัจจัยภายนอกบุคคล คือ ลักษณะการเลี้ยงดู ความสัมพันธ์ในครอบครัว สื่อ เทคโนโลยี และสภาพแวดล้อมทางสังคม

1.3 งานวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับสื่อและพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น

กรณิกา โกวิสัยลักษณ์ (2558) ศึกษาการขายบริการทางเพศของนักศึกษาผ่านสื่ออินเทอร์เน็ต และโซเชียลมีเดีย (Social Media) ในพื้นที่อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี พบว่า เกือบทั้งหมดขายบริการทางเพศผ่านสื่ออินเทอร์เน็ตและโซเชียลมีเดีย (Social media) โดยตรง ซึ่งผู้ขายบริการทางเพศจะเป็นผู้ดำเนินการขายบริการเองทั้งหมด โดยเริ่มจากการโพสต์ภาพหรือบล็อกส่วนตัวผ่านเว็บไซต์ที่เป็นที่รู้จักกันดีระหว่างผู้ซื้อและผู้ขาย สาเหตุที่ผู้ขายบริการทางเพศ

หันมาใช้เครือข่ายอินเทอร์เน็ตและโซเชียลมีเดีย เพราะสะดวกสามารถเลือกรับแขกได้ และไม่ต้องผ่านนายหน้าหักค่าหัวคิว จะเห็นได้ว่าโซเชียลมีเดียเป็นแหล่งสื่อที่มีความเสี่ยงทางเพศ สำหรับเยาวชน

นิพนธ์ คาราวุฒิมาประภรณ์ (2558) ได้ศึกษาเกี่ยวกับวัยรุ่นที่ใช้สื่อออนไลน์ในการหาคู่ พบว่า กลุ่มที่ใช้สื่อออนไลน์ในการติดต่อกัน เพื่อนำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ โดยวัยรุ่นชายจะใช้สื่อออนไลน์ในการหาคู่ชัดเจนกว่าวัยรุ่นหญิง อีกทั้งใช้เวลาพูดคุยทำความรู้จักไม่นานก่อนการมีเพศสัมพันธ์ จะเห็นได้ว่าสื่อสังคมออนไลน์ เป็นช่องทางของสื่อที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่น นำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่น

อุริษา งามวุฒิวร (2553) ศึกษาการเปิดรับสื่อละคร โทรทัศน์ การรู้เท่าทันสื่อ และความคิดเห็นต่อความนิยมทางเพศ และการเลียนแบบพฤติกรรมชายรักชายของเยาวชน ในกรุงเทพมหานคร พบว่า การเปิดรับละคร โทรทัศน์ การรู้เท่าทันสื่อ และความคิดเห็นต่อความนิยมทางเพศ เป็นตัวแปรที่มีความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของความคิดเห็นต่อการเลียนแบบพฤติกรรมชายรักชายของเยาวชน โดยการเปิดรับสื่อละคร โทรทัศน์ และการรู้เท่าทันสื่อเป็นตัวแปรที่มีอิทธิพลทางตรง และทางอ้อมในการอธิบายความคิดเห็นต่อการเลียนแบบพฤติกรรมชายรักชาย

2. งานวิจัยในต่างประเทศ

2.1 งานวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับการรู้เท่าทันสื่อ

Pinkleton, Austin, Chen and Cohen (2012) ศึกษาการรู้เท่าทันสื่อในการสร้างความเข้าใจของวัยรุ่นต่อการถ่ายภาพทางเพศในสื่อมวลชน เพื่อศึกษาผลต่อการตัดสินใจมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่น พบว่าการตัดสินใจของวัยรุ่นขึ้นอยู่กับการศึกษา โดยผู้เข้าร่วมการฝึกอบรมมีการรู้เท่าทันสื่อที่ดีกว่า มีความเข้าใจว่าสื่อมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของวัยรุ่นเกี่ยวกับเรื่องเพศ และมีแนวโน้มในการแจ้งรายงานว่าสื่อมีความไม่เหมาะสมมีเนื้อหาทางเพศ ซึ่งการศึกษาการรู้เท่าทันสื่อส่งผลต่อนักเรียนชายและหญิงในรูปแบบที่แตกต่างกัน

Escobar-Chaves, et al. (2005) ศึกษาผลกระทบของสื่อเกี่ยวกับทัศนคติและพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น ซึ่งมีการศึกษาค่อนข้างน้อยในเรื่องผลกระทบของสื่อมวลชนกับทัศนคติและพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น พบเพียง 12 เรื่องใน 2522 เรื่องที่เป็นงานวิจัยเกี่ยวกับสื่อที่ส่งผลกระทบต่อเยาวชน และมีเพียง 10 เรื่องที่ได้ตีพิมพ์ ซึ่งสิ่งที่น่าสนใจคือ ปัจจัยที่ส่งผลต่อการควบคุมการเปิดรับสื่อและลดผลกระทบจากสื่อ ได้แก่ อิทธิพลของผู้ปกครองและโปรแกรมการรู้เท่าทันสื่อ

McCannon (2005) ศึกษาการรู้เท่าทันสื่อกับวัยรุ่น ซึ่งมีน้อยคนนักที่จะสามารถควบคุมเนื้อหาของสื่อได้ เป็นเรื่องที่ยากสำหรับผู้ปกครองและประชาชนที่จะรู้และเข้าใจ

ซึ่งการงานวิจัยที่ผ่านมา มีงานวิจัยเกี่ยวกับปัญหาของสื่อในประเด็นต่าง ๆ ได้แก่ เรื่องความรุนแรงของวิดีโอเกม โภชนาการ และความเสี่ยงทางเพศ และงานวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับการรู้เท่าทันสื่อในต่างประเทศเกี่ยวกับเรื่องเพศในวัยรุ่นมีค่อนข้างน้อย จากผลการศึกษาพบว่า ส่วนใหญ่การรู้เท่าทันสื่อมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมทางเพศในประเด็นต่าง ๆ และส่งผลต่อการดูแลบุตรสำหรับผู้ปกครองด้วย

2.2 งานวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับสื่อและพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น

Vanderhoven, Schellens and Valcke (2016) ศึกษาการลดพฤติกรรมเสี่ยงในเว็บไซต์เครือข่ายทางสังคม โดยพัฒนาโปรแกรมการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ชื่อว่า “e-safety” พบว่า การมีส่วนร่วมของผู้ปกครองไม่มีผลต่อการรับรู้ความเสี่ยง และไม่สามารถเปลี่ยนความตั้งใจกระทำพฤติกรรมเสี่ยงบางอย่างได้ เช่น การโพสต์ข้อมูลส่วนบุคคลและข้อมูลทางเพศในหน้าโปรไฟล์ของเว็บไซต์เครือข่ายทางสังคม แต่ก็มีส่วนที่ลดบางพฤติกรรมที่เป็นปัญหา โดยเฉพาะอย่างยิ่งในนักเรียนชายเห็นผลชัดเจนมากกว่านักเรียนหญิง

Vandenbosch, van Oosten and Peter (2015) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างเนื้อหาทางเพศในสื่อมวลชนและสื่อสังคมออนไลน์ พบว่า การดูรายการโทรทัศน์แบบเรียลไทม์ ที่วีทีเอ็มเนื้อหาทางเพศ กระตุ้นให้วัยรุ่นสร้างและเผยแพร่ภาพทางเพศของตนเองในสื่อสังคมออนไลน์ และในทางกลับกันการนำเสนอตัวตนทางเพศในสื่อสังคมออนไลน์นำไปสู่การดูรายการโทรทัศน์แบบเรียลไทม์ ที่วีทีเอ็มเนื้อหาทางเพศมากยิ่งขึ้น โดยเพศชายและเพศหญิงไม่มีความแตกต่างกัน ส่วนการดูสื่อลามกในอินเทอร์เน็ตกับการนำเสนอตัวตนทางเพศในสื่อสังคมออนไลน์ของเพศชายและเพศหญิง ไม่สัมพันธ์กัน

Van Oosten, Peter, and Boot (2015) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการนำเสนอตัวตนลักษณะดึงดูดทางเพศทางสื่อออนไลน์กับทัศนคติและพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น ซึ่งจากการศึกษาที่ผ่านมาแสดงให้เห็นว่าการใช้เว็บไซต์เครือข่ายสังคมออนไลน์ของวัยรุ่นสัมพันธ์กับพัฒนาการในเรื่องเพศของวัยรุ่น พบว่า การนำเสนอตัวตนลักษณะดึงดูดทางเพศทางสื่อออนไลน์มีผลต่อการมีเพศสัมพันธ์ด้วยปาก (Oral sex) และมีเพศสัมพันธ์ในช่วง 6 เดือนต่อมา แต่ไม่ได้มีผลต่อทัศนคติในเรื่องเพศ แต่อย่างไรก็ตาม การนำเสนอตัวตนลักษณะดึงดูดทางเพศทางเว็บไซต์เครือข่ายสังคมออนไลน์มีแรงจูงใจมาจากทัศนคติและพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น

Salawu, Reis, Fawole and Dairo (2015) ศึกษาพฤติกรรมทางเพศและการใช้สื่ออิเล็กทรอนิกส์ของนักศึกษาระดับปริญญาตรีในมหาวิทยาลัย Ibadan โดยศึกษาการเข้าถึงสื่อประเภทอินเทอร์เน็ตและโทรทัศน์ พบว่า การดูเว็บไซต์ในอินเทอร์เน็ตเพิ่มความเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรส และดูรายการโทรทัศน์ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับเรื่องเพศเป็นปัจจัยป้องกัน

การมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรส ซึ่งการจากสังเกตการณ์เข้าถึงเว็บไซต์ทางอินเทอร์เน็ตที่มีการเรียกเก็บเงินบ่งบอกถึงความต้องการและความพยายามเข้าถึงเว็บไซต์ของวัยรุ่น

Doornwaard, et al. (2014) ได้ศึกษาพฤติกรรมเกี่ยวกับเรื่องเพศทางออนไลน์กับรูปร่างและการรับรู้ตนเองในเรื่องเพศของวัยรุ่น พบว่าปัจจัยในเรื่องการใช้งานอินเทอร์เน็ตแบบส่วนตัว และมีการควบคุมการใช้อินเทอร์เน็ตจากผู้ปกครองในระดับต่ำ สามารถคาดการณ์พฤติกรรมทางเพศในสื่อออนไลน์ของวัยรุ่นที่เพิ่มมากขึ้นได้

Nikken and de Graaf (2013) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนและผู้ปกครองในการใช้สื่อและทัศนคติและพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น พบว่าการที่ผู้ปกครองมีบทบาทในการใช้สื่อของวัยรุ่นไม่ทำให้วัยรุ่นมีประสบการณ์การมีเพศสัมพันธ์และทัศนคติแบบเปิดกว้างในเรื่องเพศที่น้อยลง ในทางกลับกัน ผู้ปกครองที่มีบทบาทเข้มงวดในการใช้สื่อของวัยรุ่นหญิงกลับมีประสบการณ์การมีเพศสัมพันธ์ที่เพิ่มขึ้น ซึ่งความสัมพันธ์ที่ผกผันกันแสดงให้เห็นว่าวัยรุ่นชายที่มีประสบการณ์การมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรนั้นเป็นไปตามบทบาทที่เข้มงวดน้อยของผู้ปกครอง และในวัยรุ่นชายและหญิงที่มีทัศนคติเปิดกว้างในเรื่องเพศนั้นเป็นไปตามบทบาทที่เข้มงวดน้อยกว่ามีกิจกรรมน้อยกว่าของผู้ปกครอง

Bleakley, Hennessy and Fishbein (2011) ได้ศึกษารูปแบบการแสวงหาเนื้อหาทางเพศในการเลือกสื่อ (Media choices) ของวัยรุ่น ในวัยรุ่นอายุ 13-18 ปี จำนวน 810 คน พบว่า วัยรุ่นส่วนใหญ่แสวงหาเนื้อหาทางเพศจากภาพยนตร์ โทรทัศน์ เพลง เว็บไซต์ และนิตยสาร โดยที่เพศชายแสวงหาเนื้อหาทางเพศมากกว่าเพศหญิง โดยเฉพาะการแสวงหาทางเว็บไซต์ หนังสือ และโทรทัศน์ มีความแตกต่างกันมากที่สุด

Baumgartner, Valkenburg and Peter (2010) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศทางสื่อออนไลน์ของวัยรุ่นกับความเข้าใจในพฤติกรรม โดยศึกษาความสัมพันธ์เกี่ยวกับพฤติกรรมการค้นหาบุคคลพูดคุยเกี่ยวกับเรื่องเพศทางสื่อออนไลน์ การค้นหาบุคคลเพื่อมีเพศสัมพันธ์ทางสื่อออนไลน์ การส่งภาพถ่ายหรือวิดีโอส่วนตัวถึงบุคคลอื่นทางสื่อออนไลน์ การส่งเบอร์โทรศัพท์และที่อยู่ให้กับคนที่รู้จักทางสื่อออนไลน์ ในช่วง 6 เดือนที่ผ่านมา ซึ่งจากการศึกษาพบว่า การมีส่วนร่วมของเพื่อนในการรับรู้พฤติกรรมเท่านั้นที่มีผลต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศทางสื่อออนไลน์ของวัยรุ่น

ตารางที่ 2-3 การศึกษางานวิจัยในประเทศ จำแนกตามตัวแปรที่ศึกษา

ผู้วิจัย (ปี)	กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา	ผลการศึกษา
การรู้เท่าทันสื่อ		
จินตนา ต้นสุวรรณนนท์ (2557)	เยาวชนอายุ 15-25 ปี	- การรู้เท่าทันสื่อ โฆษณามีความสัมพันธ์ทางลบกับพฤติกรรมบริโภคนิยม
สุภารัตน์ แก้วสุทธิ (2553)	กลุ่มผู้ใช้อินเทอร์เน็ตที่มีอายุต่ำกว่า 18 ปี	- พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ต การรู้เท่าทันสื่อ และพฤติกรรมป้องกันตัวเองจากการละเมิดสิทธิส่วนบุคคลทางอินเทอร์เน็ต ไม่สัมพันธ์กัน
พฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น		
จิตติมา เพชรสัมฤทธิ์ (2556)	นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น	- การบริโภคสื่อ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมสุขภาพทางเพศ
ศรัณยู เรือนจันทร์ (2555)	ผู้ปกครองและวัยรุ่น	- ทักษะของกลุ่มแกนนำผู้ปกครองพบว่า การตั้งครรภ์ไม่พร้อมในวัยรุ่นเกิดจาก ให้ความสำคัญของเพื่อน การบริโภคสื่อเกินความจำเป็น การขาดปฏิสัมพันธ์ภายในครอบครัว และการขาดตัวแบบที่เอื้อต่อพฤติกรรมที่เหมาะสมของชุมชน

ตารางที่ 2-3 (ต่อ)

ผู้วิจัย (ปี)	กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา	ผลการศึกษา
สายฝน เอกวารานุกร และคณะ (2554)	วัยรุ่นอายุ 13-18 ปี	พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของเยาวชนเกี่ยวข้องกับปัจจัยภายในบุคคล คือ ธรรมชาติของวัย สมรรถนะด้านการคิดวิเคราะห์ และปัจจัยภายนอกบุคคล คือ ลักษณะการเลี้ยงดู ความสัมพันธ์ในครอบครัว สื่อ เทคโนโลยี และสภาพแวดล้อมทางสังคม
สื่อและพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น		
กรณิกา โกวิทย์ลักษณ์ (2558)	นักศึกษา ระดับอุดมศึกษา	ปัจจัยในการขายบริการทางเพศผ่านสื่ออินเทอร์เน็ต และโซเชียลมีเดีย (Social Media) คือต้องการเงิน ตอบสนองความต้องการ เป็นที่ยอมรับในสังคม
นิพนธ์ ดาราวุฒิมาประกรณ์ (2558)	วัยรุ่นอายุระหว่าง 13-23 ปี จำนวน 20 คน	- พฤติกรรมการใช้สื่อออนไลน์ในการหาคู่ โดยวัยรุ่นชายจะใช้สื่อออนไลน์ในการหาคู่ชัดเจนกว่าวัยรุ่นหญิง
อุริษา งามวุฒิวร (2553)	เยาวชนชาย	การเปิดรับสื่อละครโทรทัศน์ การรู้เท่าทันสื่อ ความคิดเห็นต่อความนิยมทางเพศ สัมพันธ์เชิงสาเหตุกับการเลียนแบบพฤติกรรมของชายรักรักชาย

ตารางที่ 2-4 การศึกษางานวิจัยในต่างประเทศจำแนกตามผลการศึกษา

ผู้วิจัย (ปี)	กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา	ผลการศึกษา
การรู้เท่าทันสื่อ		
Pinkleton, Austin, Chen and Cohen (2012)	วัยรุ่น	สื่อมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเรื่องเพศของวัยรุ่น
Escobar-Chaves, et al. (2005)	งานวิจัย 2522 เรื่อง ที่เป็นงานวิจัยเกี่ยวกับสื่อ	มีงานวิจัยเพียง 12 เรื่องที่ศึกษาผลกระทบของสื่อเกี่ยวกับทัศนคติ
McCannon (2005)	งานวิจัยเกี่ยวกับเยาวชนของสื่อ	และพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น - มีงานวิจัยเกี่ยวกับปัญหาของสื่อในเรื่อง ความรุนแรงของวิดีโอเกม โฆษณาการ และความเสี่ยงทางเพศ
สื่อสังคมออนไลน์และพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น		
Vanderhoven, Schellens and Valcke (2016)	ผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา	การมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง ไม่มีผลต่อการเปลี่ยนความตั้งใจ กระทำพฤติกรรมเสี่ยงบางอย่างได้ เช่น การโพสต์ข้อมูลส่วนบุคคล และข้อมูลทางเพศในหน้าโปรไฟล์ของเว็บไซต์เครือข่ายทางสังคม
Vandenbosch, van Oosten and Peter (2015)	วัยรุ่นอายุ 13-17 ปี	การดูรายการโทรทัศน์แบบเรียลไทม์ทีวีที่มีเนื้อหาทางเพศ กระตุ้นให้วัยรุ่นสร้างและเผยแพร่ภาพทางเพศของตนเองในสื่อสังคมออนไลน์ และในทางกลับกันการนำเสนอตัวตนทางเพศในสื่อสังคมออนไลน์ นำไปสู่การดูรายการโทรทัศน์แบบเรียลไทม์ทีวีที่มีเนื้อหาทางเพศมากยิ่งขึ้น

ตารางที่ 2-4 (ต่อ)

ผู้วิจัย (ปี)	กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา	ตัวแปรที่ศึกษา/ ผลการศึกษา
Van Oosten, Peter and Boot (2015)	วัยรุ่นอายุ 13-17 ปี	การนำเสนอตัวตนลักษณะดึงดูดทางเพศทางสื่อออนไลน์ เกิดจากทัศนคติและพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น และมีผลต่อการมีเพศสัมพันธ์
Salawu, Reis, Fawole and Dairo (2015)	นักศึกษาระดับปริญญาตรี	การดูเว็บโป๊ในอินเทอร์เน็ตเพิ่มความเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรส และดูรายการโทรทัศน์ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับเรื่องเพศเป็นปัจจัยป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรส
Doornwaard, et al. (2014)	วัยรุ่นชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-4	วัยรุ่นที่มีผู้ปกครองควบคุมการใช้งานอินเทอร์เน็ตน้อย ส่งผลให้วัยรุ่นมีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในสื่อออนไลน์เพิ่มมากขึ้น
Nikken and de Graaf (2013)	วัยรุ่นอายุ 12-17 ปี	บทบาทของผู้ปกครองมีความสัมพันธ์กับการใช้สื่อของวัยรุ่น, ทัศนคติและพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น
Bleakley, Hennessy and Fishbein (2011)	วัยรุ่นอายุ 13-18 ปี	วัยรุ่นชายแสวงหาเนื้อหาทางเพศจากภาพยนตร์ ทีวี เพลง เว็บไซต์ และนิตยสาร มากกว่าวัยรุ่นหญิง

ตารางที่ 2-4 (ต่อ)

ผู้วิจัย (ปี)	กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา	ตัวแปรที่ศึกษา/ ผลการศึกษา
Baumgartner, Valkenburg and Peter (2010)	วัยรุ่นอายุ 12-17 ปี	การมีส่วนร่วมของเพื่อนในการรับรู้พฤติกรรมมีผลต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศทางสื่อออนไลน์ของวัยรุ่น

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ สรุปได้ว่า สื่อสังคมออนไลน์ และการรู้เท่าทันสื่อ มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น นอกจากนี้ บทบาทของผู้ปกครองก็มีอิทธิพลต่อการใช้สื่อและพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นอีกด้วย

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการวิจัย

รูปแบบการวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาวิจัยเชิงสำรวจแบบตัดขวาง (Cross sectional study) โดยศึกษาในวัยรุ่นที่กำลังศึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นของโรงเรียนในอำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี โดยใช้แบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างและพัฒนาขึ้น

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร คือ วัยรุ่นที่กำลังศึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นของโรงเรียนในอำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี ซึ่งอำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี มีโรงเรียนที่มีระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 39 แห่ง มีนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นจำนวนทั้งสิ้น 12,101 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง มีขนาดกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา โดยคำนวณจำนวนกลุ่มตัวอย่างกรณีทราบประชากรที่แน่นอน ใช้สูตรของ Daniel (1995) ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% ยอมรับให้เกิดความคลาดเคลื่อนของการสุ่มตัวอย่างได้ 5% ดังนี้

$$n = \frac{Z^2 pqN}{(N-1)d^2 + Z^2 pq}$$

โดยที่ n = ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

N = ขนาดของประชากร = 12,101 คน

Z = ค่ามาตรฐาน ไค้สองที่ระดับนัยสำคัญแบบสองหาง = 1.96

d = ความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน = 0.05

p = สัดส่วนกลุ่มตัวอย่างที่มีพฤติกรรมเสี่ยง (สำนักเฝ้าระวังทางวัฒนธรรม และสำนักวิจัยเอแบคโพล, 2556) จึงกำหนดให้ $p = 0.54$

q = โอกาสที่จะไม่เกิดขึ้น $1-p = 0.46$

แทนค่าในสูตร

$$n = \frac{(1.96)^2(0.54)(0.46)(12,101)}{(12,101)(0.05)^2 + (1.96)^2(0.54)(0.46)}$$

$$n = 382.69$$

$$n = 383$$

ดังนั้น ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 383 คน เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ครบถ้วนสมบูรณ์ ป้องกันการไม่ได้รับแบบสอบถามตอบกลับ ผู้วิจัยจึงเก็บข้อมูลมากกว่าที่คำนวณไว้โดยคำนึงถึง อัตราการตอบกลับ (Response rate) จากการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ (Try Out) โดยมีอัตราการตอบกลับ 80% คำนวณขนาดของกลุ่มตัวอย่าง ได้เท่ากับ 479 คน ได้แก่ นักเรียน จำนวน 479 คน และผู้ปกครองของนักเรียน จำนวน 479 คน ผู้วิจัยทำการเก็บข้อมูลตาม สัดส่วนประชากรจำแนกตามสังกัดของโรงเรียน ดังนี้

ตารางที่ 3-1 สัดส่วนของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามสังกัดของโรงเรียน

สังกัด	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง
สพป. (ขยายโอกาส)	3,053	121
สพม.	2,628	104
เมืองพัทยา	3,607	143
เอกชน	2,813	111
รวม	12,101	479

จากนั้นทำการสุ่มกลุ่มตัวอย่างโดยใช้วิธีการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multi-stage sampling) โดยมีขั้นตอนดังนี้

1) แบ่งโรงเรียนตามสังกัดของโรงเรียน เป็น 4 สังกัด ได้แก่ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษา (สพป.) หรือโรงเรียนขยายโอกาส สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษา มัธยมศึกษา (สพม.) สังกัดเมืองพัทยา และโรงเรียนเอกชน ซึ่งคำนึงถึงปัจจัยทางด้านฐานะเศรษฐกิจ ของครอบครัว และความสามารถในการเข้าถึงอุปกรณ์สำหรับใช้สื่อสังคมออนไลน์ ดังนี้

1.1 โรงเรียนขยายโอกาสในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา (สพป.) จำนวน 12 แห่ง แบ่งเป็น 82 ห้องเรียน มีนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 3,053 คน (ระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารการศึกษา, 10 มิถุนายน 2559)

1.2 โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา (สพม.) จำนวน 3 แห่ง แบ่งเป็น 65 ห้องเรียน มีนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 2,628 คน (ระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารการศึกษา, 10 มิถุนายน 2559)

1.3 โรงเรียนในสังกัดเมืองพัทยา จำนวน 11 แห่ง แบ่งเป็น 101 ห้องเรียน มีนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 3,607 คน (กองการศึกษา เมืองพัทยา, กันยายน 2559)

1.4 โรงเรียนเอกชน จำนวน 13 แห่ง แบ่งเป็น 100 ห้องเรียน มีนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 2,813 คน (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 3, ตุลาคม 2559)

2) สุ่มโรงเรียนจาก 4 สังกัดข้างต้น โดยการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple random sampling) แบบไม่ใส่คืน ด้วยวิธีการจับฉลากโรงเรียนมาสังกัดละ 1 แห่ง

3) สุ่มระดับชั้นเรียน โดยการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple random sampling) แบบไม่ใส่คืน ด้วยวิธีการจับฉลากระดับชั้นเรียนมา 1 ระดับชั้น

4) สุ่มตัวอย่างแบบยอกกลุ่ม (Cluster sampling) โดยสุ่มแบบยอกห้อง โดยการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple random sampling) แบบไม่ใส่คืน ตามสัดส่วนประชากร เพื่อให้ได้กลุ่มตัวอย่างครบถ้วนสมบูรณ์เป็นตัวแทนประชากร

ภาพที่ 3-1 การสุ่มตัวอย่าง

เครื่องมือเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ คือ แบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ตามวัตถุประสงค์ และตัวแปรของการวิจัย โดยการศึกษาจากเนื้อหา เอกสาร ตำรา และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

แบบสอบถามมีจำนวน 2 ชุด สำหรับวัยรุ่น และสำหรับผู้ปกครอง ประกอบด้วย

แบบสอบถามชุดที่ 1 สำหรับวัยรุ่น ประกอบด้วย 4 ส่วน จำนวน 63 ข้อ ได้แก่

ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของวัยรุ่น จำนวน 4 ข้อ ประกอบด้วย เพศ การพักอาศัย และความสัมพันธ์ในครอบครัว ลักษณะของเครื่องมือเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check list) และแบบเติมคำในช่องว่าง

ส่วนที่ 2 การใช้สื่อสังคมออนไลน์ จำนวน 4 ข้อ ประกอบด้วย ชนิดของสื่อสังคมออนไลน์ที่เข้าถึง ความถี่ที่ใช้และเวลาที่ใช้ในแต่ละครั้ง เป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check list) และแบบเติมคำในช่องว่าง

ส่วนที่ 3 การรู้เท่าทันสื่อสังคมออนไลน์ จำนวน 40 ข้อ ประกอบด้วย การเข้าถึงสื่อ การวิเคราะห์สื่อ การประเมินค่าสื่อ และการสร้างสรรค์สื่อสังคมออนไลน์ ลักษณะของเครื่องมือเป็น แบบประเมินค่า (Rating scale) 4 ระดับ คือ ปฏิบัติเป็นประจำหรือทุกครั้ง ปฏิบัติบ่อยครั้ง ปฏิบัตินาน ๆ ครั้ง และไม่ปฏิบัติ โดยให้เลือกตอบเพียงคำตอบเดียวมีเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

หมวดที่ 1 การเข้าถึงสื่อสังคมออนไลน์ มีข้อคำถาม 10 ข้อ ลักษณะของเครื่องมือเป็น แบบประเมินค่า (Rating scale) 4 ระดับ คือ ปฏิบัติเป็นประจำหรือทุกครั้ง ปฏิบัติบ่อยครั้ง ปฏิบัตินาน ๆ ครั้ง และไม่เคยปฏิบัติ โดยให้เลือกตอบเพียงคำตอบเดียว มีเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

ข้อความที่มีความหมายเชิงบวก		ข้อความที่มีความหมายเชิงลบ	
ตัวเลือก	คะแนน	ตัวเลือก	คะแนน
ปฏิบัติทุกครั้ง	4	ปฏิบัติทุกครั้ง	1
ปฏิบัติบ่อยครั้ง	3	ปฏิบัติบ่อยครั้ง	2
ปฏิบัตินาน ๆ ครั้ง	2	ปฏิบัตินาน ๆ ครั้ง	3
ไม่เคยปฏิบัติ	1	ไม่เคยปฏิบัติ	4

หมวดที่ 2 การวิเคราะห์สื่อสังคมออนไลน์ มีข้อคำถาม 10 ข้อ ลักษณะของเครื่องมือเป็นแบบประเมินค่า (Rating scale) 4 ระดับ คือ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่เห็นด้วย และไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง โดยให้เลือกตอบเพียงคำตอบเดียว มีเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

ข้อความที่มีความหมายเชิงบวก		ข้อความที่มีความหมายเชิงลบ	
ตัวเลือก	คะแนน	ตัวเลือก	คะแนน
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	4	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	1
เห็นด้วย	3	เห็นด้วย	2
ไม่เห็นด้วย	2	ไม่เห็นด้วย	3
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	1	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	4

หมวดที่ 3 การประเมินค่าสื่อสังคมออนไลน์ มีข้อคำถาม 10 ข้อ ลักษณะของเครื่องมือเป็นแบบการประเมินค่าแบบออสกูด 7 ตัวเลือก โดยให้เลือกตอบเพียงคำตอบเดียว มีเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

ข้อความที่มีความหมายทั้งสองทาง		ข้อความที่มีความหมายทางเดียว	
ตัวเลือก	คะแนน	ตัวเลือก	คะแนน
1 และ 7	1	1 และ 2	1
2 และ 6	2	3 และ 4	2
3 และ 5	3	5 และ 6	3
4	4	7	4

หมวดที่ 4 การสร้างสรรค์สื่อสังคมออนไลน์ มีข้อคำถาม 10 ข้อ ลักษณะของเครื่องมือเป็นแบบประเมินค่า (Rating scale) 4 ระดับ คือ ปฏิบัติเป็นประจำหรือทุกครั้ง ปฏิบัติบ่อยครั้ง ปฏิบัตินาน ๆ ครั้ง และไม่เคยปฏิบัติ โดยให้เลือกตอบเพียงคำตอบเดียว มีเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

ข้อความที่มีความหมายเชิงบวก		ข้อความที่มีความหมายเชิงลบ	
ตัวเลือก	คะแนน	ตัวเลือก	คะแนน
ปฏิบัติทุกครั้ง	4	ปฏิบัติทุกครั้ง	1
ปฏิบัติบ่อยครั้ง	3	ปฏิบัติบ่อยครั้ง	2
ปฏิบัตินาน ๆ ครั้ง	2	ปฏิบัตินาน ๆ ครั้ง	3
ไม่เคยปฏิบัติ	1	ไม่เคยปฏิบัติ	4

ส่วนที่ 4 พฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น จำนวน 15 ข้อ ลักษณะของเครื่องมือเป็นแบบการประเมินค่า (Rating scale) 4 ระดับ คือ ปฏิบัติเป็นประจำหรือทุกครั้ง ปฏิบัติบ่อยครั้ง ปฏิบัตินาน ๆ ครั้ง และไม่เคยปฏิบัติ โดยให้เลือกตอบเพียงคำตอบเดียว มีเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

ข้อความที่มีความหมายเชิงบวก		ข้อความที่มีความหมายเชิงลบ	
ตัวเลือก	คะแนน	ตัวเลือก	คะแนน
ปฏิบัติทุกครั้ง	4	ปฏิบัติทุกครั้ง	1
ปฏิบัติบ่อยครั้ง	3	ปฏิบัติบ่อยครั้ง	2
ปฏิบัตินาน ๆ ครั้ง	2	ปฏิบัตินาน ๆ ครั้ง	3
ไม่เคยปฏิบัติ	1	ไม่เคยปฏิบัติ	4

แบบสอบถามชุดที่ 2 สำหรับผู้ปกครองของวัยรุ่น ประกอบด้วย 2 ส่วน จำนวน 21 ข้อ
ได้แก่

ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ปกครอง จำนวน 6 ข้อ ประกอบด้วย เพศ อายุ ความสัมพันธ์กับวัยรุ่น และความสัมพันธ์ในครอบครัว ลักษณะของเครื่องมือเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check list) และแบบเติมคำในช่องว่าง

ส่วนที่ 2 การใช้สื่อสังคมออนไลน์ของผู้ปกครองและบทบาทของผู้ปกครองในการใช้สื่อสังคมออนไลน์ของวัยรุ่น จำนวน 15 ข้อ ประกอบด้วย ความถี่ที่ใช้และเวลาที่ใช้ในแต่ละครั้ง ในการเข้าถึงสื่อสังคมออนไลน์ชนิดต่าง ๆ ของผู้ปกครอง จำนวน 3 ข้อ เป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check List) แบบเติมคำในช่องว่าง และบทบาทของผู้ปกครองในการสังเกต การดูแล การสนับสนุน หรือการควบคุมการใช้สื่อสังคมออนไลน์จำนวน 12 ข้อ เป็นแบบประเมินค่า (Rating Scale) 4 ระดับ คือ ปฏิบัติเป็นประจำหรือทุกครั้ง ปฏิบัติบ่อยครั้ง ปฏิบัตินาน ๆ ครั้ง และไม่เคยปฏิบัติ โดยให้เลือกตอบเพียงคำตอบเดียว มีเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

ข้อความที่มีความหมายเชิงบวก		ข้อความที่มีความหมายเชิงลบ	
ตัวเลือก	คะแนน	ตัวเลือก	คะแนน
ปฏิบัติทุกครั้ง	4	ปฏิบัติทุกครั้ง	1
ปฏิบัติบ่อยครั้ง	3	ปฏิบัติบ่อยครั้ง	2
ปฏิบัตินาน ๆ ครั้ง	2	ปฏิบัตินาน ๆ ครั้ง	3
ไม่เคยปฏิบัติ	1	ไม่เคยปฏิบัติ	4

เกณฑ์การให้คะแนนและการแปลความหมาย

เมื่อทำการวิเคราะห์ข้อมูลรายชื่อเรียบร้อยแล้วได้นำคะแนนมารวมในแต่ละองค์ประกอบได้แก่ การเข้าถึงสื่อ การวิเคราะห์สื่อ การประเมินค่าสื่อ การสร้างสรรค์สื่อ การรู้เท่าทันสื่อ บทบาทของผู้ปกครอง และพฤติกรรมทางเพศ เพื่อวิเคราะห์ข้อมูลในแต่ละองค์ประกอบตามเกณฑ์การให้คะแนน เป็น 3 ระดับ โดยแบ่งคะแนนออกเป็นดังนี้ (กองสุขศึกษา, 2559)

ระดับดี หมายถึง กลุ่มตัวอย่างได้คะแนนรวม $\geq 80\%$ ของคะแนนเต็ม
ในแต่ละองค์ประกอบ

ระดับพอใช้/ ปานกลาง หมายถึง กลุ่มตัวอย่างได้คะแนนรวม $\geq 60\% - < 80\%$
ของคะแนนเต็มในแต่ละองค์ประกอบ

ระดับต่ำ/ น้อย หมายถึง กลุ่มตัวอย่างได้คะแนนรวม $< 60\%$ ของคะแนนเต็ม
ในแต่ละองค์ประกอบ

ในส่วนของ การวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ได้แบ่งระดับคะแนนของพฤติกรรม
ทางเพศ ออกเป็น 2 ระดับ ดังนี้

พฤติกรรมทางเพศเหมาะสม หมายถึง กลุ่มตัวอย่างที่ได้คะแนนรวม
ด้านพฤติกรรมทางเพศอยู่ในระดับดีและระดับพอใช้/ ปานกลาง

พฤติกรรมทางเพศไม่เหมาะสม หมายถึง กลุ่มตัวอย่างที่ได้คะแนนรวม
ด้านพฤติกรรมทางเพศอยู่ในระดับต่ำ/ น้อย

การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ

การศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยได้สร้างเครื่องมือโดยมีขั้นตอนดังนี้

1. ศึกษาแนวคิดทฤษฎี และงานวิจัยเกี่ยวกับการรู้เท่าทันสื่อสังคมออนไลน์และ
พฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น

2. สร้างแบบสอบถามฉบับร่าง ให้ครอบคลุมเนื้อหาตามวัตถุประสงค์และกรอบแนวคิด
และเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อตรวจสอบความครอบคลุมของเนื้อหาและความถูกต้องของภาษา
รวมทั้งให้ข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุงแก้ไข

3. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขเรียบร้อยแล้ว ไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 4 ท่าน
ตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content validity) โดยใช้ดัชนีความสอดคล้อง (Index of congruence):
IOC โดยกำหนดคะแนนไว้ดังนี้

- +1 หมายถึง เห็นด้วย
- 0 หมายถึง ไม่แน่ใจ
- 1 หมายถึง ไม่เห็นด้วย

4. คัดเลือกข้อคำถามที่มีค่าดัชนีความสอดคล้อง ตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป เพื่อให้ได้แบบสอบถามที่มีคุณภาพพร้อมจัดพิมพ์

5. นำแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาแล้ว ไปทดลองใช้ (Try out) กับกลุ่มที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างแต่เป็นกลุ่มที่มีลักษณะคล้ายคลึงกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน

6. นำแบบสอบถามที่ทดลองใช้ (Try out) มาทดสอบหาค่าความเที่ยง (Reliability) โดยใช้สัมประสิทธิ์อัลฟาของครอนบาค (Cronbach's alpha coefficient) > 0.70 ซึ่งได้ค่าความเที่ยงในแต่ละด้านดังนี้

แบบสอบถามสำหรับวัยรุ่น

1. การเข้าถึงสื่อ จำนวน 10 ข้อ ได้ค่าความเที่ยง = 0.801
2. การวิเคราะห์สื่อ จำนวน 10 ข้อ ได้ค่าความเที่ยง = 0.776
3. การประเมินค่าสื่อ จำนวน 10 ข้อ ได้ค่าความเที่ยง = 0.765
4. การสร้างสรรค์สื่อ จำนวน 10 ข้อ ได้ค่าความเที่ยง = 0.762
5. พฤติกรรมทางเพศ จำนวน 15 ข้อ ได้ค่าความเที่ยง = 0.706

แบบสอบถามสำหรับผู้ปกครอง

1. บทบาทของผู้ปกครองในการใช้สื่อสังคมออนไลน์ของวัยรุ่น จำนวน 12 ข้อ ได้ค่าความเที่ยง = 0.792
7. นำแบบสอบถามที่ผ่านการทดลองใช้แล้วมาตรวจแก้ไขปรับปรุงให้สมบูรณ์แล้วนำไปเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างของการวิจัย

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ใช้วิธีการศึกษาเชิงสำรวจแบบตัดขวาง (Cross sectional study) โดยศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นในอำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี และผู้ปกครองของนักเรียน ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง มีขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ดำเนินการเสนอขอพิจารณาจริยธรรมการวิจัย ต่อคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัย มหาวิทยาลัยบูรพา ซึ่งได้รับการรับรองเมื่อวันที่ 17 มีนาคม พ.ศ. 2560 เลขที่หนังสือ IRB 005/ 2560 เมื่อนุมัติให้ดำเนินการวิจัยจึงดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล

2. ผู้วิจัยนำหนังสือแนะนำตัวและขออนุญาตในการเก็บรวบรวมข้อมูลจาก คณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา เสนอต่อผู้อำนวยการสถานศึกษา เพื่อชี้แจงรายละเอียด ของวัตถุประสงค์ รูปแบบ วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล เครื่องมือที่ใช้ ประโยชน์ที่ได้รับจากงานวิจัย เพื่อขอความร่วมมือและอำนวยความสะดวกในการวิจัย โดยไม่กระทบต่อการเรียนการสอน

3. นักวิจัยจะประสานงานกับหัวหน้านักเรียนในแต่ละห้องเรียนเพื่อนัดหมายวันเวลาที่ จะเข้าเก็บข้อมูล

4. ในวันเก็บข้อมูลผู้วิจัยเข้าพบกลุ่มตัวอย่าง และแนะนำตัว ชี้แจงให้กลุ่มตัวอย่าง ทราบถึงวัตถุประสงค์ของการวิจัย ขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูล เครื่องมือที่ใช้ การพิทักษ์สิทธิ์ ผู้ให้ข้อมูล การถอนตัวออกจากการวิจัย

5. ผู้วิจัยแจกหนังสือยินยอมเข้าร่วมวิจัย ให้กลุ่มตัวอย่างที่ยินดีและสมัครใจเข้าร่วม ลงนามในหนังสือยินยอมเข้าร่วมวิจัย ซึ่งผู้เข้าร่วมวิจัยมีอายุต่ำกว่า 18 ปี จะต้องให้ผู้ปกครองลงนาม อนุญาตในหนังสือยินยอมฯ โดยผู้วิจัยจะนัดมาเก็บแบบสอบถามสำหรับกลุ่มตัวอย่างที่ผู้ปกครอง อนุญาตให้เข้าร่วมการวิจัยได้ในสัปดาห์ถัดไป

6. สำหรับผู้ปกครองของกลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยขอความร่วมมือให้กลุ่มตัวอย่างนำหนังสือ คำชี้แจงเข้าร่วมวิจัย หนังสือยินยอมเข้าร่วมวิจัย และแบบสอบถามสำหรับผู้ปกครอง ให้ผู้ปกครอง โดยเอกสารทุกฉบับจะถูกนำไปในซองทึบ หากผู้ปกครองยินดี สมัครใจเข้าร่วมวิจัยให้ลงนาม ในหนังสือยินยอมฯและทำแบบสอบถามใส่ซองทึบปิดผนึก และให้ส่งมอบให้แก่ผู้วิจัยในสัปดาห์ ถัดไป

7. ในสัปดาห์ถัดไป ผู้วิจัยให้กลุ่มตัวอย่างที่ยินดี สมัครใจเข้าร่วมวิจัยและได้รับ การอนุญาตจากผู้ปกครอง ทำแบบสอบถาม โดยให้นั่งแยกโต๊ะ จัดโต๊ะในลักษณะห้องสอบ โดยโต๊ะต้องห่างจากกันมากเพียงพอที่จะสามารถป้องกันการมองเห็นคำตอบจากผู้อื่นได้ เมื่อกลุ่มตัวอย่างทำเสร็จแล้ว ให้นำใส่ซองทึบปิดผนึก และส่งมอบให้แก่ผู้วิจัยโดยตรง เพื่อให้ผู้วิจัยนำเก็บรวบรวมใส่กล่องทึบ มีฝาปิดมิดชิด

การวิเคราะห์ข้อมูล

นำแบบสอบถามที่ได้มาวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป เพื่อหาค่าต่าง ๆ ดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคล การใช้สื่อสังคมออนไลน์ บทบาทของผู้ปกครอง ในการใช้สื่อสังคมออนไลน์ของวัยรุ่น การรู้เท่าทันสื่อสังคมออนไลน์ และพฤติกรรมทางเพศ

ของวัยรุ่น โดยใช้สถิติพรรณนาในรูปของจำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสูงสุด และค่าต่ำสุด แล้วนำเสนอในรูปตารางประกอบคำบรรยาย

2. วิเคราะห์หาความสัมพันธ์ของปัจจัยส่วนบุคคล การใช้สื่อสังคมออนไลน์ บทบาทของผู้ปกครองในการใช้สื่อสังคมออนไลน์ของวัยรุ่น การรู้เท่าทันสื่อสังคมออนไลน์และพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี โดยใช้สถิติ Chi square test

การพิทักษ์สิทธิของกลุ่มตัวอย่าง

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัย ดำเนินการเสนอขอพิจารณาจริยธรรมการวิจัย ต่อคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัย มหาวิทยาลัยบูรพา ซึ่งได้รับการรับรองเมื่อวันที่ 17 มีนาคม พ.ศ. 2560 เลขที่หนังสือ IRB 005/ 2560 ผู้เข้าร่วมศึกษาวิจัย จะต้องเข้าร่วมโครงการด้วยความสมัครใจเท่านั้น และผู้เข้าร่วมวิจัยสามารถถอนตัวจากการศึกษาวิจัยครั้งนี้ได้ทุกขณะ โดยไม่จำเป็นต้องขออนุญาตหรือบอกให้ทราบ และจะไม่มีผลใด ๆ กับผู้เข้าร่วมการวิจัย และไม่สูญเสียประโยชน์ที่พึงจะได้รับ ผู้เข้าร่วมวิจัยที่ยินดีและสมัครใจเข้าร่วมการศึกษาวิจัย จะเซ็นหนังสือยินยอม เข้าร่วมการศึกษาวิจัยภายหลังจากทำความเข้าใจถึงวัตถุประสงค์ ลักษณะการเก็บข้อมูล และลักษณะการเข้าร่วมศึกษาวิจัยอย่างชัดเจนแล้ว และผู้เข้าร่วมวิจัยที่อายุต่ำกว่า 18 ปี จะต้องได้รับความยินยอมจากผู้ปกครองหรือผู้แทน โดยชอบด้วยกฎหมาย

ในการรักษาความลับผู้เข้าร่วมโครงการทุกคนจะได้รับการชี้แจงก่อนการเข้าร่วมโครงการทุกคนว่าข้อมูลทุกอย่างจะถูกเก็บเป็นความลับ โดยผู้ที่เข้าถึงข้อมูลมีเพียงผู้ศึกษาวิจัย คณาจารย์ และคณะกรรมการกำกับดูแลการวิจัยเท่านั้น และจะนำไปทำลายหลังจากได้รับอนุมัติจากสภามหาวิทยาลัยให้สำเร็จการศึกษา โดยใช้เครื่องย่อยกระดาษในการทำลายเอกสาร เพื่อให้ผู้เข้าร่วมโครงการทุกคนมีความมั่นใจ และกล้าที่จะเปิดเผยข้อมูลอย่างเต็มที่ และในการเก็บข้อมูลจะใช้รหัสแทน ชื่อ-สกุลจริง การรายงานผลการวิจัยจะรายงานเป็นภาพรวมโดยไม่ระบุสถาบันการศึกษา

ผู้วิจัยได้ชี้แจงให้ผู้เข้าร่วมโครงการทุกคนทราบว่า ในการทำแบบสอบถามนั้น ถ้ามีคำถามไหนที่ผู้เข้าร่วมโครงการ ไม่ต้องการที่จะตอบ หรือมีความอึดอัดใจ ไม่สบายใจ ก็สามารถข้ามข้อคำถามนั้นไปได้

บทที่ 4

ผลการศึกษา

การศึกษานี้เป็นการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการรู้เท่าทันสื่อสังคมออนไลน์กับพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น ด้วยรูปแบบการศึกษาวิจัยเชิงสำรวจแบบตัดขวาง (Cross sectional study) โดยใช้แบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างและพัฒนาขึ้น โดยศึกษาในนักเรียนที่กำลังศึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นของโรงเรียนในอำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี ผลการศึกษานำเสนอด้วยการบรรยายประกอบตารางเรียงลำดับ ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลของวัยรุ่น

1. ข้อมูลส่วนบุคคลของวัยรุ่น
2. การใช้สื่อสังคมออนไลน์ของวัยรุ่น
3. การรู้เท่าทันสื่อสังคมออนไลน์เรื่องเพศของวัยรุ่น
  - 3.1 การเข้าถึงสื่อสังคมออนไลน์
  - 3.2 การวิเคราะห์สื่อสังคมออนไลน์
  - 3.3 การประเมินค่าสื่อสังคมออนไลน์
  - 3.4 การสร้างสรรค์สื่อสังคมออนไลน์
4. พฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น

ส่วนที่ 2 บทบาทของผู้ปกครองในการใช้สื่อสังคมออนไลน์ของวัยรุ่น

ส่วนที่ 3 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลของวัยรุ่น การใช้สื่อสังคมออนไลน์ บทบาทของผู้ปกครองในการใช้สื่อสังคมออนไลน์ของวัยรุ่น และการรู้เท่าทันสื่อสังคมออนไลน์เรื่องเพศ กับพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

- n แทน จำนวนขนาดกลุ่มตัวอย่าง
Min แทน จำนวนที่น้อยที่สุด
Max แทน จำนวนที่มากที่สุด
 $\bar{X}$ แทน ค่าเฉลี่ย (Mean)
SD แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation)

ส่วนที่ 1 ข้อมูลของวัยรุ่น

1. ข้อมูลส่วนบุคคลของวัยรุ่น

ข้อมูลส่วนบุคคลของวัยรุ่น ($n = 396$) พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ร้อยละ 52.3 มีการแสดงออกตรงตามเพศสภาพ ร้อยละ 93.4 ส่วนใหญ่พักอาศัยอยู่กับพ่อและแม่ ร้อยละ 69.7 รองลงมาอยู่กับแม่ ร้อยละ 16.4 และเมื่อไม่สบายใจหรือมีปัญหาเรื่องสุขภาพทางเพศ จะปรึกษาแม่เป็นอันดับแรก ร้อยละ 44.7 รองลงมาคือ ปรึกษาเพื่อนเป็นอันดับแรก ร้อยละ 25.0 ดังตารางที่ 4-1

ตารางที่ 4-1 จำนวนและร้อยละของข้อมูลส่วนบุคคลของวัยรุ่น ($n = 396$)

ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน ($n = 396$)	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	189	47.7
หญิง	207	52.3
การแสดงออกทางเพศ		
ตรงตามเพศสภาพ	370	93.4
หญิงที่มีความเป็นชาย	18	4.6
ชายที่มีความเป็นหญิง	8	2.0
พักอาศัยอยู่กับ		
อยู่กับพ่อและแม่	276	69.7
อยู่กับแม่	65	16.4
อยู่กับญาติ	29	7.3
อยู่กับพ่อ	23	5.8
อยู่คนเดียว/ อยู่ศูนย์กีฬา	3	0.8

ตารางที่ 4-1 (ต่อ)

ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน (n = 396)	ร้อยละ
บุคคลที่จะปรึกษาเป็นคนแรก เมื่อมีปัญหาเรื่องสุขภาพทางเพศ		
แม่	177	44.7
เพื่อน	99	25.0
พ่อ	72	18.2
ครู/ อาจารย์	15	3.8
ญาติ	13	3.3
เก็บไว้คนเดียว/ อินเทอร์เน็ต	12	3.0
แฟน	8	2.0

2. การใช้สื่อสังคมออนไลน์ของวัยรุ่น

การใช้สื่อสังคมออนไลน์ของวัยรุ่นพบว่า กลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่ใช้สื่อออนไลน์ 3-5 ช่องทาง ร้อยละ 68.1 ($\bar{X} = 3.65$) โดยสื่อสังคมออนไลน์ที่นิยมใช้มากที่สุด คือเฟซบุ๊ก ร้อยละ 95.7 รองลงมาคือยูทูป ร้อยละ 86.6 และไลน์ ร้อยละ 78.8 โดยกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ ใช้สื่อสังคมออนไลน์ทุกวัน ร้อยละ 85.4 ($\bar{X} = 6.51$) ในช่วงวันจันทร์-ศุกร์ ส่วนมากกลุ่มตัวอย่าง ใช้เวลาใช้สื่อสังคมออนไลน์ 3-5 ชั่วโมง ร้อยละ 45.2 ($\bar{X} = 5.61$) และในช่วงวันเสาร์-อาทิตย์ ส่วนใหญ่กลุ่มตัวอย่างใช้สื่อสังคมออนไลน์มากกว่า 9 ชั่วโมง ร้อยละ 50.5 ($\bar{X} = 9.78$) ดังตารางที่ 4-2

ตารางที่ 4-2 จำนวนและร้อยละของการใช้สื่อสังคมออนไลน์ของวัยรุ่น (n = 396)

การใช้สื่อสังคมออนไลน์	จำนวน (n = 396)	ร้อยละ
จำนวนสื่อสังคมออนไลน์ที่ใช้ในปัจจุบัน		
1-2 ช่องทาง	83	21.0
3-5 ช่องทาง	270	68.1
> 5 ช่องทาง	43	10.9
Min = 1, Max = 8, $\bar{X} = 3.65$, SD = 1.50		

ตารางที่ 4-2 (ต่อ)

การใช้สื่อสังคมออนไลน์	จำนวน (n = 396)	ร้อยละ
สื่อสังคมออนไลน์ที่ใช้		
เฟซบุ๊ก (Facebook)	379	95.7
ยูทูป (Youtube)	343	86.6
ไลน์ (Line)	312	78.8
อินตราแกรม (Instagram)	201	50.8
ทวิตเตอร์ (Twister)	83	21.0
บีทอล์ก (Beetalk)	41	10.4
บีโก้ไลฟ์ (Bigo live)	38	9.6
วีแชท (Wechat)	33	8.3
อื่น ๆ (Garena, Talktalk)	16	4.0
ความถี่ในการใช้สื่อสังคมออนไลน์ (วัน/ สัปดาห์)		
ทุกวัน	338	85.4
บางวัน	58	14.6
Min = 1, Max = 7, $\bar{X}$ = 6.51, SD = 1.30		
ระยะเวลาการใช้สื่อสังคมออนไลน์ในวัน จันทร์-ศุกร์ (ชั่วโมง/ วัน)		
ไม่ใช้เลย	2	0.5
1-2 ชั่วโมง	64	16.2
3-5 ชั่วโมง	179	45.2
6-9 ชั่วโมง	103	26.0
> 9 ชั่วโมง	48	12.1
Min = 0, Max = 16, $\bar{X}$ = 5.61, SD = 3.59		
ระยะเวลาการใช้สื่อสังคมออนไลน์ในวันเสาร์-อาทิตย์ (ชั่วโมง/ วัน)		
ไม่ใช้เลย	3	0.7
1-2 ชั่วโมง	26	6.6
3-5 ชั่วโมง	82	20.7
6-9 ชั่วโมง	85	21.5
> 9 ชั่วโมง	200	50.5
Min = 0, Max = 18, $\bar{X}$ = 9.78, SD = 5.22		

3. การรู้เท่าทันสื่อสังคมออนไลน์เรื่องเพศ

3.1 การเข้าถึงสื่อสังคมออนไลน์

การเข้าถึงสื่อสังคมออนไลน์เกี่ยวกับเรื่องเพศของวัยรุ่น พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่เคยอยู่ในกลุ่มหรือคลับที่พูดคุยหรือแลกเปลี่ยนภาพโหวภาพเซ็กซี่กัน ร้อยละ 80.3 รองลงมาคือไม่เคยนัดพบกับเพื่อนต่างเพศที่รู้จักกันผ่านทางสื่อสังคมออนไลน์ ร้อยละ 74.2

ในระดับการเข้าถึงสื่อออนไลน์ ๆ ครั้ง พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เคยดูภาพเซ็กซี่ในสื่อสังคมออนไลน์ ร้อยละ 60.1 เคยดูวิดีโอเซ็กซี่ในสื่อสังคมออนไลน์ ร้อยละ 54.5 และเคยสืบค้นหาความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศในสื่อสังคมออนไลน์ ร้อยละ 55.1

ในระดับการเข้าถึงสื่อบ่อยครั้ง พบว่า กลุ่มตัวอย่างเคยเห็นสื่อประชาสัมพันธ์การใช้ถุงยางอนามัยในสื่อสังคมออนไลน์ ร้อยละ 19.7 และเคยใช้สื่อสังคมออนไลน์ในการพูดคุยกับเพื่อนต่างเพศที่ไม่รู้จักกัน ร้อยละ 15.4

ในระดับการเข้าถึงสื่อทุกครั้ง พบว่า กลุ่มตัวอย่างเคยเห็นสื่อประชาสัมพันธ์การใช้ถุงยางอนามัยในสื่อสังคมออนไลน์ ร้อยละ 6.1 รองลงมาคือ เคยเข้าชมการแพร่ภาพสดของเน็ตไอดอลที่แต่งตัวเซ็กซี่ เคยดูวิดีโอเซ็กซี่ในสื่อสังคมออนไลน์ และเคยดูภาพเซ็กซี่ในสื่อสังคมออนไลน์ ร้อยละ 5.6, 5.6 และ 5.3 ตามลำดับ ดังตารางที่ 4-3

ตารางที่ 4-3 จำนวนและร้อยละของการเข้าถึงสื่อสังคมออนไลน์ของวัยรุ่นชาย (n = 396)

การเข้าถึงสื่อสังคมออนไลน์	จำนวน (ร้อยละ)			
	ทุกครั้ง	บ่อยครั้ง	นาน ๆ ครั้ง	ไม่เคยเลย
3.1.1 เคยดูภาพเซ็กซี่ในสื่อสังคมออนไลน์	21(5.3)	53(13.4)	238(60.1)	84(21.2)
3.1.2 เคยดูวิดีโอเซ็กซี่ในสื่อสังคมออนไลน์	22(5.6)	47(11.9)	216(54.5)	111(28.0)
3.1.3 เคยเข้าชมการแพร่ภาพสดของเน็ตไอดอลที่แต่งตัวเซ็กซี่	22(5.6)	53(13.4)	178(44.9)	143(36.1)
3.1.4 เคยเข้าดูเพจ/ กลุ่มภาพเซ็กซี่ในสื่อสังคมออนไลน์	11(2.8)	23(5.8)	147(37.1)	215(54.3)
3.1.5 อยู่ในกลุ่มหรือคลับที่พูดคุยหรือแลกเปลี่ยนภาพโหวภาพเซ็กซี่กัน	13(3.2)	20(5.1)	45(11.4)	318(80.3)
3.1.6 เคยใช้สื่อสังคมออนไลน์ในการพูดคุยกับเพื่อนต่างเพศที่ไม่รู้จักกัน	17(4.3)	61(15.4)	189(47.7)	129(32.6)

ตารางที่ 4-3 (ต่อ)

การเข้าถึงสื่อสังคมออนไลน์	จำนวน (ร้อยละ)			
	ทุกครั้ง	บ่อยครั้ง	นาน ๆ ครั้ง	ไม่เคยเลย
3.1.7 เคยนัดพบกับเพื่อนต่างเพศที่รู้จักกันผ่านทางสื่อสังคมออนไลน์	10(2.6)	16(4.0)	76(19.2)	294(74.2)
3.1.8 เคยเห็นสื่อประชาสัมพันธ์การใช้ถุงยางอนามัยในสื่อสังคมออนไลน์	24(6.1)	78(19.7)	183(46.2)	111(28.0)
3.1.9 เคยสืบค้นหาความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศในสื่อสังคมออนไลน์	12(3.0)	44(11.1)	218(55.1)	122(30.8)
3.1.10 กอดติดตามเพจ/ กลุ่มของหน่วยงานที่ให้ความรู้เรื่องเพศแก่วัยรุ่นในสื่อสังคมออนไลน์	11(2.8)	40(10.1)	133(33.6)	212(53.5)

3.2 การวิเคราะห์สื่อสังคมออนไลน์

การวิเคราะห์สื่อสังคมออนไลน์เรื่องเพศของวัยรุ่น ในสถานการณ์ที่ 1 พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนมากเห็นด้วย เรื่องไม่ควรเปิดคู่วิดีโอเซ็กส์จากเพื่อน ร้อยละ 47.2 รองลงมาเห็นด้วยว่าเฟซบุ๊กไม่ควรมีวิดีโอเซ็กส์แบบนี้ ควรแจ้งลบ ร้อยละ 44.4 และกลุ่มตัวอย่างส่วนมากไม่เห็นด้วย เรื่องวิดีโอเซ็กส์จากเพื่อนนั้นมีความน่าสนใจ ต้องรีบกดดูก่อน โดนลบ ร้อยละ 48.0

ในสถานการณ์ที่ 2 พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่เห็นด้วย เรื่อง การโชว์เซ็กส์ลงในสื่อสังคมออนไลน์เป็นเรื่องปกติ ใคร ๆ ก็ทำกัน ร้อยละ 52.8 และไม่เห็นด้วยรองลงมา เรื่อง การแต่งตัวโชว์สัดส่วนหรือเดินเซ็กส์โชว์ในกลุ่มเพื่อนกันเองไม่เป็นไรเพราะไม่มีคนอื่นเห็น ร้อยละ 50.5

ในสถานการณ์ที่ 3 พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นด้วยอย่างยิ่ง เรื่อง คนแปลกหน้าในเฟซบุ๊กยังไม่น่าไว้วางใจ ไม่ควรไปพบ ร้อยละ 53.0 และกลุ่มตัวอย่างส่วนมากไม่เห็นด้วย เรื่อง การนัดเจอกันแปลกหน้าในเฟซบุ๊กเป็นเรื่องธรรมดาที่จะมีเพื่อนใหม่ทางเฟซบุ๊ก ร้อยละ 47.0 และไม่เห็นด้วยรองลงมา เรื่องเป็น โอกาสที่ดีที่จะได้ไปกินข้าวและดูหนังกับเพื่อนใหม่ในเฟซบุ๊ก ร้อยละ 46.5 ดังตารางที่ 4-4

ตารางที่ 4-4 จำนวนและร้อยละการวิเคราะห์สื่อสังคมออนไลน์ของวัยรุ่นชายชื่อ (n = 396)

การวิเคราะห์สื่อสังคมออนไลน์	จำนวน (ร้อยละ)			
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
สถานการณ์ที่ 1 สำหรับข้อ 3.2.1-3.2.4 หากท่านเข้าเล่นเฟซบุ๊ก แล้วพบว่าเพื่อนได้แชร์ วิดีโอเซ็กซี่มาที่หน้าเฟซบุ๊กของท่าน ท่านมี ความคิดเห็นว่าอย่างไร				
3.2.1 คิดว่าไม่ควรเปิดดูวิดีโอเซ็กซี่จากเพื่อน	71(17.9)	187(47.2)	110(27.8)	28(7.1)
3.2.2 คิดว่าวิดีโอเซ็กซี่จากเพื่อนนั้น มีความน่าสนใจ ต้องรีบกดดูก่อนโดนลบ	26(6.6)	88(22.2)	190(48.0)	92(23.2)
3.2.3 คิดว่าเฟซบุ๊กไม่ควรจะมีวิดีโอเซ็กซี่แบบนี้ ควรแจ้งลบ	83(21.0)	176(44.4)	100(25.3)	37(9.3)
3.2.4 คิดว่าเพื่อนอาจมีเหตุผลที่แชร์วิดีโอมา ควรเปิดดูเพื่อทำความเข้าใจ	42(10.6)	159(40.2)	150(37.8)	45(11.4)
สถานการณ์ที่ 2 สำหรับข้อ 3.2.5-3.2.7 หากเพื่อนในกลุ่มไลน์ของท่าน ชวนกันถ่ายภาพ หรือวิดีโอเซ็กซี่ โข่ว์ส่วนตัว หรือเดินเซ็กซี่โห่ว์ กันในกลุ่มไลน์ เพื่อแลกเปลี่ยนดูสนุก ๆ ท่านมี ความคิดเห็นว่าอย่างไร				
3.2.5 คิดว่าการโห่ว์เซ็กซี่ลงในสื่อสังคม ออนไลน์เป็นเรื่องปกติ ใคร ๆ ก็ทำกัน	12(3.0)	68(17.2)	209(52.8)	107(27.0)
3.2.6 คิดว่าการแต่งตัวโห่ว์ส่วนตัวหรือเดินเซ็กซี่ แชร์ในกลุ่มเพื่อนกันเองไม่เป็นไรเพราะไม่มี คนอื่นเห็น	11(2.8)	103(26.0)	200(50.5)	82(20.7)
3.2.7 คิดว่าไม่ควรถ่ายภาพหรือวิดีโอเซ็กซี่หรือ เดินเซ็กซี่ส่งให้เพื่อน เพราะภาพหรือวิดีโออาจ หลุดเพราะเพื่อนสามารถส่งต่อให้คนอื่นดูได้	141(35.6)	145(36.6)	68(17.2)	42(10.6)

ตารางที่ 4-4 (ต่อ)

การวิเคราะห์สื่อสังคมออนไลน์	จำนวน (ร้อยละ)			
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
สถานการณ์ที่ 3 สำหรับข้อ 3.2.8-3.2.10 มีคนแปลกหน้ามาขอทำความรู้จักกับท่าน ผ่านทางเฟซบุ๊ก และเมื่อคุยกันได้ครบ 1 สัปดาห์ คนนั้นก็ขออนัดพบเพื่อพาไปกินข้าวดูหนัง ท่านมีความคิดเห็นอย่างไร				
3.2.8 คิดว่าคนแปลกหน้าในเฟซบุ๊ก ยังไม่น่าไว้วางใจ ไม่ควรไปพบ	210(53.0)	137(34.6)	21(5.3)	28(7.1)
3.2.9 คิดว่าไม่เห็นแปลกอะไรที่จะนัดเจอกัน เพราะเป็นเรื่องธรรมดาที่จะมีเพื่อนใหม่ ทางเฟซบุ๊ก	10(2.5)	53(13.4)	186(47.0)	147(37.1)
3.2.10 คิดว่าเป็นโอกาสที่ดีที่จะได้ไปกินข้าว และดูหนังกับเพื่อนใหม่ในเฟซบุ๊ก	13(3.3)	45(11.3)	184(46.5)	154(38.9)

3.3 การประเมินค่าสื่อสังคมออนไลน์

การประเมินค่าสื่อสังคมออนไลน์ในเรื่องเพศของวัยรุ่น โดยแต่ละหัวข้อ คะแนนเต็ม 7 คะแนน พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ให้ค่าคะแนนเรื่องความทันสมัยของสื่อสังคมออนไลน์ สูงสุด คะแนนเฉลี่ย 5.73 คะแนน รองลงมาเรื่องสื่อเป็นแหล่งข้อมูลที่เข้าถึงได้สะดวก คะแนนเฉลี่ย 5.45 คะแนน และสื่อสังคมออนไลน์ทำให้เราสามารถค้นหาเรื่องเพศที่เราอยากรู้แต่ไม่กล้าถามกับคนอื่น ๆ ได้ คะแนนเฉลี่ย 5.15 คะแนน ในส่วนที่กลุ่มตัวอย่างให้ค่าคะแนนน้อยสุดในเรื่อง สื่อสังคมออนไลน์ในเรื่องเพศอาจเป็นภัยอันตราย คะแนนเฉลี่ย 3.75 คะแนน จากตารางที่ 4-5

ตารางที่ 4-5 จำนวนและร้อยละของการประเมินค่าสื่อสังคมออนไลน์ของวัยรุ่นชายชื่อ (n = 396)

การประเมินค่าสื่อสังคมออนไลน์	คะแนน (เต็ม 7 คะแนน)		
	Mean	Mode	SD
3.3.1 สื่อสังคมออนไลน์ในเรื่องเพศ มีความน่าเชื่อถือ (หลอกลวง-เชื่อถือได้)	3.90	4	1.14
3.3.2 สื่อสังคมออนไลน์ในเรื่องเพศมีเนื้อหา ที่ตรงความเป็นจริง (โกหก-ความจริง)	3.92	4	1.07
3.3.3 สื่อสังคมออนไลน์ในเรื่องเพศอาจเป็นภัย อันตราย (อันตราย-ปลอดภัย)	3.75	4	1.53
3.3.4 สื่อสังคมออนไลน์ในเรื่องเพศมีประโยชน์ (มีโทษ-มีประโยชน์)	4.79	4	1.28
3.3.5 สื่อสังคมออนไลน์ในเรื่องเพศเป็น แหล่งข้อมูลที่อำนวยความสะดวก (ยุ่งยาก-สะดวก)	5.45	6	1.28
3.3.6 สื่อสังคมออนไลน์ในเรื่องเพศ มีความทันสมัย (ล้าสมัย-ทันสมัย)	5.73	7	1.25
3.3.7 สื่อสังคมออนไลน์ในเรื่องเพศ มีความสร้างสรรค์ (ไม่สร้างสรรค์-สร้างสรรค์)	4.72	5	1.19
3.3.8 ข้อมูลเรื่องเพศในสื่อสังคมออนไลน์ มีความถูกต้อง (ผิด-ถูกต้อง)	4.08	4	1.07
3.3.9 ข้อมูลเรื่องเพศในสื่อสังคมออนไลน์ มีความเฉพาะเจาะจง (มีอยู่ทั่วไป-หาไม่ได้จาก ที่อื่น)	3.79	4	1.18
3.3.10 สื่อสังคมออนไลน์ทำให้เราสามารถ ค้นหาเรื่องเพศที่เราอยากรู้แต่ไม่กล้าถามกับ คนอื่น ๆ ได้ (น้อย-มาก)	5.15	4	1.38

3.4 การสร้างสรรค์สื่อสังคมออนไลน์

การสร้างสรรค์สื่อสังคมออนไลน์ในเรื่องเพศของวัยรุ่น พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จะไม่แพร่ภาพสด (Live สด) แนวเซ็กซี่ โฉว์สัดส่วนผ่านทางสื่อสังคมออนไลน์ ร้อยละ 91.9 รองลงมาจะไม่ทำแบบเน็ตไอดอลที่แต่งตัวโชว์หน้าอก สักส่วน หรือถอดเสื้อโชว์กล้ามเนื้อ เพื่อเพิ่มยอดไลค์ ร้อยละ 91.4 และจะไม่แชร์ภาพหรือวิดีโอเซ็กซี่ โฉว์สัดส่วนของตนเองลงไปในกลุ่มลับหรือคลับส่วนตัวแบบลับเฉพาะ ในสื่อสังคมออนไลน์ ร้อยละ 89.9 และกลุ่มตัวอย่างส่วนมากจะปฏิบัตินาน ๆ ครั้งในเรื่องกดแชร์ภาพหรือเนื้อหาเกี่ยวกับการป้องกันตัวจากการโดนข่มขืนในสื่อสังคมออนไลน์ส่งให้เพื่อน ร้อยละ 42.4 รองลงมาคิดจะทำสื่อรณรงค์เกี่ยวกับปัญหาเรื่องเพศในวัยรุ่น ร้อยละ 40.1 ดังตารางที่ 4-6

ตารางที่ 4-6 จำนวนและร้อยละของการสร้างสรรค์สื่อสังคมออนไลน์ของวัยรุ่นชาย (n = 396)

การสร้างสรรค์สื่อสังคมออนไลน์	จำนวน (ร้อยละ)			
	ทุกครั้ง	บ่อยครั้ง	นาน ๆ ครั้ง	ไม่ปฏิบัติ
3.4.1 เมื่อเห็นภาพหรือวิดีโอเซ็กซี่ในสื่อสังคมออนไลน์ จะกดแชร์ส่งให้เพื่อนทันที	16(4.0)	17(4.3)	109(27.6)	254(64.1)
3.4.2 เมื่อเห็นภาพหรือเนื้อหาเกี่ยวกับการป้องกันตัวจากการโดนข่มขืนในสื่อสังคมออนไลน์ จะกดแชร์ส่งให้เพื่อนทันที	38(9.6)	65(16.4)	168(42.4)	125(31.6)
3.4.3 เมื่อเห็นภาพหรือวิดีโอเซ็กซี่ในสื่อสังคมออนไลน์ จะกดรายงานความไม่เหมาะสมทันที	15(3.8)	38(9.6)	149(37.6)	194(49.0)
3.4.4 สอบถามเพจ/ กลุ่มของหน่วยงานต่าง ๆ ที่ให้ความรู้เรื่องเพศแก่วัยรุ่นในเรื่องที่ตนเองสงสัย	2(0.5)	21(5.3)	99(25.0)	274(69.2)
3.4.5 ถ่ายภาพหรือวิดีโอเซ็กซี่ โฉว์สัดส่วนของตนเองเพื่อเผยแพร่ทางสื่อสังคมออนไลน์	0(0.0)	8(2.0)	45(11.4)	343(86.6)
3.4.6 แชร์ภาพหรือวิดีโอเซ็กซี่ โฉว์สัดส่วนของตนเองลงไปใน กลุ่มลับหรือคลับส่วนตัวแบบลับเฉพาะ ในสื่อสังคมออนไลน์	2(0.5)	12(3.0)	26(6.6)	356(89.9)

ตารางที่ 4-6 (ต่อ)

การสร้างสรรค์สื่อสังคมออนไลน์	จำนวน (ร้อยละ)			
	ทุกครั้ง	บ่อยครั้ง	นาน ๆ ครั้ง	ไม่ปฏิบัติ
3.4.7 จะแพร่ภาพสด (Live สด) แนวเซ็กซ์ซี่ โชว์สัดส่วนผ่านทางสื่อสังคมออนไลน์	2(0.5)	10(2.5)	20(5.1)	364(91.9)
3.4.8 จะทำแบบเน็ตไอดอลที่แต่งตัวโชว์ หน้าอก สัดส่วน หรือถอดเสื้อโชว์กล้ามเนื้อ เพื่อเพิ่มยอดไลค์เยอะ ๆ	5(1.3)	4(1.0)	25(6.3)	362(91.4)
3.4.9 จะเป็นอาสาสมัครณรงค์เกี่ยวกับปัญหา เรื่องเพศในวัยรุ่น	7(1.8)	23(5.8)	149(37.6)	217(54.8)
3.4.10 คิดจะทำสื่อรณรงค์เกี่ยวกับปัญหา เรื่องเพศในวัยรุ่น	4(1.0)	28(7.1)	159(40.1)	205(51.8)

เมื่อนำคะแนนมาจัดระดับของการรู้เท่าทันสื่อ พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มีการรู้เท่าทันสื่ออยู่ในระดับพอใช้ ร้อยละ 90.9 ทั้งในด้านการเข้าถึงสื่อ, การวิเคราะห์สื่อ, การประเมินค่าสื่อ และการสร้างสรรค์สื่อ อยู่ในระดับพอใช้ทุกด้าน ร้อยละ 77.5, 61.3, 56.6 และ 88.6 ตามลำดับ ดังตารางที่ 4-7

ตารางที่ 4-7 จำนวนและร้อยละของระดับการรู้เท่าทันสื่อจำแนกตามรายด้าน (n = 396)

การรู้เท่าทันสื่อ	จำนวน	ร้อยละ
การเข้าถึงสื่อ (คะแนนเต็ม 40 คะแนน)		
ดี ($\geq 80\%$ ของคะแนนเต็ม)	63	15.4
พอใช้ ($\geq 60\%$ - $<80\%$ ของคะแนนเต็ม)	316	77.5
ต่ำ ($<60\%$ ของคะแนนเต็ม)	29	7.1
Min = 19, Max = 36, $\bar{X}$ = 28.52, SD = 2.92		

ตารางที่ 4-7 (ต่อ)

การรู้เท่าทันสื่อ	จำนวน	ร้อยละ
การวิเคราะห์สื่อ (คะแนนเต็ม 40 คะแนน)		
ดี ($\geq 80\%$ ของคะแนนเต็ม)	127	31.1
พอใช้ ($\geq 60\% - < 80\%$ ของคะแนนเต็ม)	250	61.3
ต่ำ ($< 60\%$ ของคะแนนเต็ม)	31	7.6
Min = 19, Max = 40, $\bar{X}$ = 29.54, SD = 4.20		
การประเมินค่าสื่อ (คะแนนเต็ม 40 คะแนน)		
ดี ($\geq 80\%$ ของคะแนนเต็ม)	110	27.0
พอใช้ ($\geq 60\% - < 80\%$ ของคะแนนเต็ม)	231	56.6
ต่ำ ($< 60\%$ ของคะแนนเต็ม)	67	16.4
Min = 14, Max = 40, $\bar{X}$ = 28.80, SD = 5.00		
การสร้างสรรค์สื่อ (คะแนนเต็ม 40 คะแนน)		
ดี ($\geq 80\%$ ของคะแนนเต็ม)	24	6.1
พอใช้ ($\geq 60\% - < 80\%$ ของคะแนนเต็ม)	351	88.6
ต่ำ ($< 60\%$ ของคะแนนเต็ม)	21	5.3
Min = 19, Max = 37, $\bar{X}$ = 27.20, SD = 2.53		
การรู้เท่าทันสื่อ (คะแนนเต็ม 160 คะแนน)		
ดี ($\geq 80\%$ ของคะแนนเต็ม)	27	6.8
พอใช้ ($\geq 60\% - < 80\%$ ของคะแนนเต็ม)	360	90.9
ต่ำ ($< 60\%$ ของคะแนนเต็ม)	9	2.3
Min = 80, Max = 138, $\bar{X}$ = 114.05, SD = 9.07		

4. พฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น

พฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จะไม่ถ่ายภาพเซ็กซี่หรือคลิป
โป๊ของตนเองเก็บไว้ ร้อยละ 93.7 รองลงมาคือจะไม่ตอบตกลง หากมีคนที่ยูจกในเฟซบุ๊ก
ขอมิเพศสัมพันธ์แม้ว่าจะแลกกับสิ่งของที่อยากได้ ร้อยละ 90.2 และจะไม่ดูภาพหรือวิดีโอโป๊
เพื่อสำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง ร้อยละ 65.4

กลุ่มตัวอย่างส่วนมากจะปฏิบัติมานาน ๆ ครั้งในเรื่องหากมีแฟน หรือเคยมีแฟน
หรือหากว่ามีแฟน จะอยู่ตามลำพังกับแฟน/คู่รักสองต่อสอง ร้อยละ 47.9 รองลงมาคือ 4.2
ไปเที่ยวในเวลากลางคืนและดื่มเหล้าหรือของมีเมา ร้อยละ 46.5 และ 43.2 ตามลำดับ

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จะปฏิบัติเป็นประจำหรือทุกครั้งที่ในเรื่องหากจะมีเพศสัมพันธ์
จะใช้ถุงยางอนามัย ร้อยละ 62.6 ดังตารางที่ 4-8

ตารางที่ 4-8 จำนวนและร้อยละของพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นรายข้อ (n = 396)

พฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น	จำนวน (ร้อยละ) ของการปฏิบัติ			
	ทุกครั้ง/ เป็นประจำ	บ่อยครั้ง	นาน ๆ ครั้ง	ไม่ปฏิบัติ
4.1 แต่งกายมิดชิด ไม่รัดรูป	132(33.3)	117(29.6)	101(25.5)	46(11.6)
4.2 ดื่มเหล้าหรือของมีเมา	10(2.5)	36(9.1)	171(43.2)	179(45.2)
4.3 ไปเที่ยวในเวลากลางคืน	12(3.0)	45(11.4)	184(46.5)	155(39.1)
4.4 หากมีแฟน หรือเคยมีแฟน หรือสมมุติว่ามี แฟน จะอยู่ตามลำพังกับแฟน/ คู่รักสองต่อสอง	11(2.8)	32(8.1)	190(47.9)	163(41.2)
4.5 หากมีแฟน หรือเคยมีแฟน หรือสมมุติว่ามี แฟน จะใกล้ชิด/ สัมผัส/ กอด กับแฟนหรือคู่รัก	17(4.3)	38(9.6)	167(42.2)	174(43.9)
4.6 หากมีแฟน หรือเคยมีแฟน หรือสมมุติว่ามี แฟน จะจับมือหรือเดินควงกับแฟน/คนรักในที่ สาธารณะอย่างเปิดเผย	17(4.3)	51(12.9)	157(39.6)	171(43.2)
4.7 ดูรูปดารานางแบบแนวเซ็กซี่หรือนายแบบ โชว์กล้ามเนื้อและซิกแพค	15(3.8)	38(9.6)	163(41.1)	180(45.5)
4.8 ดูภาพโป๊หรือคลิปโป๊	29(7.3)	34(8.6)	167(42.2)	166(41.9)
4.9 ถ่ายภาพเซ็กซี่หรือคลิปโป๊ของตนเองเก็บไว้	2(0.5)	4(1.0)	19(4.8)	371(93.7)

ตารางที่ 4-8 (ต่อ)

พฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น	จำนวน (ร้อยละ) ของการปฏิบัติ			
	ทุกครั้ง/ เป็นประจำ	บ่อยครั้ง	นาน ๆ ครั้ง	ไม่ปฏิบัติ
4.10 ดูภาพหรือวิดีโอโป๊ เพื่อสำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง	18(4.5)	19(4.8)	100(25.3)	259(65.4)
4.11 หากมีแฟน หรือเคยมีแฟน หรือสมมุติว่ามีแฟน จะตอบปฏิเสธ หากแฟน/ คนรักขอมิเพศสัมพันธ์ด้วย	150(37.9)	67(16.9)	35(8.8)	144(36.4)
4.12 จะตอบตกลง หากมีคนที่รู้จักในเฟซบุ๊กขอมิเพศสัมพันธ์ด้วยแลกกับสิ่งของที่อยากได้	15(3.8)	6(1.5)	18(4.5)	357(90.2)
4.13 หากจะมีเพศสัมพันธ์ จะใช้ถุงยางอนามัย	248(62.6)	41(10.4)	39(9.8)	68(17.2)
4.14 หากมีปัญหาเกี่ยวกับเรื่องเพศ จะถามหรือปรึกษาพ่อแม่	74(18.7)	108(27.3)	67(16.9)	147(37.1)
4.15 หากมีปัญหาเกี่ยวกับเรื่องเพศ จะถามหรือปรึกษาเพื่อน/แฟน	51(12.9)	63(15.9)	156(39.4)	126(31.8)

ส่วนระดับของพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีพฤติกรรมทางเพศอยู่ในระดับดี ร้อยละ 57.1 ดังตารางที่ 4-9

ตารางที่ 4-9 จำนวนและร้อยละของระดับพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น

พฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น	จำนวน	ร้อยละ
คะแนนเต็ม 60 คะแนน		
ดี ($\geq 80\%$ ของคะแนนเต็ม)	226	57.1
พอใช้ ($\geq 60\%$ - $<80\%$ ของคะแนนเต็ม)	163	41.2
ต่ำ ($<60\%$ ของคะแนนเต็ม)	7	1.8
Min = 30, Max = 60, $\bar{X}$ = 48.08, SD = 5.53		

ส่วนที่ 2 บทบาทของผู้ปกครองในการใช้สื่อสังคมออนไลน์ของวัยรุ่น

1. ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ปกครอง

ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ปกครอง ($n = 380$) พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ร้อยละ 62.4 เป็นเพศชาย ร้อยละ 37.6 ส่วนใหญ่เป็นแม่ ร้อยละ 55.5 สถานภาพสมรสอยู่ด้วยกัน ร้อยละ 75.0 ความสัมพันธ์กับวัยรุ่นในปกครองอยู่ในระดับดีมาก ร้อยละ 49.2 ส่วนมาก ประกอบอาชีพรับจ้าง ร้อยละ 43.9 มีรายได้เฉลี่ยของครอบครัว 9,001-15,000 บาท/เดือน ร้อยละ 35.8 ดัชนีตารางที่ 4-10

ตารางที่ 4-10 จำนวนและร้อยละของข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ปกครอง ($n = 380$)

ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน ($n = 380$)	ร้อยละ
เพศ		
หญิง	237	62.4
ชาย	143	37.6
ความสัมพันธ์กับวัยรุ่นในปกครอง		
แม่	211	55.5
พ่อ	128	33.7
ญาติ	41	10.8
สถานภาพการสมรส		
อยู่ด้วยกัน	285	75.0
แยกกันอยู่	45	11.8
หย่าหรือแยกทางกัน	32	8.4
โสด	11	2.9
หม้าย	7	1.9
ระดับความสัมพันธ์ระหว่างผู้ปกครองกับวัยรุ่นในปกครอง		
ดีมาก	187	49.2
ดี	154	40.5
ปานกลาง	34	8.9
น้อย	5	1.4

ตารางที่ 4-10 (ต่อ)

ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน (n = 380)	ร้อยละ
อาชีพ		
รับราชการ/ รัฐวิสาหกิจ	10	2.6
บริษัทเอกชน	58	15.3
รับจ้าง	167	43.9
ค้าขาย	68	17.9
เกษตรกร	3	0.8
ธุรกิจส่วนตัว	62	16.3
อื่น ๆ (แม่บ้าน, เรียน)	12	3.2
รายได้เฉลี่ยของครอบครัว (บาท/ เดือน)		
น้อยกว่า 9,000 บาท	45	11.8
9,001-15,000 บาท	136	35.8
15,001-30,000 บาท	93	24.5
มากกว่า 30,000 บาท	106	27.9
Min = 5,000, Max = 500,000, $\bar{X}$ = 30,562.37, SD = 43690.33		

การใช้สื่อสังคมออนไลน์ของผู้ปกครอง พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ใช้สื่อสังคมออนไลน์ 3-5 ช่องทาง ร้อยละ 54.5 สื่อสังคมออนไลน์ที่นิยมใช้มากที่สุด คือ ไลน์ ร้อยละ 82.9 รองลงมาคือ เฟซบุ๊กและยูทูป ร้อยละ 81.3 และ 61.6 ตามลำดับ

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จัดหาอุปกรณ์ให้วัยรุ่นในปกครอง ร้อยละ 86.6 คือ โทรศัพท์มือถือ ร้อยละ 81.1 รองลงมาคือ คอมพิวเตอร์ ร้อยละ 23.4 และจ่ายค่าอินเทอร์เน็ตหรือค่าโทรศัพท์ให้วัยรุ่นในปกครองแต่ไม่ทราบจำนวนเงิน ร้อยละ 40.8 ส่วนที่ทราบจำนวนเงิน ร้อยละ 26.3 เป็นจำนวนเงิน 501-1,000 บาทต่อเดือน ร้อยละ 54.0 ดังตารางที่ 4-11

ตารางที่ 4-11 จำนวนและร้อยละของการใช้สื่อสังคมออนไลน์ของผู้ปกครอง (n = 380)

การใช้สื่อสังคมออนไลน์	จำนวน (n = 380)	ร้อยละ
จำนวนสื่อสังคมออนไลน์ที่ใช้ในปัจจุบัน		
ไม่ใช้	27	7.1
1 – 2 ช่องทาง	136	35.8
3 – 5 ช่องทาง	207	54.5
> 5 ช่องทาง	10	2.6
Min = 0, Max = 8, $\bar{X}$ = 2.58, SD = 1.37		
สื่อสังคมออนไลน์ที่ใช้ (ตอบได้หลายข้อ)		
เฟซบุ๊ก	309	81.3
ไลน์	315	82.9
ยูทูป	234	61.6
ทวิตเตอร์	14	3.7
อินตราแกรม	69	18.2
วีแชท	12	3.2
บีทอค	15	3.9
บีโก๊ ไลฟ์	11	2.9
การจัดหาอุปกรณ์ให้วัยรุ่นในปกครอง		
ไม่ได้จัดหาให้	51	13.4
จัดหาให้ (ตอบได้หลายข้อ)	329	86.6
- โทรศัพท์มือถือ	308	81.1
- คอมพิวเตอร์	89	23.4
- โน้ตบุ๊ก	30	7.9
- แท็บเล็ต	21	5.5

ตารางที่ 4-11 (ต่อ)

การใช้สื่อสังคมออนไลน์	จำนวน (n = 380)	ร้อยละ
การจ่ายค่าอินเทอร์เน็ต หรือค่าโทรศัพท์ ให้วัยรุ่นในปกครอง		
ไม่ได้จ่าย	125	32.9
จ่ายให้แต่ไม่ทราบจำนวนเงิน	155	40.8
จ่ายให้ (บาท/ เดือน)	100	26.3
น้อยกว่า 300 บาท	16	16.0
300-500 บาท	20	20.0
501-1,000 บาท	54	54.0
มากกว่า 1,000 บาท	10	10.0
Min = 100, Max = 5,000, $\bar{X}$ = 711.49, SD = 602.80		

บทบาทของผู้ปกครองในการใช้สื่อสังคมออนไลน์ของวัยรุ่น พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่ชอบหัดผ่านเข้าใช้สื่อสังคมออนไลน์ของวัยรุ่นในปกครองเพื่อตรวจสอบความปลอดภัย ร้อยละ 69.5 และไม่มีส่วนช่วยวัยรุ่นในปกครองคิดหรือตัดสินใจโพสต์หรืออัปโหลดภาพลงสื่อสังคมออนไลน์ ร้อยละ 53.9

กลุ่มตัวอย่างมีการปฏิบัตินาน ๆ ครั้งในเรื่องติดตามความเคลื่อนไหวของวัยรุ่นในปกครองผ่านทางสื่อสังคมออนไลน์ ร้อยละ 40.3 และรู้สึกสนุกสนาน เพลิดเพลินไปกับวัยรุ่นในปกครองในการใช้สื่อสังคมออนไลน์ร่วมกัน ร้อยละ 40.0

กลุ่มตัวอย่างมีการปฏิบัติทุกครั้งหรือเป็นประจำในเรื่องว่ากล่าวตักเตือนวัยรุ่นในปกครองเมื่อวัยรุ่นหมกมุ่นอยู่กับการใช้สื่อสังคมออนไลน์ ร้อยละ 40.3 รองลงมาคือส่งเสริมให้วัยรุ่นในปกครองของท่านใช้สื่อสังคมออนไลน์ในการศึกษาเล่าเรียน และรู้สึกเป็นห่วงและกังวลความไม่ปลอดภัยจากการใช้สื่อสังคมออนไลน์ของวัยรุ่นในปกครอง ร้อยละ 37.4 และ 35.3 ตามลำดับ ดังตารางที่ 4-12

ตารางที่ 4-12 จำนวนและร้อยละบทบาทของผู้ปกครองในการใช้สื่อสังคมออนไลน์ของวัยรุ่น
รายข้อ (n = 380)

บทบาทของผู้ปกครองในการใช้สื่อสังคม ออนไลน์ของวัยรุ่น	จำนวน (ร้อยละ)			
	เป็นประจำ	บ่อยครั้ง	นาน ๆ ครั้ง	ไม่เคยเลย
1. ติดตามความเคลื่อนไหวของวัยรุ่นในปกครอง ผ่านทางสื่อสังคมออนไลน์	58(15.3)	94(24.7)	153(40.3)	75(19.7)
2. ติดต่อพูดคุยกับวัยรุ่นในปกครองผ่านทางสื่อ สังคมออนไลน์	47(12.4)	113(29.7)	141(37.1)	79(20.8)
3. มีส่วนช่วยวัยรุ่นในปกครองคิดหรือตัดสินใจ โพสต์หรืออัปโหลดภาพลงสื่อสังคมออนไลน์	21(5.5)	46(12.1)	108(28.5)	205(53.9)
4. ควบคุมระยะเวลาในการใช้สื่อสังคมออนไลน์ ของวัยรุ่นในปกครอง	71(18.7)	103(27.1)	122(32.1)	84(22.1)
5. ห้ามไม่ให้วัยรุ่นในปกครองโพสต์ข้อมูล ส่วนตัวลงในสื่อสังคมออนไลน์	50(13.2)	69(18.2)	77(20.3)	184(46.5)
6. ห้ามไม่ให้วัยรุ่นในปกครองแชทหรือพูดคุยกับ คนแปลกหน้าผ่านทางสื่อสังคมออนไลน์	96(25.3)	64(16.8)	96(25.3)	124(32.6)
7. ขอรหัสผ่านเข้าใช้สื่อสังคมออนไลน์ของวัยรุ่น ในปกครองเพื่อตรวจสอบความปลอดภัย	35(9.2)	36(9.5)	45(11.8)	264(69.5)
8. รู้สึกเป็นห่วงและกังวล ความไม่ปลอดภัยจาก การใช้สื่อสังคมออนไลน์ของวัยรุ่นในปกครอง	134(35.3)	120(31.6)	78(20.5)	48(12.6)
9. รู้สึกสนุกสนาน เพลิดเพลินไปกับวัยรุ่นใน ปกครองในการใช้สื่อสังคมออนไลน์ร่วมกัน	28(7.4)	90(23.7)	152(40.0)	110(28.9)
10. ส่งเสริมให้วัยรุ่นในปกครองของท่านใช้สื่อ สังคมออนไลน์ในการศึกษาเล่าเรียน	142(37.4)	111(29.1)	99(26.1)	28(7.4)
11. ว่ากล่าวตักเตือนวัยรุ่นในปกครองเมื่อวัยรุ่น หมกมุ่นอยู่กับการใช้สื่อสังคมออนไลน์	153(40.3)	98(25.7)	107(28.2)	22(5.8)
12. ชื่นชมวัยรุ่นในปกครองเมื่อวัยรุ่นแบ่งเวลาใช้ สื่อสังคมออนไลน์ได้เป็นอย่างดี	78(20.5)	116(30.5)	130(34.3)	56(14.7)

ระดับของบทบาทของผู้ปกครองในการใช้สื่อสังคมออนไลน์ของวัยรุ่นในปกครอง พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีบทบาทต่อการใช้สื่อสังคมออนไลน์ของวัยรุ่นในปกครองมีคะแนนอยู่ในระดับน้อย ร้อยละ 55.5 ดังตารางที่ 4-13

ตารางที่ 4-13 จำนวนและร้อยละของระดับบทบาทของผู้ปกครอง (n = 380)

บทบาทของผู้ปกครอง	จำนวน	ร้อยละ
คะแนนเต็ม 48 คะแนน		
ระดับดี ($\geq 80\%$ ของคะแนนเต็ม)	27	7.1
ระดับปานกลาง ($\geq 60\% - < 80\%$ ของคะแนนเต็ม)	142	37.4
ระดับน้อย ($< 60\%$ ของคะแนนเต็ม)	211	55.5
Min = 12, Max = 48, $\bar{X}$ = 28.23, SD = 6.65		

ส่วนที่ 3 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลของวัยรุ่น การใช้สื่อสังคมออนไลน์ บทบาทของผู้ปกครองในการใช้สื่อสังคมออนไลน์ของวัยรุ่น และความรู้เท่าทันสื่อสังคมออนไลน์เรื่องเพศกับพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น

ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น พบว่าเพศของวัยรุ่นสัมพันธ์กับพฤติกรรมทางเพศอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (p-value = 0.001) โดยที่เพศหญิงมีส่วนคะแนนพฤติกรรมทางเพศในระดับที่เหมาะสม ร้อยละ 65.2 และเพศชายมีส่วนคะแนนพฤติกรรมทางเพศในระดับที่ไม่เหมาะสม ร้อยละ 51.9

การพักอาศัยอยู่กับพ่อแม่สัมพันธ์กับพฤติกรรมทางเพศอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (p-value = 0.006) โดยกลุ่มที่พักอาศัยอยู่กับพ่อแม่และแม่มีส่วนคะแนนพฤติกรรมทางเพศในระดับที่เหมาะสม ร้อยละ 61.6 และกลุ่มที่ไม่ได้อยู่กับพ่อแม่และแม่มีส่วนคะแนนพฤติกรรมทางเพศในระดับที่ไม่เหมาะสม ร้อยละ 53.3

ผู้ให้คำปรึกษาอันดับแรกเมื่อไม่สบายใจหรือมีปัญหาเรื่องสุขภาพทางเพศ สัมพันธ์กับพฤติกรรมทางเพศอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (p-value = 0.014) โดยกลุ่มที่ปรึกษาพ่อแม่หรือแม่มีส่วนคะแนนพฤติกรรมทางเพศในระดับที่เหมาะสม ร้อยละ 62.7 และกลุ่มที่ปรึกษาเพื่อนหรือแฟนหรืออื่น ๆ มีส่วนคะแนนพฤติกรรมทางเพศในระดับที่ไม่เหมาะสม ร้อยละ 52.9 ดังตารางที่ 4-14

ตารางที่ 4-14 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น

ปัจจัยส่วนบุคคล	จำนวน (ร้อยละ)		χ^2	p-value
	ของพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น			
	ไม่เหมาะสม (ระดับพอใช้/ ต่ำ)	เหมาะสม (ระดับดี)		
เพศ			11.749	0.001
ชาย	98(51.9)	91(48.1)		
หญิง	72(34.8)	135(65.2)		
พักอาศัยอยู่กับ			7.607	0.006
อยู่กับพ่อและแม่	106(38.4)	170(61.6)		
ไม่ได้อยู่กับพ่อและแม่	64(53.3)	56(46.7)		
บุคคลที่ไปปรึกษาคนแรก			8.604	0.014
เมื่อมีปัญหาเรื่องสุขภาพทางเพศ				
พ่อ/ แม่	93(37.3)	156(62.7)		
ญาติ/ ครู	14(50.0)	14(50.0)		
เพื่อน/ แฟน/ อื่นๆ	63(52.9)	56(47.1)		

*P-value < .05

ความสัมพันธ์ระหว่างการใช้สื่อสังคมออนไลน์กับพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น พบว่าจำนวนสื่อสังคมออนไลน์ที่ใช้สัมพันธ์กับพฤติกรรมทางเพศอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (p-value = 0.033) โดยกลุ่มที่ใช้สื่อสังคมออนไลน์ 1-2 ช่องทาง และ 3-5 ช่องทาง มีสัดส่วนคะแนนพฤติกรรมทางเพศในระดับที่เหมาะสม ร้อยละ 51.8 และ 61.1 ตามลำดับ และกลุ่มที่ใช้สื่อสังคมออนไลน์มากกว่า 5 ช่องทางมีสัดส่วนคะแนนพฤติกรรมทางเพศในระดับที่ไม่เหมาะสม ร้อยละ 58.1 จำนวนชั่วโมงที่ใช้สื่อสังคมออนไลน์ในช่วงวันธรรมดา (จันทร์-ศุกร์) สัมพันธ์กับพฤติกรรมทางเพศอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (p-value = 0.002) โดยกลุ่มที่ใช้สื่อสังคมออนไลน์น้อยกว่าหรือเท่ากับ 2 ชั่วโมงต่อวัน และใช้ 3-5 ชั่วโมงต่อวัน มีสัดส่วนคะแนนพฤติกรรมทางเพศในระดับที่เหมาะสม ร้อยละ 65.2 และ 64.2 ตามลำดับ และกลุ่มที่ใช้สื่อสังคมออนไลน์ 6-9 ชั่วโมงต่อวัน และมากกว่า 9 ชั่วโมงมีสัดส่วนคะแนนพฤติกรรมทางเพศในระดับที่ไม่เหมาะสม ร้อยละ 54.4 และ 56.3 ตามลำดับ ส่วนจำนวนวันที่ใช้สื่อสังคมออนไลน์

ต่อสัปดาห์และจำนวนชั่วโมงที่ใช้สื่อสังคมออนไลน์ในช่วงวันหยุด (เสาร์-อาทิตย์)
ไม่พบความสัมพันธ์กับพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น ดังตารางที่ 4-15

ตารางที่ 4-15 ความสัมพันธ์ระหว่างการใช้สื่อสังคมออนไลน์กับพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น

การใช้สื่อสังคมออนไลน์	จำนวน (ร้อยละ)		χ^2	p-value
	ของพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น			
	ไม่เหมาะสม (ระดับพอใช้/ ต่ำ)	เหมาะสม (ระดับดี)		
จำนวนสื่อสังคมออนไลน์ที่ใช้ในปัจจุบัน			6.798	0.033
1-2 ช่องทาง	40(48.2)	43(51.8)		
3-5 ช่องทาง	105(38.9)	165(61.1)		
>5 ช่องทาง	25(58.1)	18(41.9)		
ความถี่ในการใช้สื่อสังคมออนไลน์ (วัน/ สัปดาห์)			2.869	0.09
ทุกวัน	151(44.7)	187(55.3)		
บางวัน	19(32.8)	39(67.2)		
ระยะเวลาการใช้สื่อสังคมออนไลน์ ในช่วงวันจันทร์-ศุกร์ (ชั่วโมง/วัน)			14.498	0.002
≤2 ชั่วโมง	23(34.8)	43(65.2)		
3-5 ชั่วโมง	64(35.8)	115(64.2)		
6-9 ชั่วโมง	56(54.4)	47(45.6)		
>9 ชั่วโมง	27(56.3)	21(43.8)		

ตารางที่ 4-15 (ต่อ)

การใช้สื่อสังคมออนไลน์	จำนวน (ร้อยละ)		χ^2	p-value
	ของพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น			
	ไม่เหมาะสม (ระดับพอใช้/ ต่ำ)	เหมาะสม (ระดับดี)		
ระยะเวลาการใช้สื่อสังคมออนไลน์ ในช่วงวันเสาร์-อาทิตย์ (ชั่วโมง/ วัน)			7.038	0.071
≤ 2 ชั่วโมง	15(51.7)	14(48.3)		
3-5 ชั่วโมง	25(30.5)	57(69.5)		
6-9 ชั่วโมง	40(47.1)	45(52.9)		
> 9 ชั่วโมง	90(45.0)	110(55.0)		

*P-value < .05

ความสัมพันธ์ระหว่างบทบาทของผู้ปกครองกับพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น พบว่าบทบาทของผู้ปกครองในการใช้สื่อสังคมออนไลน์สัมพันธ์กับพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (p-value = 0.018) โดยวัยรุ่นกลุ่มที่ผู้ปกครองมีบทบาทต่อการใช้สื่อสังคมออนไลน์อยู่ในระดับดีและระดับปานกลางมีส่วนคะแนนพฤติกรรมทางเพศในระดับที่เหมาะสม ร้อยละ 74.1 และ 63.4 ตามลำดับ

ส่วนจำนวนสื่อสังคมออนไลน์ที่ผู้ปกครองใช้ ระดับความสัมพันธ์ระหว่างผู้ปกครองกับวัยรุ่น การจัดหาอุปกรณ์ให้วัยรุ่น การจ่ายค่าอินเทอร์เน็ตหรือค่าโทรศัพท์ให้วัยรุ่น ไม่พบความสัมพันธ์กับพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น ดังตารางที่ 4-16

ตารางที่ 4-16 ความสัมพันธ์ระหว่างบทบาทของผู้ปกครองกับพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น

บทบาทของผู้ปกครอง	จำนวน (ร้อยละ)		χ^2	p-value
	ของพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น			
	ไม่เหมาะสม (ระดับพอใช้/ ต่ำ)	เหมาะสม (ระดับดี)		
จำนวนสื่อสังคมออนไลน์ที่ผู้ปกครองใช้			6.843	0.077
ไม่ใช่เลย	9(33.3)	18(66.7)		
1-2 ช่องทาง	65(47.8)	71(52.2)		
3-5 ช่องทาง	80(38.6)	127(61.4)		
>5 ช่องทาง	7(70.0)	3(30.0)		
ระดับความสัมพันธ์ระหว่าง ผู้ปกครองกับวัยรุ่น			3.067	0.381
ดีมาก	80(42.8)	107(57.2)		
ดี	63(40.9)	91(59.1)		
ปานกลาง	14(41.2)	20(58.8)		
น้อย	4(80.0)	1(20.0)		
การจัดหาอุปกรณ์ให้วัยรุ่น			1.067	0.302
ไม่ได้จัดหาให้	25(49.0)	26(51.0)		
จัดหาให้	136(41.3)	193(58.7)		
การจ่ายค่าอินเทอร์เน็ตหรือ ค่าโทรศัพท์ให้วัยรุ่น			2.419	0.120
ไม่ได้จ่าย	60(48.0)	65(52.0)		
จ่าย	101(39.6)	154(60.4)		
บทบาทของผู้ปกครอง			7.994	0.018
ระดับดี	7(25.9)	20(74.1)		
ระดับปานกลาง	52(36.6)	90(63.4)		
ระดับน้อย	102(48.3)	109(51.7)		

*P-value < .05

ความสัมพันธ์ระหว่างการรู้เท่าทันสื่อกับพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น พบว่า การเข้าถึงสื่อสังคมออนไลน์สัมพันธ์กับพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($p\text{-value} = <0.01$) โดยกลุ่มที่มีคะแนนการเข้าถึงสื่อสังคมออนไลน์เรื่องเพศได้ในระดับดีมีสัดส่วนคะแนนพฤติกรรมทางเพศในระดับที่เหมาะสม ร้อยละ 85.2 และกลุ่มที่มีคะแนนการเข้าถึงสื่อสังคมออนไลน์เรื่องเพศในระดับต่ำ มีสัดส่วนคะแนนพฤติกรรมทางเพศในระดับที่ไม่เหมาะสม ร้อยละ 92.0

การวิเคราะห์สื่อสังคมออนไลน์สัมพันธ์กับพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($p\text{-value} = <0.01$) โดยกลุ่มที่มีคะแนนวิเคราะห์สื่อสังคมออนไลน์เรื่องเพศได้ในระดับดีมีสัดส่วนคะแนนพฤติกรรมทางเพศในระดับที่เหมาะสม ร้อยละ 78.5 และกลุ่มที่มีคะแนนวิเคราะห์สื่อสังคมออนไลน์เรื่องเพศในระดับต่ำมีสัดส่วนคะแนนพฤติกรรมทางเพศในระดับที่ไม่เหมาะสม ร้อยละ 64.3

การประเมินค่าสื่อสังคมออนไลน์ไม่พบความสัมพันธ์กับพฤติกรรมทางเพศ แต่พบว่ากลุ่มที่มีคะแนนการประเมินค่าสื่อสังคมออนไลน์ได้ในระดับดีมีสัดส่วนคะแนนพฤติกรรมทางเพศในระดับที่เหมาะสม ร้อยละ 55.6 และกลุ่มที่มีคะแนนการประเมินค่าสื่อสังคมออนไลน์ในระดับต่ำมีสัดส่วนคะแนนพฤติกรรมทางเพศในระดับที่ไม่เหมาะสม ร้อยละ 55.0

การสร้างสรรคสื่อสังคมออนไลน์สัมพันธ์กับพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($p\text{-value} = <0.01$) โดยกลุ่มที่มีคะแนนการสร้างสรรคสื่อสังคมออนไลน์เรื่องเพศได้ในระดับดีมีสัดส่วนคะแนนพฤติกรรมทางเพศในระดับที่เหมาะสม ร้อยละ 91.7 และกลุ่มที่มีคะแนนการสร้างสรรคสื่อสังคมออนไลน์เรื่องเพศในระดับต่ำมีสัดส่วนคะแนนพฤติกรรมทางเพศในระดับที่ไม่เหมาะสม ร้อยละ 81.0

การรู้เท่าทันสื่อสังคมออนไลน์สัมพันธ์กับพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($p\text{-value} = <0.01$) โดยกลุ่มที่มีคะแนนการรู้เท่าทันสื่อสังคมออนไลน์ในระดับดีมีสัดส่วนคะแนนพฤติกรรมทางเพศในระดับที่เหมาะสม ร้อยละ 92.6 และกลุ่มที่มีคะแนนการรู้เท่าทันสื่อสังคมออนไลน์ในระดับต่ำมีสัดส่วนคะแนนพฤติกรรมทางเพศในระดับที่ไม่เหมาะสม ร้อยละ 88.9 ดังตารางที่ 4-17

ตารางที่ 4-17 ความสัมพันธ์ระหว่างการรู้เท่าทันสื่อกับพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น

การรู้เท่าทันสื่อ	จำนวน (ร้อยละ)		χ^2	p-value
	ของพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น			
	ไม่เหมาะสม (ระดับพอใช้/ ต่ำ)	เหมาะสม (ระดับดี)		
การเข้าถึงสื่อ			44.654	<0.01
ระดับดี	9(14.8)	52(85.2)		
ระดับพอใช้	138(44.5)	172(55.5)		
ระดับต่ำ	23(92.0)	2(8.0)		
การวิเคราะห์สื่อ			34.505	<0.01
ระดับดี	26(21.5)	95(78.5)		
ระดับพอใช้	126(51.0)	121(49.0)		
ระดับต่ำ	18(64.3)	10(35.7)		
การประเมินค่าสื่อ			5.081	0.079
ระดับดี	48(44.4)	60(55.6)		
ระดับพอใช้	89(39.0)	139(61.0)		
ระดับต่ำ	33(55.0)	27(45.0)		
การสร้างสรรค์สื่อ			24.118	<0.01
ระดับดี	2(8.3)	22(91.7)		
ระดับพอใช้	151(43.0)	200(57.0)		
ระดับต่ำ	17(81.0)	4(19.0)		
การรู้เท่าทันสื่อ			22.002	<0.01
ระดับดี	2(7.4)	25(92.6)		
ระดับพอใช้	160(44.4)	200(55.6)		
ระดับต่ำ	8(88.9)	1(11.1)		

*P-value < .05

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

การศึกษาวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาวิจัยเชิงสำรวจแบบตัดขวาง (Cross sectional study) มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยส่วนบุคคล การใช้สื่อสังคมออนไลน์ บทบาทของผู้ปกครอง ในการใช้สื่อสังคมออนไลน์ของวัยรุ่น การรู้เท่าทันสื่อสังคมออนไลน์ และพฤติกรรมทางเพศ ของวัยรุ่นในอำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี และหาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล การใช้สื่อสังคมออนไลน์ บทบาทของผู้ปกครองในการใช้สื่อสังคมออนไลน์ของวัยรุ่น การรู้เท่าทัน สื่อสังคมออนไลน์ กับพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นในอำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี กลุ่มตัวอย่าง ที่ใช้ในการศึกษานี้ คือวัยรุ่นที่กำลังศึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นของโรงเรียนในอำเภอ บางละมุง จังหวัดชลบุรี และผู้ปกครองของวัยรุ่น ขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่คำนวณได้เท่ากับ 383 คน แจกแบบสอบถามโดยคำนึงถึงอัตราการตอบกลับ 80% เพื่อป้องกันการไม่ได้รับ แบบสอบถามตอบกลับ คำนวณได้เท่ากับ 479 ชุด จึงแจกแบบสอบถามให้แก่วัยรุ่นจำนวน 479 คน และผู้ปกครองของวัยรุ่นจำนวน 479 คน เก็บข้อมูลตามสัดส่วนประชากรจำแนกตามสังกัดของ โรงเรียน ทำการสุ่มกลุ่มตัวอย่างโดยใช้วิธีการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multi-stage sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ คือแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างและพัฒนาขึ้นเองตาม วัตถุประสงค์และตัวแปรของการวิจัย โดยศึกษาจากเนื้อหา เอกสาร ตำรา และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยแบบสอบถามผ่านการตรวจสอบความตรงของเนื้อหาโดยผู้เชี่ยวชาญ นำไปทดลองใช้กับ นักศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้นที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน มีค่าความเที่ยงระหว่าง 0.706-0.801

การวิจัยครั้งนี้ผ่านการพิจารณาและอนุมัติจากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยบูรพา จากนั้นผู้วิจัยนำหนังสือขออนุญาตเก็บข้อมูลจากคณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ติดต่อกับผู้อำนวยการสถานศึกษา เพื่อชี้แจงรายละเอียดของวัตถุประสงค์ รูปแบบ วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล เครื่องมือที่ใช้ ประโยชน์ที่ได้รับจากงานวิจัย เพื่อขอ ความร่วมมือและอำนวยความสะดวกในการวิจัย โดยไม่กระทบต่อการเรียนการสอน จากนั้นผู้วิจัย ประสานงานกับหัวหน้านักเรียนในแต่ละห้องเรียนเพื่อนัดหมายวันเวลาที่เข้าเก็บข้อมูล แจกหนังสือยินยอมเข้าร่วมวิจัยให้กลุ่มตัวอย่างที่ยินดีและสมัครใจเข้าร่วมลงนามในหนังสือยินยอม เข้าร่วมวิจัย ซึ่งผู้เข้าร่วมวิจัยมีอายุต่ำกว่า 18 ปี จะต้องให้ผู้ปกครองลงนามอนุญาตในหนังสือ ยินยอมฯ สำหรับผู้ปกครองของกลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยขอความร่วมมือให้กลุ่มตัวอย่างนำหนังสือ คำชี้แจงเข้าร่วมวิจัย หนังสือยินยอมเข้าร่วมวิจัย และแบบสอบถามสำหรับผู้ปกครอง ให้ผู้ปกครอง

หากผู้ปกครองยินดี สมัครใจเข้าร่วมวิจัยให้ลงนามในหนังสือยินยอมฯและทำแบบสอบถาม
ใส่ซองที่ปิดผนึก และให้ส่งมอบให้แก่ผู้วิจัย เมื่อกลุ่มตัวอย่างที่ยินดี สมัครใจเข้าร่วมวิจัยและ
ได้รับการอนุญาตจากผู้ปกครองแล้วจึงตอบแบบสอบถามได้ และเก็บคืนหลังกลุ่มตัวอย่างตอบ
คำถามเสร็จสิ้น ได้แบบสอบถามที่สมบูรณ์นำเข้าสู่การวิเคราะห์ข้อมูลของวัยรุ่นจำนวน 396 ฉบับ
คิดเป็นร้อยละ 82.7 และของผู้ปกครองจำนวน 380 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 79.3

วิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคล การใช้สื่อสังคมออนไลน์ บทบาทของผู้ปกครอง
ในการใช้สื่อสังคมออนไลน์ของวัยรุ่น การรู้เท่าทันสื่อสังคมออนไลน์ และพฤติกรรมทางเพศ
ของวัยรุ่น โดยใช้สถิติพรรณนาในรูปของจำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสูงสุด
และค่าต่ำสุด แล้วนำเสนอในรูปตารางประกอบคำบรรยาย และวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ของปัจจัย
ส่วนบุคคล การใช้สื่อสังคมออนไลน์ บทบาทของผู้ปกครองในการใช้สื่อสังคมออนไลน์ของวัยรุ่น
การรู้เท่าทันสื่อสังคมออนไลน์และพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี
ด้วยใช้ Chi square test

สรุปผลการวิจัย

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลได้ผลการวิจัยโดยสรุปดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลของวัยรุ่น

1. ข้อมูลส่วนบุคคลของวัยรุ่น

ข้อมูลส่วนบุคคลของวัยรุ่น ($n = 396$) พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง
ร้อยละ 52.3 มีการแสดงออกตรงตามเพศสภาพ ร้อยละ 93.4 ส่วนใหญ่พักอาศัยอยู่กับพ่อและแม่
ร้อยละ 69.7 รองลงมาอยู่กับแม่ ร้อยละ 16.4 และเมื่อไม่สบายใจหรือมีปัญหาเรื่องสุขภาพทางเพศ
จะปรึกษาแม่เป็นอันดับแรก ร้อยละ 44.7 รองลงมาคือ ปรึกษา เพื่อนเป็นอันดับแรก ร้อยละ 25.0

2. การใช้สื่อสังคมออนไลน์ของวัยรุ่น

การใช้สื่อสังคมออนไลน์ของวัยรุ่นพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ใช้สื่อออนไลน์
3-5 ช่องทาง ร้อยละ 68.1 ($\bar{X} = 3.65$) โดยสื่อสังคมออนไลน์ที่นิยมใช้มากที่สุด คือ เฟซบุ๊ก
ร้อยละ 95.7 รองลงมาคือยูทูป ร้อยละ 86.6 และไลน์ ร้อยละ 78.8 โดยกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่
ใช้สื่อสังคมออนไลน์ทุกวัน ร้อยละ 85.4 ($\bar{X} = 6.51$) ในช่วงวันจันทร์-ศุกร์ ส่วนมากกลุ่มตัวอย่าง
ใช้เวลาใช้สื่อสังคมออนไลน์ 3-5 ชั่วโมง ร้อยละ 45.2 ($\bar{X} = 5.61$) และในช่วงวันเสาร์-อาทิตย์
ส่วนใหญ่กลุ่มตัวอย่างใช้สื่อสังคมออนไลน์มากกว่า 9 ชั่วโมง ร้อยละ 50.5 ($\bar{X} = 9.78$)

3. การรู้เท่าทันสื่อสังคมออนไลน์เรื่องเพศของวัยรุ่น

3.1 การเข้าถึงสื่อสังคมออนไลน์

การเข้าถึงสื่อสังคมออนไลน์เกี่ยวกับเรื่องเพศของวัยรุ่น พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่เคยอยู่ในกลุ่มหรือคลับที่พูดคุยหรือแลกเปลี่ยนภาพโพรไฟล์แชทแชทกัน ร้อยละ 80.3 รองลงมาคือไม่เคยนัดพบกับเพื่อนต่างเพศที่รู้จักกันผ่านทางสื่อสังคมออนไลน์ ร้อยละ 74.2

ในระดับการเข้าถึงสื่อต่างๆ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เคยดูภาพแชทแชทในสื่อสังคมออนไลน์ ร้อยละ 60.1 เคยดูวิดีโอแชทแชทในสื่อสังคมออนไลน์ ร้อยละ 54.5 และเคยสืบค้นหาความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศในสื่อสังคมออนไลน์ ร้อยละ 55.1

ในระดับการเข้าถึงสื่อบ่อยครั้ง พบว่า กลุ่มตัวอย่างเคยเห็นสื่อประชาสัมพันธ์การใช้ถุงยางอนามัยในสื่อสังคมออนไลน์ ร้อยละ 19.7 และเคยใช้สื่อสังคมออนไลน์ในการพูดคุยกับเพื่อนต่างเพศที่ไม่รู้จักกัน ร้อยละ 15.4

ในระดับการเข้าถึงสื่อทุกครั้ง พบว่า กลุ่มตัวอย่างเคยเห็นสื่อประชาสัมพันธ์การใช้ถุงยางอนามัยในสื่อสังคมออนไลน์ ร้อยละ 6.1 รองลงมาคือ เคยเข้าชมการแพร่ภาพสดของเน็ตไอดอลที่แต่งตัวแชทแชท เคยดูวิดีโอแชทแชทในสื่อสังคมออนไลน์ และเคยดูภาพแชทแชทในสื่อสังคมออนไลน์ ร้อยละ 5.6, 5.6 และ 5.3 ตามลำดับ

3.2 การวิเคราะห์สื่อสังคมออนไลน์

การวิเคราะห์สื่อสังคมออนไลน์เรื่องเพศของวัยรุ่น ในสถานการณ์ที่ 1 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนมากเห็นด้วย เรื่องไม่ควรเปิดดูวิดีโอแชทแชทจากเพื่อน ร้อยละ 47.2 รองลงมาเห็นด้วยว่าเฟซบุ๊กไม่ควรมีวิดีโอแชทแชทแบบนี้ ควรแจ้งลบ ร้อยละ 44.4 และกลุ่มตัวอย่างส่วนมากไม่เห็นด้วย เรื่องวิดีโอแชทแชทจากเพื่อนนั้นมีความน่าสนใจ ต้องรีบกดดูก่อนโดนลบ ร้อยละ 48.0

ในสถานการณ์ที่ 2 พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่เห็นด้วย เรื่อง การโชว์แชทแชทลงในสื่อสังคมออนไลน์เป็นเรื่องปกติ ใคร ๆ ก็ทำกัน ร้อยละ 52.8 และไม่เห็นด้วยรองลงมา เรื่องการแต่งตัวโชว์สัดส่วนหรือเดินแชทแชท แชรร์ในกลุ่มเพื่อนกันเองไม่เป็นไรเพราะไม่มีคนอื่นเห็น ร้อยละ 50.5

ในสถานการณ์ที่ 3 พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นด้วยอย่างยิ่ง เรื่องคนแปลกหน้าในเฟซบุ๊กยังไม่น่าไว้วางใจ ไม่ควรไปพบ ร้อยละ 53.0 และกลุ่มตัวอย่างส่วนมากไม่เห็นด้วย เรื่องการนัดเจอกันแปลกหน้าในเฟซบุ๊กเป็นเรื่องธรรมดาที่จะมีเพื่อนใหม่ทางเฟซบุ๊ก ร้อยละ 47.0 และไม่เห็นด้วยรองลงมา เรื่องเป็น โอกาสที่ดีที่จะได้ไปกินข้าวและดูหนังกับเพื่อนใหม่ในเฟซบุ๊ก ร้อยละ 46.5

3.3 การประเมินค่าสื่อสังคมออนไลน์

การประเมินค่าสื่อสังคมออนไลน์ในเรื่องเพศของวัยรุ่น โดยแต่ละหัวข้อ คะแนนเต็ม 7 คะแนน พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ให้ค่าคะแนนเรื่องความทันสมัยของสื่อสังคมออนไลน์สูงสุด คะแนนเฉลี่ย 5.73 คะแนน รองลงมาเรื่องสื่อเป็นแหล่งข้อมูลที่เข้าถึงได้สะดวก คะแนนเฉลี่ย 5.45 คะแนน และสื่อสังคมออนไลน์ทำให้เราสามารถค้นหาเรื่องเพศที่เราอยากรู้ แต่ไม่กล้าถามกับคนอื่น ๆ ได้ คะแนนเฉลี่ย 5.15 คะแนน ในส่วนที่กลุ่มตัวอย่างให้ค่าคะแนนน้อยสุดในเรื่องสื่อสังคมออนไลน์ในเรื่องเพศอาจเป็นภัยอันตราย คะแนนเฉลี่ย 3.75 คะแนน

3.4 การสร้างสรรค์สื่อสังคมออนไลน์

การสร้างสรรค์สื่อสังคมออนไลน์ในเรื่องเพศของวัยรุ่นพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จะไม่แพร่ภาพสด (Live สด) แนวเซ็กซี่ โชว์สัดส่วนผ่านทางสื่อสังคมออนไลน์ ร้อยละ 91.9 รองลงมาจะไม่ทำแบบเน็ตไอดอลที่แต่งตัวโชว์หน้าอก สัดส่วน หรือถอดเสื้อ โชว์กล้ามเนื้อ เพื่อเพิ่มยอดไลค์ ร้อยละ 91.4 และจะไม่แชร์ภาพหรือวิดีโอเซ็กซี่ โชว์สัดส่วนของตนเอง ลงไปในกลุ่มลับหรือคลับส่วนตัวแบบลับเฉพาะในสื่อสังคมออนไลน์ ร้อยละ 89.9 และกลุ่มตัวอย่างส่วนมากจะปฏิบัติกันๆ ครั้งในเรื่องกดแชร์ภาพหรือเนื้อหาเกี่ยวกับการป้องกันตัวจากการโดนข่มขืนในสื่อสังคมออนไลน์ส่งให้เพื่อน ร้อยละ 42.4 รองลงมาคิดจะทำสื่อรณรงค์เกี่ยวกับปัญหาเรื่องเพศในวัยรุ่น ร้อยละ 40.1

ระดับของการรู้เท่าทันสื่อ พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มีการรู้เท่าทันสื่ออยู่ในระดับพอใช้ ร้อยละ 90.9 ทั้งในด้านการเข้าถึงสื่อ, การวิเคราะห์สื่อ, การประเมินค่าสื่อ และการสร้างสรรค์สื่อ อยู่ในระดับพอใช้ทุกด้าน ร้อยละ 77.5, 61.3, 56.6 และ 88.6 ตามลำดับ

4. พฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น

พฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนมาก เคยมีแฟนหรือคู่อริ ร้อยละ 40.4 และส่วนใหญ่ไม่เคยมีเพศสัมพันธ์ ร้อยละ 86.6

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จะไม่ถ่ายภาพเซ็กซี่หรือคลิปโป๊ของตนเองเก็บไว้ ร้อยละ 93.7 รองลงมาคือจะไม่ตอบตกลง หากมีคนารู้จักในเฟซบุ๊ก ขอมีเพศสัมพันธ์แม้ว่าจะแลกกับสิ่งของที่อยากได้ ร้อยละ 90.2 และจะไม่ดูภาพหรือวิดีโอโป๊เพื่อสำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง ร้อยละ 65.4

กลุ่มตัวอย่างส่วนมากจะปฏิบัติกันๆ ครั้งในเรื่องหากมีแฟน หรือเคยมีแฟน หรือสมมุติว่ามีแฟน จะอยู่ตามลำพังกับแฟน/คู่อริสองต่อสอง ร้อยละ 47.9 รองลงมาคือ 4.2 ไปเที่ยวในเวลากลางคืนและดื่มเหล้าหรือของมีเมา ร้อยละ 46.5 และ 43.2 ตามลำดับ

ระดับของพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีพฤติกรรมทางเพศอยู่ในระดับดี ร้อยละ 57.1

ส่วนที่ 2 บทบาทของผู้ปกครองในการใช้สื่อสังคมออนไลน์ของวัยรุ่น

ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ปกครอง (n= 380) พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ร้อยละ 62.4 เป็นเพศชาย ร้อยละ 37.6 ส่วนใหญ่เป็นแม่ ร้อยละ 55.5 สถานภาพสมรสอยู่ด้วยกัน ร้อยละ 75.0 ความสัมพันธ์กับวัยรุ่นในปกครองอยู่ในระดับดีมาก ร้อยละ 49.2 ส่วนมากประกอบอาชีพรับจ้าง ร้อยละ 43.9 มีรายได้เฉลี่ยของครอบครัว 9,001-15,000 บาท/เดือน ร้อยละ 35.8

การใช้สื่อสังคมออนไลน์ของผู้ปกครอง พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ใช้สื่อสังคมออนไลน์ 3-5 ช่องทาง ร้อยละ 54.5 สื่อสังคมออนไลน์ที่นิยมใช้มากที่สุด คือ ไลน์ ร้อยละ 82.9 รองลงมาคือ เฟซบุ๊ก และยูทูป ร้อยละ 81.3 และ 61.6 ตามลำดับ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จัดหาอุปกรณ์ให้วัยรุ่นในปกครอง ร้อยละ 86.6 คือ โทรศัพท์มือถือ ร้อยละ 81.1 รองลงมาคือ คอมพิวเตอร์ ร้อยละ 23.4 และจ่ายค่าอินเทอร์เน็ต หรือค่าโทรศัพท์ให้วัยรุ่นในปกครองแต่ไม่ทราบจำนวนเงิน ร้อยละ 40.8 ส่วนที่ทราบจำนวนเงิน ร้อยละ 26.3 เป็นจำนวนเงิน 501-1,000 บาทต่อเดือน ร้อยละ 54.0

บทบาทของผู้ปกครองในการใช้สื่อสังคมออนไลน์ของวัยรุ่น พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่ขอห้ามผ่านเข้าใช้สื่อสังคมออนไลน์ของวัยรุ่นในปกครองเพื่อตรวจสอบความปลอดภัย ร้อยละ 69.5 และไม่มีส่วนช่วยวัยรุ่นในปกครองคิดหรือตัดสินใจโพสต์หรืออัปโหลดภาพลงสื่อสังคมออนไลน์ ร้อยละ 53.9

กลุ่มตัวอย่างมีการปฏิบัติกัน ๑ ครั้งในเรื่องติดตามความเคลื่อนไหวของวัยรุ่นในปกครองผ่านทางสื่อสังคมออนไลน์ ร้อยละ 40.3 และรู้สึกสนุกสนาน เพลิดเพลินไปกับวัยรุ่นในปกครองในการใช้สื่อสังคมออนไลน์ร่วมกัน ร้อยละ 40.0

กลุ่มตัวอย่างมีการปฏิบัติทุกครั้งหรือเป็นประจำในเรื่องว่ากล่าวตักเตือนวัยรุ่นในปกครองเมื่อวัยรุ่นหมกมุ่นอยู่กับการใช้สื่อสังคมออนไลน์ ร้อยละ 40.3 รองลงมาคือส่งเสริมให้วัยรุ่นในปกครองของท่านใช้สื่อสังคมออนไลน์ในการศึกษาเล่าเรียน และรู้สึกเป็นห่วงและกังวลความไม่ปลอดภัยจากการใช้สื่อสังคมออนไลน์ของวัยรุ่นในปกครอง ร้อยละ 37.4 และ 35.3 ตามลำดับ

ระดับของบทบาทของผู้ปกครองในการใช้สื่อสังคมออนไลน์ของวัยรุ่นในปกครอง พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีบทบาทต่อการใช้สื่อสังคมออนไลน์ของวัยรุ่นในปกครองมีคะแนนอยู่ในระดับน้อย ร้อยละ 55.5

ส่วนที่ 3 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลของวัยรุ่น การใช้สื่อสังคมออนไลน์ บทบาทของผู้ปกครอง และการรู้เท่าทันสื่อสังคมออนไลน์เรื่องเพศ กับพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น

3.1 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น

พบว่า เพศของวัยรุ่นสัมพันธ์กับพฤติกรรมทางเพศอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($p\text{-value} = 0.001$) โดยที่เพศหญิงมีส่วนคะแนนพฤติกรรมทางเพศในระดับที่เหมาะสม ร้อยละ 65.2 และเพศชายมีส่วนคะแนนพฤติกรรมทางเพศในระดับที่ไม่เหมาะสม ร้อยละ 51.9

การพักอาศัยอยู่กับพ่อแม่สัมพันธ์กับพฤติกรรมทางเพศอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($p\text{-value} = 0.006$) โดยกลุ่มที่พักอาศัยอยู่กับพ่อแม่และแม่มีส่วนคะแนนพฤติกรรมทางเพศในระดับที่เหมาะสม ร้อยละ 61.6 และกลุ่มที่ไม่ได้อยู่กับพ่อแม่และแม่มีส่วนคะแนนพฤติกรรมทางเพศในระดับที่ไม่เหมาะสม ร้อยละ 53.3

ผู้ให้คำปรึกษาอันดับแรกเมื่อไม่สบายใจหรือมีปัญหาเรื่องสุขภาพทางเพศสัมพันธ์กับพฤติกรรมทางเพศอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($p\text{-value} = 0.014$) โดยกลุ่มที่ปรึกษาพ่อแม่หรือแม่มีส่วนคะแนนพฤติกรรมทางเพศในระดับที่เหมาะสม ร้อยละ 62.7 และกลุ่มที่ปรึกษาเพื่อนหรือแฟนหรืออื่น ๆ มีส่วนคะแนนพฤติกรรมทางเพศในระดับที่ไม่เหมาะสม ร้อยละ 52.9

3.2 ความสัมพันธ์ระหว่างการใช้สื่อสังคมออนไลน์กับพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น

พบว่า จำนวนสื่อสังคมออนไลน์ที่ใช้สัมพันธ์กับพฤติกรรมทางเพศอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($p\text{-value} = 0.033$) โดยกลุ่มที่ใช้สื่อสังคมออนไลน์ 1-2 ช่องทาง และ 3-5 ช่องทาง มีส่วนคะแนนพฤติกรรมทางเพศในระดับที่เหมาะสม ร้อยละ 51.8 และ 61.1 ตามลำดับ และกลุ่มที่ใช้สื่อสังคมออนไลน์มากกว่า 5 ช่องทางมีส่วนคะแนนพฤติกรรมทางเพศในระดับที่ไม่เหมาะสม ร้อยละ 58.1

จำนวนชั่วโมงที่ใช้สื่อสังคมออนไลน์ในช่วงวันธรรมดา (จันทร์-ศุกร์) สัมพันธ์กับพฤติกรรมทางเพศอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($p\text{-value} = 0.002$) โดยกลุ่มที่ใช้สื่อสังคมออนไลน์น้อยกว่าหรือเท่ากับ 2 ชั่วโมงต่อวัน และใช้ 3-5 ชั่วโมงต่อวัน มีส่วนคะแนนพฤติกรรมทางเพศในระดับที่เหมาะสม ร้อยละ 65.2 และ 64.2 ตามลำดับ และกลุ่มที่ใช้สื่อสังคมออนไลน์ 6-9 ชั่วโมงต่อวัน และมากกว่า 9 ชั่วโมงมีส่วนคะแนนพฤติกรรมทางเพศในระดับที่ไม่เหมาะสม ร้อยละ 54.4 และ 56.3 ตามลำดับ

ส่วนจำนวนวันที่ใช้สื่อสังคมออนไลน์ต่อสัปดาห์และจำนวนชั่วโมงที่ใช้สื่อสังคมออนไลน์ในช่วงวันหยุด (เสาร์-อาทิตย์) ไม่พบความสัมพันธ์กับพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น

3.3 ความสัมพันธ์ระหว่างบทบาทของผู้ปกครองกับพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น

ความสัมพันธ์ระหว่างบทบาทของผู้ปกครองกับพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น พบว่าบทบาทของผู้ปกครองในการใช้สื่อสังคมออนไลน์สัมพันธ์กับพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($p\text{-value} = 0.018$) โดยวัยรุ่นกลุ่มที่ผู้ปกครองมีบทบาทต่อการใช้สื่อสังคมออนไลน์อยู่ในระดับดีและระดับพอใช้มีส่วนคะแนนพฤติกรรมทางเพศในระดับที่เหมาะสม ร้อยละ 74.1 และ 63.4 ตามลำดับ

ส่วนจำนวนสื่อสังคมออนไลน์ที่ผู้ปกครองใช้ ระดับความสัมพันธ์ระหว่างผู้ปกครองกับวัยรุ่น การจัดหาอุปกรณ์ให้วัยรุ่น การจ่ายค่าอินเทอร์เน็ตหรือค่าโทรศัพท์ให้วัยรุ่น ไม่พบความสัมพันธ์กับพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น

3.4 ความสัมพันธ์ระหว่างการรู้เท่าทันสื่อกับพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น

ความสัมพันธ์ระหว่างการรู้เท่าทันสื่อกับพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น พบว่าการเข้าถึงสื่อสังคมออนไลน์สัมพันธ์กับพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($p\text{-value} = <0.01$) โดยกลุ่มที่มีคะแนนการเข้าถึงสื่อสังคมออนไลน์เรื่องเพศได้ในระดับดีมีส่วนคะแนนพฤติกรรมทางเพศในระดับที่เหมาะสม ร้อยละ 85.2 และกลุ่มที่มีคะแนนการเข้าถึงสื่อสังคมออนไลน์เรื่องเพศในระดับต่ำ มีส่วนคะแนนพฤติกรรมทางเพศในระดับที่ไม่เหมาะสม ร้อยละ 92.0

การวิเคราะห์สื่อสังคมออนไลน์สัมพันธ์กับพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($p\text{-value} = <0.01$) โดยกลุ่มที่มีคะแนนวิเคราะห์สื่อสังคมออนไลน์เรื่องเพศได้ในระดับดีมีส่วนคะแนนพฤติกรรมทางเพศในระดับที่เหมาะสม ร้อยละ 78.5 และกลุ่มที่มีคะแนนวิเคราะห์สื่อสังคมออนไลน์เรื่องเพศในระดับต่ำมีส่วนคะแนนพฤติกรรมทางเพศในระดับที่ไม่เหมาะสม ร้อยละ 64.3

การประเมินค่าสื่อสังคมออนไลน์ไม่พบความสัมพันธ์กับพฤติกรรมทางเพศ แต่พบว่ากลุ่มที่มีคะแนนการประเมินค่าสื่อสังคมออนไลน์ได้ในระดับดีมีส่วนคะแนนพฤติกรรมทางเพศในระดับที่เหมาะสม ร้อยละ 55.6 และกลุ่มที่มีคะแนนการประเมินค่าสื่อสังคมออนไลน์ในระดับต่ำมีส่วนคะแนนพฤติกรรมทางเพศในระดับที่ไม่เหมาะสม ร้อยละ 55.0 การสร้างสรรค์สื่อสังคมออนไลน์สัมพันธ์กับพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($p\text{-value} = <0.01$) โดยกลุ่มที่มีคะแนนการสร้างสรรค์สื่อสังคมออนไลน์เรื่องเพศได้ในระดับดีมีส่วนคะแนนพฤติกรรมทางเพศในระดับที่เหมาะสม ร้อยละ 91.7 และกลุ่มที่มีคะแนนการสร้างสรรค์สื่อสังคมออนไลน์เรื่องเพศในระดับต่ำมีส่วนคะแนนพฤติกรรมทางเพศในระดับที่ไม่เหมาะสม ร้อยละ 81.0

การรู้เท่าทันสื่อสังคมออนไลน์สัมพันธ์กับพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($p\text{-value} = <0.01$) โดยกลุ่มที่มีคะแนนการรู้เท่าทันสื่อสังคมออนไลน์ในระดับดีมีสัดส่วนคะแนนพฤติกรรมทางเพศในระดับที่เหมาะสม ร้อยละ 92.6 และกลุ่มที่มีคะแนนการรู้เท่าทันสื่อสังคมออนไลน์ในระดับต่ำมีสัดส่วนคะแนนพฤติกรรมทางเพศในระดับที่ไม่เหมาะสม ร้อยละ 88.9

อภิปรายผล

เพศของวัยรุ่นสัมพันธ์กับพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น โดยที่เพศหญิงมีสัดส่วนคะแนนพฤติกรรมทางเพศในระดับที่เหมาะสมมากกว่าเพศชาย ทั้งนี้เนื่องจากค่านิยม วัฒนธรรมที่ปลูกฝังมาตั้งแต่อดีต ทั้งในการเรียนการสอนของระบบการศึกษาของไทยส่งผลให้เพศชายกล้าเปิดเผยเรื่องเพศมากกว่าเพศหญิง โดยเพศหญิงจะถูกปลูกฝังให้รักกนวลสงวนตัว การเปิดเผยเรื่องเพศจึงเป็นเรื่องที่ไม่เหมาะสมสำหรับเพศหญิง ทำให้วัยรุ่นหญิงระมัดระวังเรื่องการแสดงออกเกี่ยวกับเรื่องเพศ สอดคล้องกับ ปิณณพร เทพพานิช (2560) เรื่องจงรักกนวลสงวนกาย: อำนาจรัฐไทยในแบบเรียนสุขศึกษา ที่พบว่าในแบบเรียนสุขศึกษามีการสอดแทรกเนื้อหาและข้อปฏิบัติสำหรับเพศหญิงให้มีความรักกนวลสงวนตัว และการมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานเป็นเรื่องที่น่าอับอายของเพศหญิง

การพักอาศัยอยู่กับพ่อแม่สัมพันธ์กับพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น โดยกลุ่มที่พักอาศัยอยู่กับพ่อแม่และมีสัดส่วนคะแนนพฤติกรรมทางเพศในระดับที่เหมาะสมมากกว่ากลุ่มที่ไม่ได้อยู่กับพ่อแม่ ทั้งนี้เนื่องจากความสัมพันธ์ในครอบครัว การดูแล เข้าใจ ใส่ เป็นปัจจัยที่สำคัญในการเลี้ยงดูลูก ทำให้วัยรุ่นที่ครอบครัวมีความอบอุ่น ความสัมพันธ์ภายในครอบครัวดี มีพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสม สอดคล้องกับสำนักอนามัยการเจริญพันธุ์ กรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข (2556) ที่ได้ศึกษาวิจัยเรื่องการสื่อสารเรื่องเพศในครอบครัวไทย ซึ่งสถาบันครอบครัวมีความสำคัญต่อวัยรุ่น เนื่องจากครอบครัวเป็นสถาบันหลักทางสังคมที่เล็กที่สุด เป็นบริบทรากฐานของการพัฒนาคุณภาพมนุษย์

ผู้ให้คำปรึกษาอันดับแรกเมื่อไม่สบายใจหรือมีปัญหาเรื่องสุขภาพทางเพศสัมพันธ์กับพฤติกรรมทางเพศ โดยกลุ่มที่ปรึกษาพ่อแม่หรือแม่มีสัดส่วนคะแนนพฤติกรรมทางเพศในระดับที่เหมาะสมมากกว่ากลุ่มที่ปรึกษาเพื่อนหรือแฟนหรืออื่น ๆ ทั้งนี้เนื่องจากการสื่อสารระหว่างพ่อแม่กับลูกในเรื่องเพศ วัยรุ่นจะได้ข้อมูลที่ถูกต้อง แนวทางในการแก้ไขปัญหาเหมาะสมมากกว่าการปรึกษาจากเพื่อนหรือแฟน ซึ่งอยู่ในวัยเดียวกันทำให้ข้อมูลที่ได้จากเพื่อนหรือแฟน อาจนำไปสู่การมีพฤติกรรมทางเพศที่ไม่เหมาะสมได้ สอดคล้องกับสำนักอนามัยการเจริญพันธุ์ กรมอนามัย

กระทรวงสาธารณสุข (2556) ที่ได้ศึกษาวิจัยเรื่องการสื่อสารเรื่องเพศในครอบครัวไทย ได้ระบุไว้ว่า ผู้ที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจและพฤติกรรมของวัยรุ่นคือ บิดามารดา และผู้ปกครองที่จะมีบทบาทในการสร้างภูมิคุ้มกันเรื่องเพศให้กับวัยรุ่น โดยเข้าใจและเลี้ยงดูเด็กให้พึงพอใจในตัวเอง รักตัวเอง รักและนับถือผู้อื่น และมีเจตคติที่เหมาะสมในเรื่องเพศ

ความสัมพันธ์ระหว่างการใช้สื่อสังคมออนไลน์กับพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น พบว่า จำนวนสื่อสังคมออนไลน์ที่ใช้ และจำนวนชั่วโมงที่ใช้สื่อสังคมออนไลน์ในช่วงวันธรรมดา (จันทร์-ศุกร์) สัมพันธ์กับพฤติกรรมทางเพศ โดยกลุ่มที่ใช้สื่อสังคมออนไลน์ช่องทางน้อยกว่าและจำนวนชั่วโมงน้อยกว่ามีสัดส่วนคะแนนพฤติกรรมทางเพศในระดับที่เหมาะสมมากกว่ากลุ่มที่ใช้สื่อสังคมออนไลน์หลากหลายช่องทางและใช้เวลามากกว่า ทั้งนี้เนื่องจากการบริโภคสื่อมีผลต่อพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นสอดคล้องกับการศึกษาของ จูติมา เพชรสัมฤทธิ์ (2556) ที่ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อพฤติกรรมสุขภาพทางเพศของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นในจังหวัดนครสวรรค์ พบว่า การบริโภคสื่อ สัมพันธ์กับพฤติกรรมสุขภาพทางเพศของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นมากที่สุด

ความสัมพันธ์ระหว่างบทบาทของผู้ปกครองกับพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น พบว่า บทบาทของผู้ปกครองในการใช้สื่อสังคมออนไลน์ของวัยรุ่นสัมพันธ์กับพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น โดยวัยรุ่นกลุ่มที่ผู้ปกครองมีบทบาทต่อการใช้สื่อสังคมออนไลน์อยู่ในระดับดีและระดับปานกลางมีสัดส่วนคะแนนพฤติกรรมทางเพศในระดับที่เหมาะสมมากกว่า ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ Vanderhoven, Schellens & Valcke (2016) ศึกษาการลดพฤติกรรมเสี่ยงในเว็บไซด์เครือข่ายทางสังคม โดยพัฒนาโปรแกรมการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาอายุ 12-17 ปี พบว่า การมีส่วนร่วมของผู้ปกครองมีส่วนที่ลดบางพฤติกรรมที่เป็นปัญหาเรื่องเพศในวัยรุ่นได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเห็นผลชัดเจนในนักเรียนชายมากกว่านักเรียนหญิง และการศึกษาของ Doornwaard, et al. (2014) พบว่าปัจจัยในเรื่องการใช้งานอินเทอร์เน็ตแบบส่วนตัว และมีการควบคุมการใช้อินเทอร์เน็ตจากผู้ปกครองในระดับต่ำ สามารถคาดการณ์พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในสื่อออนไลน์ของวัยรุ่นที่เพิ่มมากขึ้นได้

ความสัมพันธ์ระหว่างการใช้สื่อสังคมออนไลน์กับพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น พบว่า การเข้าถึงสื่อสังคมออนไลน์สัมพันธ์กับพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น โดยกลุ่มที่เข้าถึงสื่อสังคมออนไลน์เรื่องเพศได้ในระดับดีมีสัดส่วนคะแนนพฤติกรรมทางเพศในระดับที่เหมาะสมมากกว่ากลุ่มที่เข้าถึงสื่อสังคมออนไลน์เรื่องเพศในระดับต่ำ ทั้งนี้เนื่องจากการเข้าถึงสื่อสังคมออนไลน์เรื่องเพศได้ในระดับดีของวัยรุ่น หมายถึงการที่วัยรุ่นได้รับสื่อประเภทต่าง ๆ มีการแสวงหาข่าวสารได้จากสื่อ แต่ไม่ถูกจำกัดอยู่กับสื่อประเภทใดประเภทหนึ่งมากเกินไป ไม่หมกมุ่นกับสื่อสังคมออนไลน์

ในเรื่องเพศในทางที่ไม่เหมาะสม โดยประเด็นที่วัยรุ่นส่วนใหญ่เข้าถึงสื่อได้ดี คือการไม่เข้ากลุ่มหรือคลับที่พูดคุยหรือแลกเปลี่ยนภาพโชว์ภาพเซ็กซี่ และมีเพียงวัยรุ่นส่วนน้อยเท่านั้นที่มีการเข้าถึงสื่อได้ไม่ดี ในประเด็นการเข้าชมการแพร่ภาพสดของเน็ตไอดอลที่แต่งตัวเซ็กซี่ การดูวิดีโอเซ็กซี่ในสื่อสังคมออนไลน์ และการดูภาพเซ็กซี่ในสื่อสังคมออนไลน์ สอดคล้องกับจากรุวรรณ ศรีเวียงยา และทวิศักดิ์ กสิผล (2558) พบว่าการเข้าถึงสื่อกระตุ้นอารมณ์ทางเพศโดยการใช้อินเทอร์เน็ตผ่านมือถือ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์

การวิเคราะห์สื่อสังคมออนไลน์สัมพันธ์กับพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น โดยกลุ่มที่วิเคราะห์สื่อสังคมออนไลน์เรื่องเพศได้ในระดับดีมีสัดส่วนคะแนนพฤติกรรมทางเพศในระดับที่เหมาะสมมากกว่ากลุ่มที่วิเคราะห์สื่อสังคมออนไลน์เรื่องเพศในระดับต่ำ ทั้งนี้เนื่องจากกลุ่มที่มีการวิเคราะห์สื่อในระดับดีสามารถตีความเนื้อหาสื่อ ผลกระทบด้านต่าง ๆ จากสื่อ โดยใช้พื้นความรู้เดิมและการคาดการณ์ถึงผลที่จะเกิดขึ้น วิเคราะห์ถึงวัตถุประสงค์ของการสื่อสาร การวิเคราะห์กลุ่มเป้าหมายของสื่อ ส่งผลต่อการเลือกปฏิบัติคนได้อย่างเหมาะสม สอดคล้องกับ Pinkleton, Austin, Chen & Cohen (2012) ที่ศึกษาการรู้เท่าทันสื่อในการสร้างความเข้าใจของวัยรุ่นต่อการถ่ายภาพทางเพศในสื่อมวลชน เพื่อศึกษาผลต่อการตัดสินใจมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่น พบว่าการตัดสินใจของวัยรุ่นขึ้นอยู่กับการศึกษา โดยผู้ที่มีการรู้เท่าทันสื่อที่ดีกว่า มีความเข้าใจว่าสื่อมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเกี่ยวกับเรื่องเพศของวัยรุ่น

การประเมินค่าสื่อสังคมออนไลน์ไม่สัมพันธ์กับพฤติกรรมทางเพศ แต่พบว่ากลุ่มที่มีการประเมินค่าสื่อสังคมออนไลน์ได้ในระดับดีมีสัดส่วนคะแนนพฤติกรรมทางเพศในระดับที่เหมาะสมมากกว่ากลุ่มที่มีการประเมินค่าสื่อสังคมออนไลน์ในระดับต่ำ

การสร้างสรรคสื่อสังคมออนไลน์สัมพันธ์กับพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น โดยกลุ่มที่มีการสร้างสรรคสื่อสังคมออนไลน์เรื่องเพศได้ในระดับดีมีสัดส่วนคะแนนพฤติกรรมทางเพศในระดับที่เหมาะสมมากกว่ากลุ่มที่มีการสร้างสรรคสื่อสังคมออนไลน์เรื่องเพศในระดับต่ำ ทั้งนี้เนื่องจากการพัฒนาทักษะการสร้างสื่อในแบบฉบับของตนเองขึ้นมาเมื่อมีความรู้ ความเข้าใจดี สามารถวิเคราะห์ วิจาร์ณ ประเมินค่าสื่อได้ดีแล้ว ทำให้สามารถผลิตหรือสร้างสรรคสื่อได้ในทิศทางที่ดีด้วย ส่งผลต่อการเลือกปฏิบัติคนในเรื่องนั้น ๆ ที่ต้องการสร้างสรรคสื่อได้อย่างเหมาะสม

การรู้เท่าทันสื่อสังคมออนไลน์สัมพันธ์กับพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น โดยกลุ่มที่มีการรู้เท่าทันสื่อสังคมออนไลน์ได้ในระดับดีมีสัดส่วนคะแนนพฤติกรรมทางเพศในระดับที่เหมาะสมมากกว่ากลุ่มที่มีการรู้เท่าทันสื่อสังคมออนไลน์ในระดับต่ำ ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของจินตนา ต้นสุวรรณนนท์ (2557) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการรู้เท่าทันสื่อ โฆษณา กับพฤติกรรมบริโภคนิยมของเยาวชน พบว่า การรู้เท่าทันสื่อ โฆษณามีความสัมพันธ์ทางลบกับ

พฤติกรรมบริโภคนิยม หมายถึงกลุ่มตัวอย่างที่มีการรู้เท่าทันสื่อโฆษณาในระดับต่ำมีพฤติกรรมบริโภคนิยมในระดับสูง ในทางกลับกัน กลุ่มตัวอย่างที่มีการรู้เท่าทันสื่อโฆษณาในระดับสูงมีพฤติกรรมบริโภคนิยมในระดับต่ำ จะเห็นได้ว่าระดับการรู้เท่าทันสื่อมีผลต่อพฤติกรรมสุขภาพและการศึกษาของ Mc Cannon (2005) ที่ศึกษาการรู้เท่าทันสื่อกับวัยรุ่น พบว่าการรู้เท่าทันสื่อมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมทางเพศในประเด็นต่าง ๆ

ข้อจำกัดของการวิจัย

ในการศึกษานี้ ดำเนินเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับการรู้เท่าทันสื่อและพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นทั้งในผู้ที่มีประสบการณ์ทางเพศจริง และผู้ที่ไม่เคยมีประสบการณ์ทางเพศมาก่อน ได้แก่ การมีแฟนหรือคู่อุปการะ และการมีเพศสัมพันธ์ ซึ่งอาจทำให้ผลการวิจัยเกิดความคลาดเคลื่อนได้ เนื่องจากในผู้ที่ไม่เคยมีประสบการณ์ทางเพศเป็นเพียงการคาดการณ์ที่จะกระทำเท่านั้น มิได้เกิดจากพฤติกรรมที่เกิดขึ้นจริง ดังนั้นควรปรับปรุงการเก็บรวบรวมข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูล แยกระหว่างผู้ที่มีประสบการณ์ทางเพศและผู้ที่ไม่เคยมีประสบการณ์ทางเพศ

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

1.1 ด้านการเข้าถึงสื่อสังคมออนไลน์เรื่องเพศ จากการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีการเข้าถึงสื่อสังคมออนไลน์เรื่องเพศในระดับพอใช้ โดยมีการเข้าถึงได้ไม่ดีในเรื่องการติดตามเพจ/กลุ่มของหน่วยงานที่ให้ความรู้เรื่องเพศแก่วัยรุ่นในสื่อสังคมออนไลน์และสืบค้นหาความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศในสื่อสังคมออนไลน์ ซึ่งเป็นสื่อสังคมออนไลน์เรื่องเพศเชิงป้องกัน เพื่อให้วัยรุ่นสามารถนำไปใช้ในชีวิตรประจำวันได้เหมาะสม ดังนั้น จึงความส่งเสริมให้วัยรุ่นรู้จักสื่อสังคมออนไลน์ที่มีเนื้อหาสาระเรื่องเพศเชิงป้องกัน ช่องทาง วิธีการเข้าถึง และวิธีการสืบค้นหาข้อมูลที่เป็นแหล่งข้อมูลเรื่องเพศในสื่อสังคมออนไลน์ที่เชื่อถือได้ และมีเนื้อหาสาระที่ถูกต้อง

1.2 ด้านการวิเคราะห์สื่อสังคมออนไลน์เรื่องเพศ จากการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีการวิเคราะห์สื่อสังคมออนไลน์เรื่องเพศในระดับพอใช้ โดยมีการวิเคราะห์ได้ไม่ดีในเรื่องคิดว่าเพื่อนอาจมีเหตุผลที่แชร์วิดีโอเซ็กซี่ควรเปิดดูเพื่อทำความเข้าใจ ซึ่งวัยรุ่นเป็นวัยที่เริ่มเข้าสังคม ทำให้วัยรุ่นส่วนใหญ่ค่อนข้างคิดเพื่อน ความรู้สึกต้องการเป็นที่ยอมรับและคล้อยตามเพื่อน จึงเป็นเรื่องที่ต้องระมัดระวังสำหรับวัยรุ่น ดังนั้นในการส่งเสริมพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสมให้แก่วัยรุ่น ควรส่งเสริมบทบาทของความเป็นเพื่อนให้กับวัยรุ่น รวมถึงทักษะการปฏิเสธเพื่อน เมื่อรู้สึกว่าเป็นเพื่อนชักชวนไปทำในสิ่งที่ไม่ดี

1.3 ด้านการประเมินค่าสื่อสังคมออนไลน์เรื่องเพศ จากการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีการประเมินค่าสื่อสังคมออนไลน์เรื่องเพศในระดับพอใช้ โดยประเมินค่าสื่อได้ไม่ดีในเรื่องสื่อสังคมออนไลน์ในเรื่องเพศมีความทันสมัย และสื่อสังคมออนไลน์ทำให้เราสามารถค้นหาเรื่องเพศที่เราอยากรู้แต่ไม่กล้าถามกับคนอื่น ๆ ได้ ซึ่งหากวัยรุ่นมีความเชื่อในสื่อออนไลน์มากเกินไปโดยไม่มีความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาอย่างถ่องแท้ ดีความผิด อาจนำไปสู่การปฏิบัติตนที่ไม่เหมาะสมได้ รวมถึงการแสวงหาข้อมูลในสื่อสังคมออนไลน์ หากไม่มีทักษะในการเลือกเสพสื่ออื่น ๆ อาจพบข้อมูลที่ไม่อัปเดตได้ ดังนั้นควรส่งเสริมให้วัยรุ่นมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องการแสวงหาข้อมูลและการเลือกรับข้อมูลที่ได้จากสื่อสังคมออนไลน์ โดยการศึกษาจากหลายแหล่งข้อมูล เปรียบเทียบข้อมูล คู่มือที่มาและปีที่เผยแพร่ข้อมูล เป็นต้น นอกจากนี้ควรมีการเพิ่มทักษะการวิเคราะห์ ดีความ ให้กับวัยรุ่น หรือการนำข้อมูลมาสอบถามผู้ปกครองหรือเจ้าหน้าที่ที่มีความเชี่ยวชาญเพื่อตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูล

1.4 ด้านการสร้างสรรคสื่อสังคมออนไลน์เรื่องเพศ จากการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีการสร้างสรรคสื่อสังคมออนไลน์เรื่องเพศในระดับพอใช้ โดยสร้างสรรคสื่อได้ไม่ดีในเรื่องการสอบถามเพจ/ กลุ่มของหน่วยงานต่าง ๆ ที่ให้ความรู้เรื่องเพศแก่วัยรุ่นในเรื่องที่ตนเองสงสัย ดังนั้น ควรมีการพัฒนาวิธีการเชิญชวนหรือประชาสัมพันธ์ให้วัยรุ่นเข้าใจและเข้าถึงสื่อสังคมออนไลน์ที่เป็นช่องทางในการเผยแพร่ความรู้ หรือเป็นช่องทางให้คำปรึกษามากขึ้น เป็นการเพิ่มพื้นที่ในการสร้างสรรคสื่อสำหรับวัยรุ่นในเรื่องเพศที่เหมาะสม

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 จากข้อจำกัดที่พบในการศึกษาที่เก็บรวบรวมข้อมูลทั้งผู้ที่มีประสบการณ์ทางเพศจริงและผู้ที่ไม่เคยมีประสบการณ์ทางเพศมาก่อน ซึ่งอาจทำให้ผลการวิจัยเกิดความคลาดเคลื่อนได้เนื่องจากในผู้ที่ไม่เคยมีประสบการณ์ทางเพศเป็นเพียงการคาดการณ์ที่จะกระทำเท่านั้น มิได้เกิดจากพฤติกรรมทางเพศที่เกิดขึ้นจริง ดังนั้นควรปรับปรุงการเก็บรวบรวมข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูลแยกระหว่างผู้ที่มีประสบการณ์ทางเพศและผู้ที่ไม่เคยมีประสบการณ์ทางเพศ

2.2 จากผลการศึกษาพบว่า การรู้เท่าทันสื่อสังคมออนไลน์สัมพันธ์กับพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นจึงควรจัดทำโปรแกรมเพื่อสร้างเสริมความรู้เท่าทันสื่อสังคมออนไลน์ในเรื่องเพศเพื่อส่งเสริมให้วัยรุ่นมีพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสม ลดปัญหาเรื่องเพศที่ได้รับอิทธิพลมาจากสื่อ

บรรณานุกรม

- กรณิกา โกวิทย์ลักษณ์. (2558). การขายบริการทางเพศของนักศึกษาผ่านสื่ออินเทอร์เน็ต และ โซเชียลมีเดีย (Social Media) ในพื้นที่อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี. วิทยานิพนธ์ รัฐศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การเมืองและการบริหารจัดการ, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร. (2559). รายงานผลการสำรวจพฤติกรรมผู้ใช้ อินเทอร์เน็ตในประเทศไทย ปี 2559 Thailand Internet User Profile 2016. เข้าถึงได้จาก. www.bu.ac.th/knowledgecenter/executive_journal/oct_dec_11/pdf/aw016.pdf.
- กองการศึกษา, เมืองพัทยา. (2559). ข้อมูลจำนวนนักเรียน ใน โรงเรียนสังกัดเมืองพัทยา. ชลบุรี: กองการศึกษา, เมืองพัทยา. รายงานสถิติ.
- กองสุขศึกษา กรมสนับสนุนบริการสุขภาพ กระทรวงสาธารณสุข. (2559). กลยุทธ์การเสริมสร้าง และประเมินความรอบรู้ด้านสุขภาพและพฤติกรรมสุขภาพ. นนทบุรี: กองสุขศึกษา
- จารุวรรณ ศรีเวียงยา และทวีศักดิ์ กสิผล (2558). ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงต่อ การมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบางกะปิ กรุงเทพมหานคร. รายงานการประชุมวิชาการและนำเสนอผลการวิจัย ระดับชาติและนานาชาติ ครั้งที่ 6 กลุ่มระดับชาติ ด้านวิทยาศาสตร์, 1(6), 114-122.
- จินตนา ต้นสุวรรณนนท์. (2558). ความสัมพันธ์ระหว่างการรู้เท่าทันสื่อโฆษณากับพฤติกรรม บริโภคนิมของเยาวชนในเขตกรุงเทพมหานคร. วารสารวิจัย มสค สาขามนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์, 11(1), 93-111.
- ฐิติมา เพชรสัมฤทธิ์. (2556). ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมสุขภาพทางเพศของนักเรียนระดับ มัธยมศึกษาตอนต้น ในจังหวัดนครสวรรค์. วิทยานิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิจัย และประเมินผลการศึกษา, มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์.
- ณัฐนันท์ ศิริเจริญ, ปิยฉัตร ล้อมชวการ และกมลรัฐ อินทรทัศน. (2558). รูปแบบการสื่อสารเพื่อการ รู้เท่าทันสื่อและสารสนเทศจากสื่ออินเทอร์เน็ตของเยาวชนไทย. วารสารศรีปทุมปริทัศน์ ฉบับมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์, 15(1), 46-57.
- เทอดศักดิ์ ไม้เท้าทอง. (2557). การรู้เท่าทันสื่อ: ทักษะสำหรับการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21. เข้าถึงได้จาก. <http://www.tci-thaijo.org/index.php/jiskku/article/view/29552/25448>.
- ไทยรัฐออนไลน์. (2556). แลปิดเทอมเด็กใช้เวลาดูหนัง ไข้-ดัดเกม. เข้าถึงได้จาก. <http://www.thairath.co.th/content/378455>.

- ชัยจิรา ดวงแก้ว. (2553). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศของนักศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา จังหวัดราชบุรี*. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาพัฒนศึกษา, มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- นฤมล สุขศิริ. (2556). *อิทธิพลของสื่อที่ส่งผลต่อความเสี่ยงของการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา โรงเรียนในเขตอำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา*. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการศึกษา, มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง.
- นิพนธ์ ดาราวุฒิมาประกรณ์. (2558). *วัยรุ่นใช้สื่อออนไลน์อย่างไรในการหาคู่*. เข้าถึงได้จาก. <http://www.ms.ipsr.mahidol.ac.th/ConferenceXI/Download/Book/447-IPSR-Conference-A03-fulltext.pdf>
- บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์. (2553). *เทคนิคการสร้างเครื่องมือรวบรวมข้อมูลสำหรับการวิจัย*. (พิมพ์ครั้งที่ 7). กรุงเทพฯ: ศรีอนันต์การพิมพ์.
- บุบผา เมฆศรีทองคำ. (2554). การรู้เท่าทันสื่อ: การก้าวทันบนโลกข่าวสาร. *วารสารนักบริหาร*. 31(1). 117-123.
- บุบผา เมฆศรีทองคำ และคุณุตา จามจุรี. (2554). การศึกษาการรู้เท่าทันสื่อ: วิถีทางในการสร้างพลังการรู้เท่าทันสื่อ. *วารสารนักบริหาร*, 31(2), 63-69.
- ปกรณ์ ประจันบาน และอนุชา กอนพวง. (2559). การวิจัยและพัฒนาแบบวัดทักษะในศตวรรษที่ 21 ด้านการรู้เท่าทันสื่อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา. *วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร*, 18(1), 144-154.
- ปิ่นพร เทพพานิช. (2560). *จงรักภักดีสงวนกาย: อำนาจรัฐไทยในแบบเรียนสุขศึกษา*. เข้าถึงได้จาก. <http://www.lc.mahidol.ac.th/lcjournal/FullPaper/JLC35-special-Pannaporn-TP.pdf>
- ผู้จัดการออนไลน์. (24 ตุลาคม 2556). *อึ้ง! ปิดทอมเด็กคุณภาพไป เปลือย ถูกกลวงลามทางเพศ*. เข้าถึงได้จาก. <http://www.manager.co.th/QOL/ViewNews.aspx?NewsID=9560000133129&Html=1&TabID=3&>
- พนม คลีฉายา. (2559). การรู้เท่าทันสื่อดิจิทัลของนักเรียนมัธยม. *นิเทศศาสตร์ปริทัศน์*, 20(1), 46-57.
- พรทิพย์ เย็นจะบก. (2552). *ถอดรหัส ลับความคิดเพื่อการรู้เท่าทันสื่อ: คู่มือการเรียนรู้เท่าทันสื่อ*. กรุงเทพฯ: ออฟเซ็ท ครีเอชั่น.

- พิชิต วิจิตรบุญรักษ์. (2554). สื่อสังคมออนไลน์: สื่อแห่งอนาคต. *วารสารนักบริหาร*, 31(4), 99-103.
- พิมพ์เดือน จาตุรงค์กุล. (2550). *มัลติมีเดียเพื่องานนิเทศศาสตร์*. เอกสารประกอบการสอน คณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.
- เพชรน้อย สิงห์ช่างชัย, ปราโมทย์ ทองสุข และปานิศ หมวดเอียด. (2554). การวิเคราะห์อภิमानเกี่ยวกับโปรแกรมเพศศึกษาสำหรับเยาวชนในประเทศไทย. *วารสารสภาการพยาบาล*, 26(4), 5 – 15.
- ภัทร์ศินี แสนสำแดง. (2557). ทักษะการรู้เท่าทันสื่อมวลชนและสื่อสมัยใหม่ของวัยรุ่นในจังหวัดสกลนคร. *วารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร*, 6(12), 47-58.
- มนฤดี เตชะอินทร์ และพรณี ศิริวรรณภา. (2555). การตั้งครรภ์ในวัยรุ่น (Adolescent Pregnancy). *วารสารระบบบริการปฐมภูมิและเวชศาสตร์ครอบครัว*, 3(2), 39-53.
- ระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารการศึกษา. (2559). *ข้อมูลนักเรียน*. เข้าถึงได้จาก.
<http://data.bopp-obec.info/emis/>
- รุ่งรัตน์ ศรีสุริยเวศน์ และพรนภา หอมสินธุ์. (2557). การสื่อสารของบุตรสาวกับมารดาเกี่ยวกับความเสี่ยงทางเพศ และปัจจัยด้านจิตสังคมที่มีความสัมพันธ์กับการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนหญิง. *วารสารสาธารณสุขมหาวิทยาลัยบูรพา*, 9(2), 33-44.
- วัฒน์ ภูวทิศ. (2554). การใช้ประโยชน์จากสื่อสังคมออนไลน์และผลกระทบเชิงจริยธรรมในการนำเสนอข่าวสารของผู้สื่อข่าว. *วารสารนักบริหาร*, 31(1), 166-174.
- วิชัย แก้วไทย. (2553). *มาตรการในการเสริมสร้างพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นในพื้นที่ตำบลโนนสมบูรณ์ อำเภอบ้านแฮด จังหวัดขอนแก่น*. การศึกษาอิสระรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการปกครองท้องถิ่น, วิทยาลัยการปกครองท้องถิ่น, มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- วิไล คุณคำ. (2553). *ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมทางเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จังหวัดอุบลราชธานี*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, สาขาการส่งเสริมสุขภาพ, มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี.
- วีรพงษ์ พวงเล็ก. (2554). สื่อลามกบนอินเทอร์เน็ต: อันตรายที่พึงระวังและแนวทางแก้ปัญหาต่อเยาวชนไทย. การเปิดรับข่าวสาร. *วารสารนักบริหาร*, 31(2), 223-233.
- ศรัณยู เรือนจันทร์. (2555). สถานการณ์พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่นในพื้นที่พัฒนาต้นแบบการป้องกันและแก้ไขปัญหาการตั้งครรภ์ไม่พร้อมในวัยรุ่น จังหวัดอุตรดิตถ์. *วารสารวิจัยสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น*, 6(1), 101-110.

- ศูนย์พัฒนาทรัพยากรการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. (ม.ป.ป.). *การสร้างแบบออสกูค (Osgood's Method)*. เข้าถึงได้จาก.
http://www.elearning.msu.ac.th/opencourse/0506704/page06_03_03.html
- ศูนย์สุขภาพจิตที่ 6 จังหวัดชลบุรี. (2557). *ข้อมูลการคลอดบุตรของวัยรุ่นในพื้นที่เครือข่ายบริการที่ 6 ปี 2555*. เข้าถึงได้จาก. <http://mhc06.org/web/data/2557/2.1.pdf>
- สถาบันรามจิตติ. (2555). *รายงานการวิเคราะห์สภาวะการณืเด็กและเยาวชนไทยในรอบปี 2554-2555*. เข้าถึงได้จาก. http://www.childwatchthai.org/projects_newdata.php
- สายน้ำผึ้ง รัตนงาม. (2557). *พุทธวิธีการรู้เท่าทันสื่อเพื่อพัฒนาชีวิต: ศึกษากรณีสื่อโทรทัศน์และสื่อสังคมออนไลน์ประเภทเฟซบุ๊ก*. *วารสารศิลปศาสตร์ปริทัศน์*, 9(18), 63-73.
- สายฝน เอกวางกูร และคณะ. (2554). *พฤติกรรมเสี่ยงต่อสุขภาพของวัยรุ่น ในจังหวัดนครศรีธรรมราช*. *วารสารการพยาบาลและการศึกษา*, 3(3), 51-63.
- สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา. (2559). *ข้อมูลจำนวนนักเรียนในโรงเรียนสังกัดเอกชน. ชลบุรี: สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา*. รายงานสถิติ.
- สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา. (2559). *พระราชบัญญัติการป้องกันและแก้ไขปัญหาคารตั้งครรภ์ในวัยรุ่น พ.ศ.2559*. เข้าถึงได้จาก. <http://web.krisdika.go.th/data/law/law2/%a1158/%a1158-20-2559-a0001.pdf>
- สำนักงานปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์. (2556). *รายงานสถานการณ์การคลอดบุตรของวัยรุ่นไทย ปี 2555*. เข้าถึงได้จาก.
www.m-society.go.th/article_attach/10430/15330.pdf
- สำนักอนามัยการเจริญพันธุ์ กรมอนามัย. (2556). *รายงานการศึกษาวิจัยเรื่องการสื่อสารเรื่องเพศในครอบครัวไทย*. เข้าถึงได้จาก.
http://rhold.anamai.moph.go.th/all_file/research/%E0%B8%AA%E0%B8%B7%E0%B9%88%E0%B8%AD%E0%B8%AA%E0%B8%B2%E0%B8%A3%E0%B9%80%E0%B8%A3%E0%B8%B7%E0%B9%88%E0%B8%AD%E0%B8%87%E0%B9%80%E0%B8%9E%E0%B8%A8.pdf
- สำนักอนามัยการเจริญพันธุ์ กรมอนามัย. (2559). *สถานการณ์อนามัยการเจริญพันธุ์ในวัยรุ่นและเยาวชน พ.ศ. 2558*. เข้าถึงได้จาก. http://rh.anamai.moph.go.th/ewt_dl_link.php?nid=86

- สุกัญญา อุทามนตรี. (2555). *ประสิทธิผลของรูปแบบการจัดการเรียนรู้วิชาสุขศึกษาแบบเน้นประสบการณ์เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้เท่าทันสื่อ โฆษณาผลิตภัณฑ์สุขภาพทางอินเทอร์เน็ตสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย*. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาสุขศึกษา, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- สุภารัตน์ แก้วสุทธิ. (2553). *พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ต การรู้เท่าทันสื่อ และพฤติกรรม การป้องกันตัวเอง จากการละเมิดสิทธิส่วนบุคคลทางอินเทอร์เน็ต*. กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุวรรณ ด้วงมหาสอน. (2557). *ผลของโปรแกรมอิทธิพลทางสังคมต่อทัศนคติเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร การรับรู้ความสามารถตนเอง และความตั้งใจในการปฏิเสธ การมีเพศสัมพันธ์ในวัยรุ่นตอนต้น*. วิทยานิพนธ์พยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการพยาบาลเวชปฏิบัติชุมชน, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- อนันต์ ไชยกุลวัฒนา และชัยสิทธิ์ สุนทรธา. (2554). *ผลของโปรแกรมสุขศึกษาเพื่อพัฒนา การรู้เท่าทันสื่อ โฆษณาผลิตภัณฑ์เสริมอาหารลดน้ำหนัก ในกลุ่มตัวอย่างนักเรียนหญิง ชั้นมัธยมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ*. *ศรีนครินทร์เวชสาร*, 26(1), 25-34 .
- อภิญา เปี่ยมวัฒนาทรัพย์, สุมาลี จันทลักษณ์ และสำนักงานป้องกันและควบคุมโรคที่ 3 จังหวัดชลบุรี. (2552). *ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นตอนต้น ใน สถานศึกษาเขตเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี*. *วารสารสำนักงานป้องกันและควบคุมโรค ที่ 3 จังหวัดชลบุรี*, 2(2), 56-68.
- อารี พลดี. (2556). *สื่อสังคม*. เข้าถึงได้จาก <http://www.royin.go.th/?knowledges= สื่อสังคม> 4 ตุลาคม 2556.
- อุริษา งามวุฒิวร. (2553). *การเปิดรับสื่อละครโทรทัศน์ การรู้เท่าทันสื่อ และความคิดเห็นต่อ ความนิยมทางเพศ และการเลียนแบบพฤติกรรมชายรักชายของเยาวชน ในกรุงเทพมหานคร*. วิทยานิพนธ์นิเทศศาสตรมหาบัณฑิต, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อุษา บิ๊กกินส์. (2555). *การรู้เท่าทันสื่อและสารสนเทศ*. *วารสารสุทธิปริทัศน์*, 26(80), 147-161.
- Baumgartner SE, Valkenburg PM & Peter J. (2010). Assessing causality in the relationship between adolescents' risky sexual online behavior and their perceptions of this behavior. *J Youth Adolesc*, 39(10), 1226-1239.
- Bergsma, L.J. (2004). Empowerment education: the link between media literacy and health promotion. *American Behavioral Scientist*, 48(2), 152-164.

- Bergsma, L. J. & M.E. Carney. (2008). The Effectiveness of Health Promoting Media Literacy Education: A Systematic Review. *Health Education Research*, 23, 522-542.
- Bleakley A, Hennessy M & Fishbein M. (2011). A model of adolescents' seeking of sexual content in their media choices. *J Sex Res*. 48(4). 309-315.
- Brown, J.D & Canton, J.R. (2000). The Mass Media and Adolescents' Health. *Adolesc Health* 2000, (27) 2.
- Buckingham, D. (2003). *Media education: Literacy, learning and contemporary culture*. Cambridge: Polity Press.
- Carlson, U., Tayie, S., Jacquinet-Delaunay, G. & Pérez Tornero, J.M. (2008). *Empowerment through Media Education. An Intercultural Dialogue*. Sweden: Nordicom, University of Gothenburg.
- Daniel, W.W. (1995). *Biostatistics: A foundation for analysis in the health sciences*. New York: Wiley & Sons.
- Doornwaard SM & et al. (2014). Sex-related online behaviors and adolescents' body and sexual self-perceptions. *Pediatrics*, 134(6), 1103-1110.
- Doornwaard SM & et al. (2015). Adolescents' use of sexually explicit Internet material and their sexual attitudes and behavior: Parallel development and directional effects. *Dev Psychol*, 51(10), 1476-1488.
- Escobar-Chaves SL & et al. (2005). Impact of the media on adolescent sexual attitudes and behaviors. *Pediatrics*, 116(1), 303-326.
- Livingstone, S. M., Van Couvering, E. & Thumin, N. (2005). *Adult media literacy: A review of the research literacy*. London: Ofcom.
- McCannon R. (2005). Adolescents and media literacy. *Adolesc Med Clin*, 16(2), 463-480.
- Nikken P & de Graaf H. (2013). Reciprocal relationships between friends' and parental mediation of adolescents' media use and their sexual attitudes and behavior. *J Youth Adolesc*, 42(11), 1696-1707.
- OFCOM. (2008). *What is media literacy?*. From.
http://www.ofcom.org.uk/advice/media_literacy/of_med_lit/whatis/

- Oxstrand, B. (2009). *Media Literacy Education-A Discussion about Media Education in the Western Countries, Europe and Sweden*. Paper presented at the Nordmedia09 Conference in Karlstad University: Sweden.
- Pack, T. (2002). Media literacy: educational organizations advocate enlightened media consumption. *Link-Up*. May 2002, 19(3), 10.
- Paris agenda or 12 recommendations for media Education. (2007). From. <http://www.ifap.ru/pr/2007/0706255ba.pdf>.
- Pinkleton BE, Austin EW, Chen YC & Cohen M. (2012). The role of media literacy in shaping adolescents' understanding of and responses to sexual portrayals in mass media. *J Health Commun*, 17(4), 460-476.
- Potter, W. J. (2005). *Theory of media literacy* (3rd ed.). London: Sage.
- Salawu AT, Reis SO, Fawole OI & Dairo MD. (2015). Sexual behaviour and use of electronic media among undergraduates in the University of Ibadan. *Afr J Med Med Sci*, 44(4), 321-327.
- Thoman, E. & Jolis, T. (2008). *Literacy for the 21st century: An overview and orientation guide to media literacy education*. Santa Monica, CA: Center for Media Literacy.
- UNESCO. (2013). *Media and Information Literacy: Policy and Strategy Guidelines*. UNESCO: France.
- Van Oosten JM, Peter J & Boot I. (2015). Exploring associations between exposure to sexy online self-presentations and adolescents' sexual attitudes and behavior. *J Youth Adoles*, 44(5), 1078-1091.
- Vandenbosch L, van Oosten JM & Peter J. (2015). The Relationship Between Sexual Content on Mass Media and Social Media: A Longitudinal Study. *Cyberpsychol Behav Soc Netw*, 18(12), 697-703.
- Vanderhoven E, Schellens T & Valcke M. (2016). Decreasing Risky Behavior on Social Network Sites: The Impact of Parental Involvement in Secondary Education Interventions. *J Prim Prev*, 37(3), 247-261.
- Williams A. (2010). How to write and analyse a questionnaire. *Journal of Orthodontics*, 30(3), 245-252.

World Health Organization. (1995). *A Picture of health: A review and annotated of the health of young people in developing countries*. Geneva: World Health Organization.

World Health Organization. (2004). *Adolescent Pregnancy (Issues in Adolescent health and Development)*. Geneva: World Health Organization.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
แบบรายงานผลการพิจารณาจริยธรรม

เอกสารรับรองผลการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์
คณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

คณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยระดับบัณฑิตศึกษา คณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
ได้พิจารณาโครงการวิจัย

รหัสโครงการวิจัย IRB ๐๐๕/๒๕๖๐
โครงการวิจัยเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างการรู้เท่าทันสื่อสังคมออนไลน์กับพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น
อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี
ASSOCIATION BETWEEN SOCIAL MEDIA LITERACY AND SEXUAL BEHAVIORS
OF ADOLESCENTS IN BANGLAMUNG DISTRICT, CHONBURI PROVINCE
หัวหน้าโครงการวิจัย นางสาวศศิสุตา วิบูลย์พันธุ์ รหัสสนិត ๕๗๙๑๐๑๑๔
หน่วยงานที่สังกัด หลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสร้างเสริมสุขภาพ

คณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยระดับบัณฑิตศึกษา คณะสาธารณสุขศาสตร์ ได้พิจารณาแล้วเห็นว่า
เป็นไปตามหลักการของจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ โดยที่ผู้วิจัยเคารพสิทธิและศักดิ์ศรีในความเป็นมนุษย์
ไม่มีการละเมิดสิทธิ สวัสดิภาพ และไม่ก่อให้เกิดอันตรายแก่ตัวอย่างการวิจัยและผู้เข้าร่วมโครงการวิจัย
จึงเห็นสมควรให้ดำเนินการวิจัยในขอบข่ายของโครงการวิจัยที่เสนอได้ (ดูตามเอกสารตรวจสอบ)

๑. เอกสารโครงการวิจัยฉบับภาษาไทย ฉบับที่ ๑ วันที่ ๑๗ เดือน มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๐
๒. เอกสารชี้แจงผู้เข้าร่วมโครงการวิจัย ฉบับที่ ๑ วันที่ ๑๗ เดือน มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๐
๓. เอกสารแบบแสดงความยินยอมของผู้เข้าร่วมโครงการวิจัย ฉบับที่ ๑ วันที่ ๑๗ เดือน มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๐
๔. เอกสารแสดงรายละเอียดเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยซึ่งผ่านการพิจารณาจากผู้ทรงคุณวุฒิแล้ว หรือชุดที่ใช้เก็บข้อมูลจริง
จากผู้เข้าร่วมโครงการวิจัย ฉบับที่ ๑ วันที่ ๑๗ เดือน มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๐
๕. เอกสารอื่น ๆ (ถ้ามี) ฉบับที่ ๑ วันที่ ๑๗ เดือน มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๐

การรับรองผลการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ฉบับนี้ มีผลถึงวันที่ ๑๗ เดือน มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๑

ออกให้ ณ วันที่ ๑๗ เดือน มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๐

ลงนาม.....

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทงศักดิ์ ยิ่งรัตนสุข)

ประธานกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยระดับบัณฑิตศึกษา
คณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

ภาคผนวก ข

รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ

รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ

1. รศ.ดร.พรนภา หอมสินธุ์
ตำแหน่งทางวิชาการ รองศาสตราจารย์
สถานที่ทำงาน คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
2. รศ.ดร.จุฬารัตน์ โสตะ
ตำแหน่งทางวิชาการ รองศาสตราจารย์
สถานที่ทำงาน คณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น
3. ผศ.ดร.กมลมาลย์ วิรัตน์เศรษฐ์สิน
ตำแหน่งทางวิชาการ ผู้ช่วยศาสตราจารย์
สถานที่ทำงาน คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
4. ดร.วรรณรัตน์ รัตนวรางค์
ตำแหน่งทางวิชาการ -
สถานที่ทำงาน คณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

ภาคผนวก ค
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

คำชี้แจงผู้เข้าร่วมวิจัย

การวิจัยเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างการรู้เท่าทันสื่อสังคมออนไลน์กับพฤติกรรมทางเพศ
ของวัยรุ่น อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี
เรียน ผู้เข้าร่วมการวิจัยทุกท่าน

ตามที่ข้าพเจ้านางสาว โศภิตศดา วิบูลย์พันธุ์ นิสิตระดับปริญญาโท หลักสูตรวิทยาศาสตร์
มหาบัณฑิต สาขาการส่งเสริมสุขภาพ ได้ทำวิจัยเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างการรู้เท่าทันสื่อสังคม
ออนไลน์กับพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา
ปัจจัยส่วนบุคคล พฤติกรรมการใช้สื่อสังคมออนไลน์ บทบาทของผู้ปกครอง การรู้เท่าทันสื่อสังคม
ออนไลน์ และพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล พฤติกรรม
การใช้สื่อสังคมออนไลน์ บทบาทของผู้ปกครอง และการรู้เท่าทันสื่อสังคมออนไลน์ กับพฤติกรรม
ทางเพศของวัยรุ่นในอำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี ซึ่งท่านเป็นบุคคลหนึ่งที่ได้รับการสุ่มเลือก
ให้เข้าร่วมการศึกษาวิจัยครั้งนี้ และมีผู้ได้รับการสุ่มเลือกให้เข้าร่วมวิจัยทั้งสิ้น 479 คน

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามในการวิจัย ผู้เข้าร่วมวิจัยจะตอบคำถาม
ตามแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยใช้เวลาในการตอบแบบสอบถามประมาณ 30 นาที
หากมีข้อคำถามใดที่ผู้เข้าร่วมวิจัยไม่ต้องการที่จะตอบ หรือมีความอึดอัดใจ ไม่สบายใจ ก็สามารถ
ข้ามข้อคำถามนั้นไปได้ ในการศึกษานี้ ผู้วิจัยจะทำหนังสือขออนุญาตผู้ปกครองของนักเรียนที่เป็นกลุ่ม
ตัวอย่างการวิจัย เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างยังไม่บรรลุนิติภาวะ โดยผู้ปกครองของกลุ่มตัวอย่างจะต้องทำ
การลงนามในเอกสารขออนุญาต เพื่อเป็นการยินยอมให้ผู้วิจัยทำการวิจัยในกลุ่มตัวอย่างได้ก่อนทำ
การเก็บข้อมูล ซึ่งข้อมูลที่ได้จากการวิจัย จะเป็นแนวทางในการเข้าใจถึงการรู้เท่าทันสื่อสังคมออนไลน์
และจะนำไปเป็นแนวทางในการพัฒนาการรู้เท่าทันสื่อ การส่งเสริมสุขภาพพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น
จากสื่อสังคมออนไลน์อย่างเหมาะสมต่อไป

ผู้เข้าร่วมวิจัยสามารถที่ถอนตัวจากการศึกษาวิจัยครั้งนี้ได้ทุกขณะ โดยไม่มีผลใด ๆ
กับผู้เข้าร่วมการวิจัยและไม่สูญเสียประโยชน์ที่พึงจะได้รับ การวิจัยครั้งนี้ไม่มีค่าใช้จ่ายใด ๆ ทั้งสิ้น
การเก็บรักษาความลับ ผู้วิจัยจะเก็บรักษาข้อมูลในตู้ที่มีกุญแจล็อก ซึ่งผู้วิจัยเปิดได้เพียงคนเดียวเท่านั้น
โดยผู้ที่เข้าถึงข้อมูล มีเพียงผู้ศึกษาวิจัย คณาจารย์ และคณะกรรมการกำกับดูแลการวิจัยเท่านั้น
และจะทำลายภายหลังจากได้รับการอนุมัติจากสภามหาวิทยาลัยให้สำเร็จการศึกษา โดยใช้เครื่องย่อย
กระดาษในการทำลายเอกสาร และในการเก็บข้อมูลจะใช้รหัสแทน ชื่อ-สกุลจริง หากมีข้อสงสัย
ประการใดคิดค้นยินดีตอบข้อสงสัยตลอดเวลา สามารถติดต่อผู้วิจัยได้ที่ เบอร์โทรศัพท์ 08-7930-9295
หรือติดต่อคณะกรรมการพิจารณาจริยธรรม ที่สำนักงานคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัย
คณะสาธารณสุขศาสตร์ เบอร์โทรศัพท์ 038-102-743

ใบยินยอมเข้าร่วมการวิจัย

หัวข้อวิทยานิพนธ์ เรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างการรู้เท่าทันสื่อสังคมออนไลน์กับพฤติกรรมทางเพศ
ของวัยรุ่น อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี

วันที่ให้คำยินยอม วันที่ .....เดือน.....พ.ศ. ....

ก่อนที่จะลงนามในใบยินยอมเข้าร่วมการวิจัยนี้ ข้าพเจ้าได้รับการอธิบายจากผู้วิจัยถึงวัตถุประสงค์ของการวิจัย วิธีการวิจัย ประโยชน์ที่จะเกิดขึ้นจากการวิจัยอย่างละเอียด และมีความเข้าใจดีแล้ว ผู้วิจัยรับรองว่าจะตอบคำถามต่าง ๆ ที่ข้าพเจ้าสงสัยด้วยความเต็มใจ ไม่ปิดบัง ซ่อนเร้นจนข้าพเจ้าพอใจ ข้อมูลเฉพาะเกี่ยวกับตัวข้าพเจ้าจะถูกเก็บเป็นความลับและจะเปิดเผยในภาพรวมที่เป็นการสรุปผลการวิจัย หากมีข้อคำถามใดที่ผู้เข้าร่วมวิจัยไม่ต้องการที่จะตอบ หรือมีความอึดอัดใจ ไม่สบายใจ ก็สามารถข้ามข้อคำถามนั้นไปได้

ข้าพเจ้ายินดีเข้าร่วมโครงการวิจัยนี้ด้วยความสมัครใจ และข้าพเจ้ามีสิทธิที่จะบอกเลิกการเข้าร่วมในโครงการวิจัยนี้เมื่อใดก็ได้ และการบอกเลิกการเข้าร่วมการวิจัยนี้ จะไม่มีผลกระทบใด ๆ ต่อข้าพเจ้า

ข้าพเจ้าได้อ่านข้อความข้างต้นแล้ว และมีความเข้าใจดีทุกประการ และได้ลงนามในใบยินยอมนี้ด้วยความเต็มใจ

ลงนาม.....ผู้ยินยอม

(.....)

ลงนาม.....พยาน

(.....)

ลงนาม.....ผู้ทำวิจัย

(.....)

ในกรณีที่ผู้ตอบแบบสอบถามอายุต่ำกว่า 18 ปี จะต้องได้รับการยินยอมจากผู้ปกครองหรือผู้แทน โดยชอบด้วยกฎหมาย

ลงนาม.....ผู้ปกครอง/ผู้แทนฯ

(.....)

ลงนาม.....พยาน

(.....)

ลงนาม.....ผู้ทำวิจัย

(.....)

เลขที่แบบสอบถาม.....

ชุดที่ 1 สำหรับวัยรุ่น

แบบสอบถาม

**เรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างการรู้เท่าทันสื่อสังคมออนไลน์กับพฤติกรรมทางเพศ
ของวัยรุ่น อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี**

คำชี้แจงแบบสอบถาม

แบบสอบถามชุดนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการส่งเสริมสุขภาพ คณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ใช้ในการศึกษาวิจัย เรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างการรู้เท่าทันสื่อสังคมออนไลน์กับพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี จึงขอความร่วมมือจากท่านตอบแบบสอบถามให้ครบทุกข้อตรงกับความรู้ดีและความจริงของท่าน แบบสอบถามนี้ผู้วิจัยจะเก็บไว้เป็นความลับ และจะไม่มีผลกระทบใด ๆ ต่อท่าน ข้อมูลที่ได้จะนำเสนอในภาพรวม และจะนำไปเป็นแนวทางในการพัฒนาการรู้เท่าทันสื่อ การส่งเสริมสุขภาพพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นจากสื่อสังคมออนไลน์อย่างเหมาะสมต่อไป

แบบสอบถามมีจำนวน 63 ข้อ แบ่งออกเป็น 4 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน 4 ข้อ
ส่วนที่ 2 การใช้สื่อสังคมออนไลน์ของวัยรุ่น	จำนวน 4 ข้อ
ส่วนที่ 3 การรู้เท่าทันสื่อสังคมออนไลน์	จำนวน 40 ข้อ
ส่วนที่ 4 พฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น	จำนวน 15 ข้อ

โปรดอ่านคำชี้แจงก่อนตอบแบบสอบถามแต่ละส่วน และขอความกรุณาตอบแบบสอบถามให้ครบทุกข้อ

ขอขอบคุณทุกท่านที่ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี

นางสาวโสภิสสุดา วิบูลย์พันธุ์

นิสิตปริญญาโท หลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการส่งเสริมสุขภาพ

คณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

โทรศัพท์ 08-7930-9295

ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคล

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน หรือเติมข้อความลงในช่องว่างที่ตรงกับความเป็นจริง

1. เพศของท่าน คือ
  - 1.ชาย
  - 2. หญิง
  - 3. อื่น ๆ ระบุ.....
2. การแสดงออกทางเพศของท่าน คือ
  - 1.ชายที่มีความเป็นชาย
  - 2.หญิงที่มีความเป็นหญิง
  - 3. ชายที่มีความเป็นหญิง
  - 4.หญิงที่มีความเป็นชาย
  - 5. อื่น ๆ ระบุ.....
3. ปัจจุบันท่านพักอาศัยอยู่กับใคร
  - 1. อยู่กับพ่อและแม่
  - 2. อยู่กับพ่อ
  - 3. อยู่กับแม่
  - 4. อยู่คนเดียว
  - 5. อยู่กับญาติ (ระบุ).....
  - 6. อื่น ๆ ระบุ.....
4. เมื่อท่านไม่สบายใจหรือมีปัญหาเรื่องสุขภาพทางเพศจะปรึกษาใครเป็นอันดับแรก
  - 1. พ่อ
  - 2. แม่
  - 3. ครู/ อาจารย์
  - 4. เพื่อน
  - 5.แฟน
  - 6. อื่น ๆ ระบุ.....

ส่วนที่ 2 การใช้สื่อสังคมออนไลน์ในรอบ 1 เดือนที่ผ่านมา

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน หรือเติมข้อความลงในช่องว่างที่ตรงกับความเป็นจริง

5. ปัจจุบันท่านเข้าใช้สื่อสังคมออนไลน์ช่องทางใดบ้าง (ตอบได้หลายข้อ)
- เฟซบุ๊ก ไลน์ ยูทูป
- ทวิตเตอร์ อินตราแกรม วิเซท
- บีทอค ไม่ได้ใช้งานเลย (ข้ามไปตอบข้อที่ 51)
- บีโก๊ ไลฟ์ อื่น ๆ (ระบุ).....
6. ใน 1 สัปดาห์ ท่านเข้าใช้สื่อสังคมออนไลน์กี่วัน.....วัน
7. ในวันธรรมดา (จันทร์-ศุกร์) ท่านเข้าใช้สื่อสังคมออนไลน์เฉลี่ยวันละ.....ชั่วโมง
8. ในวันหยุด (เสาร์-อาทิตย์) ท่านเข้าใช้สื่อสังคมออนไลน์เฉลี่ยวันละ.....ชั่วโมง

ส่วนที่ 3 การรู้เท่าทันสื่อสังคมออนไลน์ (สื่อสังคมออนไลน์ที่ท่านตอบในข้อที่ 5)

1. การเข้าถึงสื่อสังคมออนไลน์ 10 ข้อ

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ท่านเห็นว่าตรงตามความเห็นของท่านมากที่สุด

ทุกครั้ง หมายถึง ท่านปฏิบัติกิจกรรมนั้น ๆ ทุกครั้ง หรือทุกวันเมื่อใช้สื่อสังคมออนไลน์

บ่อยครั้ง หมายถึง ท่านปฏิบัติกิจกรรมนั้น ๆ บ่อยครั้ง หรือ 3-6 วันต่อสัปดาห์ เมื่อใช้สื่อสังคมออนไลน์

นาน ๆ ครั้ง หมายถึง ท่านปฏิบัติกิจกรรมนั้น ๆ นาน ๆ ครั้ง หรือ 1-2 วันต่อสัปดาห์ เมื่อใช้สื่อสังคมออนไลน์

ไม่เคยเลย หมายถึง ท่านไม่เคยปฏิบัติกิจกรรมนั้น ๆ เลย

คำถาม	ระดับการเข้าถึงสื่อ			
	ทุกครั้ง	บ่อยครั้ง	นาน ๆ ครั้ง	ไม่เคยเลย
9. ท่านเคยดูภาพแชร์กันในสื่อสังคมออนไลน์				
10. ท่านเคยดูวิดีโอแชร์กันในสื่อสังคมออนไลน์				
11. ท่านเคยเข้าชมการแพร่ภาพสดของเน็ตไอดอลที่แต่งตัวแชร์ชี				
...				

2. การวิเคราะห์สื่อสังคมออนไลน์ 10 ข้อ

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ท่านเห็นว่าตรงตามความเห็นของท่านมากที่สุด

คำถาม	ระดับการวิเคราะห์สื่อ			
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
จงใช้สถานการณ์ต่อไปนี้ตอบข้อ 19-22				
หากท่านเข้าเล่นเฟซบุ๊ก แล้วพบว่าเพื่อนได้แชร์ วิดีโอเช็ทซ์มาที่หน้าเฟซบุ๊กของท่าน ท่านมีความคิดเห็นอย่างไร				
19. ท่านคิดว่าไม่ควรเปิดดูวิดีโอเช็ทซ์ จากเพื่อน				
20. ท่านคิดว่าวิดีโอเช็ทซ์จากเพื่อนนั้น มีความน่าสนใจ ต้องรีบกดดูก่อน โคนลบ				
21. ท่านคิดว่าเฟซบุ๊กไม่ควรมีวิดีโอเช็ทซ์ แบบนี้ ควรแจ้งลบ				
...				
จงใช้สถานการณ์ต่อไปนี้ตอบข้อ 23-25				
...				
จงใช้สถานการณ์ต่อไปนี้ตอบข้อ 26-28				
...				

3. การประเมินค่าสื่อสังคมออนไลน์ 10 ข้อ

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ล้อมรอบตัวเลขในช่องว่างที่ท่านเห็นว่าตรงตามความเห็นของท่านมากที่สุด

ตัวอย่างเช่น ท่านคิดว่าท่านหน้าตาดีมากน้อยเพียงใด

จี๋เห่ / 1 / 2 / 3 / 4 / 5 / 6 / 7 / สวย/หล่อ

1 หมายถึง ท่านคิดว่าท่านจี๋เห่ที่สุด

2 หมายถึง ท่านคิดว่าท่านค่อนข้างจี๋เห่

3 หมายถึง ท่านคิดว่าท่านจี๋เห่เล็กน้อย

4 หมายถึง ท่านคิดว่าท่านไม่สวย/ไม่หล่อ แต่ก็ไม่ใช่จี๋เห่

5 หมายถึง ท่านคิดว่าท่านสวย/หล่อเล็กน้อย

6 หมายถึง ท่านคิดว่าท่านค่อนข้างสวย/หล่อ

7 หมายถึง ท่านคิดว่าท่านสวย/หล่อที่สุด

29. ท่านคิดว่าสื่อสังคมออนไลน์น่าเชื่อถือมากน้อยเพียงใด

หลอกหลวง / 1 / 2 / 3 / 4 / 5 / 6 / 7 / เชื่อถือได้

30. ท่านคิดว่าสื่อสังคมออนไลน์มีเนื้อหาที่ตรงความเป็นจริงมากน้อยเพียงใด

โกหก / 1 / 2 / 3 / 4 / 5 / 6 / 7 / ความจริง

31. ท่านคิดว่าสื่อสังคมออนไลน์เป็นภัยอันตรายมากน้อยเพียงใด

อันตราย / 1 / 2 / 3 / 4 / 5 / 6 / 7 / ปลอดภัย

...

3. การสร้างสรรค์สื่อสังคมออนไลน์ 10 ข้อ

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ท่านเห็นว่าตรงตามความเห็นของท่านมากที่สุด

ทุกครั้ง หมายถึง ท่านปฏิบัติกิจกรรมนั้น ๆ ทุกครั้งหรือเป็นประจำ หรือทุกวันเมื่อใช้สื่อสังคมออนไลน์

บ่อยครั้ง หมายถึง ท่านปฏิบัติกิจกรรมนั้น ๆ บ่อยครั้ง หรือ 3-6 วันต่อสัปดาห์ เมื่อใช้สื่อสังคมออนไลน์

นาน ๆ ครั้ง หมายถึง ท่านปฏิบัติกิจกรรมนั้น ๆ นาน ๆ ครั้ง หรือ 1-2 วันต่อสัปดาห์เมื่อใช้สื่อสังคมออนไลน์

ไม่เคยเลย หมายถึง ท่านไม่เคยปฏิบัติกิจกรรมนั้น ๆ เลย

คำถาม	ระดับการสร้างสรรค์สื่อ			
	ทุกครั้ง	บ่อยครั้ง	นาน ๆ ครั้ง	ไม่เคยเลย
39. เมื่อท่านเห็นภาพหรือวิดีโอเช็กชีในสื่อสังคมออนไลน์ ท่านจะกดแชร์ส่งให้เพื่อนทันที				
40. เมื่อท่านเห็นภาพหรือเนื้อหาเกี่ยวกับการป้องกันตัวจากการโดนข่มขืนในสื่อสังคมออนไลน์ ท่านจะกดแชร์ส่งให้เพื่อนทันที				
41. เมื่อท่านเห็นภาพหรือวิดีโอเช็กชีในสื่อสังคมออนไลน์ ท่านจะกดยางานความไม่เหมาะสมทันที				
...				

ส่วนที่ 4 พฤติกรรมทางเพศ

- ท่านมีแฟน/ คู่รักหรือไม่

1. มี   2. เคยมีแต่ตอนนี้ไม่มี   3. ไม่เคยมี

- ท่านเคยมีเพศสัมพันธ์หรือไม่

1. เคยมี   2. ไม่เคยมี

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ท่านเห็นว่าตรงตามความจริงของท่านมากที่สุด

ทุกครั้ง/เป็นประจำ หมายถึง ท่านปฏิบัติหรือคาดการณ์ว่าจะปฏิบัติกิจกรรมนั้น ๆ

ทุกครั้ง หรือเป็นประจำ หรือทุกวัน

บ่อยครั้ง หมายถึง ท่านปฏิบัติหรือคาดการณ์ว่าจะปฏิบัติกิจกรรมนั้น ๆ บ่อยครั้ง หรือ 3-6 วันต่อสัปดาห์

นาน ๆ ครั้ง หมายถึง ท่านปฏิบัติหรือคาดการณ์ว่าจะปฏิบัติกิจกรรมนั้น ๆ นาน ๆ ครั้ง หรือ 1-2 วันต่อ

สัปดาห์

ไม่ปฏิบัติเลย หมายถึง ท่านไม่เคยปฏิบัติหรือคาดการณ์ว่าจะไม่ปฏิบัติกิจกรรมนั้น ๆ เลย

คำถาม	การปฏิบัติ			
	ทุกครั้ง/ เป็นประจำ	บ่อยครั้ง	นาน ๆ ครั้ง	ไม่ปฏิบัติ เลย
49 ท่านแต่งกายมิดชิด ไม่รัดรูป				
50 ท่านดื่มเหล้าหรือของมีนเมา				
51 ท่านไปเที่ยวในเวลากลางคืน				
...				

คำชี้แจงผู้เข้าร่วมวิจัย

การวิจัยเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างการรู้เท่าทันสื่อสังคมออนไลน์กับพฤติกรรมทางเพศ
ของวัยรุ่น อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี
เรียน ผู้เข้าร่วมการวิจัยทุกท่าน

ตามที่ข้าพเจ้านางสาว โศภิตศดา วิบูลย์พันธุ์ นิสิตระดับปริญญาโท หลักสูตรวิทยาศาสตร์
มหาบัณฑิต สาขาการส่งเสริมสุขภาพ ได้ทำวิจัยเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างการรู้เท่าทันสื่อสังคม
ออนไลน์กับพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา
ปัจจัยส่วนบุคคล พฤติกรรมการใช้สื่อสังคมออนไลน์ บทบาทของผู้ปกครอง การรู้เท่าทันสื่อสังคม
ออนไลน์ และพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล พฤติกรรม
การใช้สื่อสังคมออนไลน์ บทบาทของผู้ปกครอง และการรู้เท่าทันสื่อสังคมออนไลน์ กับพฤติกรรม
ทางเพศของวัยรุ่นในอำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี ซึ่งท่านและนักเรียนในปกครองของท่านเป็นบุคคล
หนึ่งที่ได้รับการสุ่มเลือกให้เข้าร่วมการศึกษาวิจัยครั้งนี้ และมีผู้ได้รับการสุ่มเลือกให้เข้าร่วมวิจัยทั้งสิ้น
479 คน

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามในการวิจัย ผู้เข้าร่วมวิจัยจะตอบคำถาม
ตามแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยใช้เวลาในการตอบแบบสอบถามประมาณ 20 นาที หากมี
ข้อคำถามใดที่ผู้เข้าร่วมวิจัยไม่ต้องการที่จะตอบ หรือมีความอึดอัดใจ ไม่สบายใจ ก็สามารถข้ามข้อ
คำถามนั้นไปได้ หากท่านยินดี และสมัครใจเข้าร่วม จะต้องทำการลงนามในหนังสือยินยอมเข้าร่วมวิจัย
เพื่อเป็นการยินยอมให้ผู้วิจัยทำการวิจัยก่อนทำการเก็บข้อมูล โดยการทำแบบสอบถามที่ส่งมาพร้อมนี้
และใส่ซองที่ปิดผนึกส่งกลับมาให้ผู้วิจัย ซึ่งข้อมูลที่ได้จากการวิจัย จะเป็นแนวทางในการเข้าใจถึง
การรู้เท่าทันสื่อสังคมออนไลน์ และจะนำไปเป็นแนวทางในการพัฒนาการรู้เท่าทันสื่อ การส่งเสริม
สุขภาพพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นจากสื่อสังคมออนไลน์อย่างเหมาะสมต่อไป

ผู้เข้าร่วมวิจัยสามารถที่ถอนตัวจากการศึกษาวิจัยครั้งนี้ได้ทุกขณะ โดยไม่มีผลใด ๆ กับ
ผู้เข้าร่วมการวิจัยและไม่สูญเสียประโยชน์ที่พึงจะได้รับ การวิจัยครั้งนี้ไม่มีค่าใช้จ่ายใด ๆ ทั้งสิ้น
การเก็บรักษาความลับ ผู้วิจัยจะเก็บรักษาข้อมูลในผู้ที่มีคุณเจตนา ซึ่งผู้วิจัยเปิดได้เพียงคนเดียวเท่านั้น
โดยผู้ที่เข้าถึงข้อมูล มีเพียงผู้ศึกษาวิจัย คณาจารย์ และคณะกรรมการกำกับดูแลการวิจัยเท่านั้น และ
จะทำลายภายหลังจากการได้รับการอนุมัติจากสภามหาวิทยาลัยให้สำเร็จการศึกษา โดยใช้เครื่องย่อย
กระดาษในการทำลายเอกสาร และในการเก็บข้อมูลจะใช้รหัสแทน ชื่อ -สกุลจริง หากมีข้อสงสัย
ประการใดดิฉันยินดีตอบข้อสงสัยตลอดเวลา สามารถติดต่อผู้วิจัยได้ที่ เบอร์โทรศัพท์ 08-7930-9295
หรือติดต่อคณะกรรมการพิจารณาจริยธรรม ที่สำนักงานคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยคณะ
สาธารณสุขศาสตร์ เบอร์โทรศัพท์ 038-102-743

ใบยินยอมเข้าร่วมการวิจัย

หัวข้อวิทยานิพนธ์ เรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างการรู้เท่าทันสื่อสังคมออนไลน์กับพฤติกรรมทางเพศ
ของวัยรุ่น อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี

วันที่ให้คำยินยอม วันที่ .....เดือน.....พ.ศ. ....

ก่อนที่จะลงนามในใบยินยอมเข้าร่วมการวิจัยนี้ ข้าพเจ้าได้รับการอธิบายคำชี้แจง
ในการวิจัยจากผู้วิจัยถึงวัตถุประสงค์ของการวิจัย วิธีการวิจัย ประโยชน์ที่จะเกิดขึ้นจากการวิจัย
อย่างละเอียดและมีความเข้าใจดีแล้ว ผู้วิจัยรับรองว่าจะตอบคำถามต่าง ๆ ที่ข้าพเจ้าสงสัยด้วย
ความเต็มใจ ไม่ปิดบัง ซ่อนเร้นจนข้าพเจ้าพอใจ ข้อมูลเฉพาะเกี่ยวกับตัวข้าพเจ้าจะถูกเก็บเป็น
ความลับและจะเปิดเผยในภาพรวมที่เป็นการสรุปผลการวิจัย หากมีข้อคำถามใดที่ผู้เข้าร่วมวิจัย
ไม่ต้องการที่จะตอบ หรือมีความอึดอัดใจ ไม่สบายใจ ก็สามารถข้ามข้อคำถามนั้นไปได้

ข้าพเจ้ายินดีเข้าร่วมโครงการวิจัยนี้ด้วยความสมัครใจ และข้าพเจ้ามีสิทธิที่จะบอก
เลิกการเข้าร่วมในโครงการวิจัยนี้เมื่อใดก็ได้ และการบอกเลิกการเข้าร่วมการวิจัยนี้ จะไม่มี
ผลกระทบใด ๆ ต่อข้าพเจ้า

ข้าพเจ้าได้อ่านข้อความข้างต้นแล้ว และมีความเข้าใจดีทุกประการ และได้ลงนาม
ในใบยินยอมนี้ด้วยความเต็มใจ

ลงนาม.....ผู้ยินยอม

(.....)

ลงนาม.....พยาน

(.....)

ลงนาม.....ผู้ทำวิจัย

(.....)

เลขที่แบบสอบถาม.....

ชุดที่ 2 สำหรับผู้ปกครอง

แบบสอบถาม

**เรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างการรู้เท่าทันสื่อสังคมออนไลน์กับพฤติกรรมทางเพศ
ของวัยรุ่น อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี**

คำชี้แจงแบบสอบถาม

แบบสอบถามชุดนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการส่งเสริมสุขภาพ คณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ใช้ในการศึกษาวิจัย เรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างการรู้เท่าทันสื่อสังคมออนไลน์กับพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี จึงขอความร่วมมือจากท่านในฐานะผู้ปกครองตอบแบบสอบถามให้ครบทุกข้อตรงกับความรู้สึกรับและความเป็นจริงของท่าน แบบสอบถามนี้ผู้วิจัยจะเก็บไว้เป็นความลับ และจะไม่มีผลกระทบใด ๆ ต่อท่าน ข้อมูลที่ได้จะนำเสนอในภาพรวม และจะนำไปเป็นแนวทางในการพัฒนาการรู้เท่าทันสื่อ การส่งเสริมสุขภาพพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นจากสื่อสังคมออนไลน์อย่างเหมาะสมต่อไป

แบบสอบถามมีจำนวน 21 ข้อ แบ่งออกเป็น 2 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคล จำนวน 6 ข้อ

ส่วนที่ 2 พฤติกรรมการใช้สื่อสังคมออนไลน์ของผู้ปกครอง จำนวน 15 ข้อ

และบทบาทของผู้ปกครองในการใช้สื่อสังคมออนไลน์ของวัยรุ่น

โปรดอ่านคำชี้แจงก่อนตอบแบบสอบถามแต่ละส่วน และขอความกรุณาตอบแบบสอบถามให้ครบทุกข้อ

ขอขอบคุณทุกท่านที่ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี

นางสาวโสภิตศุดา วิบูลย์พันธ์

นิสิตปริญญาโท หลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการส่งเสริมสุขภาพ

คณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

โทรศัพท์ 08-7930-9295

ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคล

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน หรือเติมข้อความลงในช่องว่างที่ตรงกับความเป็นจริง

9. เพศ 1.ชาย 2. หญิง
10. อาชีพของท่าน
- 1.รับราชการ/ วิชากิจ
  - 2. บริษัทเอกชน
  - 3. รับจ้าง
  - 4. ค้าขาย
  - 5. เกษตรกร
  - 6. ธุรกิจส่วนตัว
  - 7. อื่น ๆ ระบุ.....
11. รายได้เฉลี่ยของครอบครัว.....บาท/ เดือน (ยังไม่หักค่าใช้จ่ายใด ๆ)
12. สถานภาพการสมรสของท่านในปัจจุบัน คือ
- 1. อยู่ด้วยกัน
  - 2. แยกกันอยู่
  - 3. หย่าหรือแยกทางกัน
  - 4. หม้าย
  - 5. อื่น ๆ ระบุ.....
13. ความสัมพันธ์ของท่านกับนักเรียนในปกครอง
- 1. บิดา
  - 2. มารดา
  - 3. ญาติ (ระบุ).....
  - 4. อื่น ๆ ระบุ.....
14. ความสัมพันธ์ระหว่างท่านกับนักเรียนอยู่ในระดับใด
- 1. ดีมาก
  - 2. ดี
  - 3. ปานกลาง
  - 4. น้อย
  - 5. น้อยที่สุด

ส่วนที่ 2 การใช้สื่อสังคมออนไลน์และบทบาทของผู้ปกครองในการใช้สื่อสังคมออนไลน์ของวัยรุ่น

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน หรือเติมข้อความลงในช่องว่างที่ตรงกับความเป็นจริง

15. ท่านจัดหาอุปกรณ์ เช่น คอมพิวเตอร์ โทรศัพท์มือถือ หรือแท็บเล็ต ให้นักเรียนในปกครองของท่านหรือไม่
1. ไม่ได้จัดหาให้
2. จัดหาให้ อุปกรณ์นั้นคือ.....
16. ท่านจ่ายค่าอินเทอร์เน็ต หรือค่าโทรศัพท์ให้นักเรียนในปกครองของท่านหรือไม่
1. ไม่ได้จ่าย
2. จ่ายให้แต่ไม่ทราบจำนวนเงิน
3. จ่ายให้ จำนวน.....บาท/เดือน
17. ปัจจุบันท่านใช้สื่อสังคมออนไลน์ช่องทางใดบ้าง (ตอบได้หลายข้อ)
☐ เฟซบุ๊ก	☐ ไลน์	☐ ยูทูป
☐ ทวิตเตอร์	☐ อินตราแกรม	☐ วิแชท
☐ บีทอก	☐ ไม่ได้ใช้งานเลย	
☐ บีโก๊ ไลฟ์	☐ อื่น ๆ (ระบุ).....	

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่นักเรียนเห็นว่าตรงตามความเห็นของท่านมากที่สุด

เป็นประจำ หมายถึง ท่านปฏิบัติกิจกรรมนั้น ๆ ทุกวันหรือทุกครั้ง

บ่อยครั้ง หมายถึง ท่านปฏิบัติกิจกรรมนั้น ๆ 3-6 วันต่อสัปดาห์หรือบ่อยครั้ง

นาน ๆ ครั้ง หมายถึง ท่านปฏิบัติกิจกรรมนั้น ๆ 1-2 วันต่อสัปดาห์หรือนาน ๆ ครั้ง

ไม่เคยเลย หมายถึง ท่านไม่เคยปฏิบัติกิจกรรมนั้น ๆ เลย

บทบาทของผู้ปกครองในการใช้สื่อสังคมออนไลน์ของวัยรุ่น	ระดับ			
	เป็นประจำ	บ่อยครั้ง	นาน ๆ ครั้ง	ไม่เคยเลย
10. ท่านติดตามความเคลื่อนไหวของนักเรียนในปกครองของท่านผ่านทางสื่อสังคมออนไลน์				
11. ท่านติดต่อพูดคุยกับนักเรียนในปกครองของท่านผ่านทางสื่อสังคมออนไลน์				
12. ท่านมีส่วนช่วยนักเรียนในปกครองของท่านคิดหรือตัดสินใจโพสต์หรืออัปโหลดภาพลงสื่อสังคมออนไลน์				
...				